

Differenciálegyenletek
Differential Equations

Chapter 1

Példák

1.1 Közönséges DE-ek

Az ismeretlen függvények csak egy (tipikusan idő) változótól függenek.

1. Newton III. törvénye: $F = ma$, ismeretlen: $\bar{y}(t)$, $\bar{a} = \frac{d^2}{dt^2}\bar{y}$.

$$m \frac{d^2}{dt^2}\bar{y} = \bar{F}\left(t, \bar{y}, \frac{d\bar{y}}{dt}\right).$$

- (a) Mozgás egy $V(\bar{y})$ potenciális erőterben:

$$m \frac{d^2}{dt^2}\bar{y} = -\text{grad}(V(\bar{y})), \text{ ahol } \text{grad}(V) = \nabla V = (\partial_{y_1} V, \dots, \partial_{y_3} V)^T.$$

- (b) Keringés a Nap körül:

$$\bar{F} = -G_{\text{grav.konst.}} m_{\text{Nap}} m_{\text{Fold}} \cdot \frac{\bar{y}}{|\bar{y}|^3}.$$

- (c) Egy q töltés mozgása az \bar{A} mágneses potenciálban:

$$m \frac{d^2}{dt^2}\bar{y} = q \left(\frac{d}{dt}\bar{y} \right) \times \bar{B}(\bar{y}), \text{ ahol } \bar{B} = \nabla \times \bar{A} = \text{rot}(\bar{A}) = \text{curl}(\bar{A}).$$

- (d) Csillapított harmonikus oszcillátor:

$$m \frac{d^2}{dt^2}y = -ky - \alpha \frac{d}{dt}y,$$

ahol az m, k, α pozitív paraméterek a tömeg, rugóállandó, es a csillapítási együttható. Ugyanez mint elsőrendű DE (ahol $v = \frac{dy}{dt}$):

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} v \\ -ky - \alpha v \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -k & -\alpha \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix}.$$

2. Radioakív bomlás:

- (a) $A \rightarrow \emptyset$, (az A anyag elbomlik valami nem sugárzó anyaggá). Egy nagyon kicsi Δt időtartam alatt az $a(t)$ sugárzó anyagból elbomlik $\lambda a(t)\Delta t$ mennyiség, így

$$\frac{d}{dt}a(t) = -\lambda a(t).$$

Ennek a DE-nek a megoldása $a(t) = e^{-\lambda t}a(0)$, így a felezési idő $T_{fel} = \ln(2)/\lambda$.

- (b) $A \rightarrow B \rightarrow \emptyset$.

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -2a \\ 2a - 3b \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -2 & 0 \\ 2 & -3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix}.$$

Probléma 1. • Ennek a feladatnak nagyon könnyű a megoldása, ha $a(0) = 0, b(0) = 77$. Magyarázd meg, hogy miért sokkal nehezebb a feladat, ha a kezdeti feltétel $a(0) = 77, b(0) = 0$!

- Oldd meg **kozelítőleg** a feladatot az $a(0) = 1, b(0) = 0$ kezdeti feltétel mellett, ha az A és B anyagok felezési idejei:
a) 1 nap, illetve 1 év, b) 1 év, illetve 1 nap.
- Fejezd ki az előző feladat megoldását Becquerel-ben, ha $a(0) = 1$ kg, $b(0) = 0$ és az A elem tömegszáma 238 !

- (c) Egy két állapotú stochasztikus rendszer (1,2 jelöli az állapotokat) egy nagyon kicsi Δt időtartam alatt a j állapotból az i állapotba $w_{i \leftarrow j}\Delta t = w_{ij}\Delta t$ valószínűséggel megy át. Ekkor az állapotok p_i valószínűségeinek változási sebessége:

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} p_1 \\ p_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -w_{21} & w_{12} \\ w_{21} & -w_{12} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} p_1 \\ p_2 \end{pmatrix}.$$

Probléma 2. • Irj fel egy hasonló egyenletet egy három állapotú rendszerre!

- Interpretáld a $A \rightarrow B \rightarrow \emptyset$ rendszert ilyen módon!

3. Néáany nagyon egyszerű DE megoldása:

- (a) Változási sebesség = 0, megoldás: konstans.

$$\frac{d}{dt}y = 0, \quad y(t) = konst.$$

- (b) Változási sebesség: $v = konst$, állandó sebességű mozgás:

$$\frac{d}{dt}y = v, \quad y(t) = y(0) + vt.$$

- (c) Gyorsulás $a = konst$, állandó gyorsulású mozgás:

$$\frac{d^2}{dt^2}y = a, \quad y(0) = y_0, \quad \frac{dy}{dt}\Big|_{t=0} = v, \quad y(t) = y_0 + vt + at^2/2.$$

- (d)

$$\frac{d}{dt}y = f(t), \quad y(t_0) = y_0, \quad \implies \quad y(t) = y_0 + \int_{t_0}^t f(s) ds.$$

(e) Önmagával arányosan változó folyamat:

$$\frac{d}{dt}y = ay, \quad y(t) = e^{at}y(0).$$

(f) Harmonikus oszcillátor:

$$\frac{d^2}{dt^2}y = -\omega^2y, \quad \implies \quad y(t) = C_1 \cos(\omega t) + C_2 \sin(\omega t).$$

(g) Állandó együtthatós homogén lineáris DE ($a, b \in \mathbb{R}$): A tippunk a megoldás alakjára $y(t) = e^{\lambda t}$.

$$y'' + ay' + by = 0, \quad \text{karakterisztikus egyenlet: } \lambda^2 + a\lambda + b = 0.$$

i. Két különböző valós gyök λ_1, λ_2 :

$$y(t) = C_1 e^{\lambda_1 t} + C_2 e^{\lambda_2 t},$$

ii. Két különböző komplex gyök $\lambda_{1,2} = \lambda \pm i\omega$:

$$y(t) = C e^{(\lambda+i\omega)t} + \bar{C} e^{(\lambda-i\omega)t} = e^{\lambda t} (K_1 \cos(\omega t) + K_2 \sin(\omega t)),$$

iii. Egy kétszeres valós λ :

$$y(t) = C_1 e^{\lambda t} + C_2 t e^{\lambda t}.$$

(h) Szeparábilis DE:

$$\frac{dy}{dt} = f(x)g(y) \implies \frac{dy}{g(y)} = f(x) dx \implies \int \frac{dy}{g(y)} = \int f(x) dx$$

4. Kontrol elmélet, alulhatározott DE. (Az eddigi DE-k esetén az ismeretlen függvények és a DE-k száma mindig megegyezett.)

(a) Egy monocikli (egykerekű bicikli) állapotát az x, y koordináták és a ϕ szög írja le.

$$\frac{d}{dt}x(t) = v(t) \cos(\phi(t)), \quad \frac{d}{dt}y(t) = v(t) \sin(\phi(t)), \quad \frac{d}{dt}\phi(t) = r(t).$$

Mennyi lehet $v(t)$ és $r(t)$, ha adott x, y, ϕ a $t = 0, 1$ pillanatokban?

(b) Optimális kontrol: Keresd meg az előző feladat azon megoldását, amely minimalizálja az

$$\int_0^1 v^2(t) + r^2(t) dt$$

mennyiséget!

1.2 Parciális differenciálegyenletek (PDE)

Jelölés: $f'_{x_1} = f_{x_1} = f_1 = \partial_{x_1} f = \partial_1 f = \frac{\partial}{\partial x_1} f = \frac{\partial f}{\partial x_1}$.

Laplace operátor: $\Delta = \partial_{x_1}^2 + \dots + \partial_{x_n}^2$.

Az ismeretlen függvény több változótól függ. Ha ezek térbeli koordináták, akkor egyensúlyi (statikai), ha pedig van a térkoordinátákon kívül egy időkoordináta is, akkor evolúciós (dinamikai) egyenletekről beszélünk.

1. Transzport egyenlet:

$$(\partial_t + v\partial_x)\phi(t, x) = 0, \quad \phi(0, x) = f(x).$$

Megoldás: $\phi(t, x) = f(x - vt)$, tehát t idő alatt az $f(x)$ függvény jobbra tolódik (transzportálódik) vt -vel.

2. Kétdimenziós Poisson egyenlet:

$$\Delta\phi(x_1, x_2) = -f(x_1, x_2).$$

Ez leírja pl. egy sík membrán kis deformációját f vertikális erőterben. Ha $f = 0$ akkor az egyenletet Laplace egyenletnek nevezzük.

3. Kétdimenziós hullámeqyenlet:

$$\Delta\phi(t, x_1, x_2) = \partial_t^2\phi(t, x_1, x_2).$$

Ez leírja pl. egy sík membrán kis amplitúdójú rezgéseit.

4. Kétdimenziós hőegyenlet (vagy diffúziós egyenlet):

$$\Delta\phi(t, x_1, x_2) = \partial_t\phi(t, x_1, x_2).$$

Ez leírja pl. egy hővezető sík membrán hőmérsékletének változásait.

Néhány híres PDE rendszer:

1. Elektrodinamika, Maxwell egyenletek:

$$\begin{aligned} \nabla \cdot B &= 0, & \nabla \times B &= \frac{1}{c}(4\pi J + \partial_t E) \\ \nabla \times E &= -\frac{1}{c}\partial_t B, & \nabla \cdot E &= 4\pi\rho, \end{aligned}$$

ahol E, B az elektromos és mágneses térerősség, illetve ρ, J a töltés és áramsűrűség.

2. Lineáris rugalmasságtan, izotróp, homogén anyag (nulla első Lamé paraméter):

$$\nabla \cdot \sigma = \rho\partial_t^2\bar{u}, \quad \text{ahol } \sigma_{ij} = \frac{\mu}{2}(\partial_{x_i}u_j + \partial_{x_j}u_i).$$

3. Kvantum mechanika, Schroedinger egyenlet (egy m tömegű részecske mozgása a $V(x)$ potenciális erőterben):

$$i\hbar\frac{\partial}{\partial t}\Psi(t, \bar{r}) = \left(-\frac{\hbar^2}{2m}\Delta + V(\bar{r})\right)\Psi(t, \bar{r}).$$

1.3 Specialis alakú megoldások

1.3.1 Inhom.lin.DE

Az $y''+4y'+5y=0$ homogen DE (csillapított harmonikus oszcillator) megoldása

$$y_{hom.alt}(t) = C_1 e^{(-2+i)t} + C_2 e^{(-2-i)t}.$$

Az $y''+4y'+5y=f(t)$ inhom.DE egy partikularis $y_{in.part}$ megoldása segítségével az általános megoldás $y_{in.alt} = y_{hom.alt} + y_{in.part}$. Nehány specialis f -re az $y_{in.part}$ partikularis megoldás:

1. $f(t)$ polinom

Problema 3. *Ha*

$$f(t) = 2t^2 + 3t + 4, \quad y = At^2 + Bt + C,$$

akkor mennyi A, B, C ?

2. $f(t) = e^{st}$

Az y válasz az e^{st} exponencialis inputra:

$$f(t) = e^{st}, \quad y = G(s)e^{st} \implies G(s) = \frac{1}{s^2 + 4s + 5},$$

3. $f(t) = e^{i\omega t}$

Az y frekvencia válasz az $f(t) = e^{i\omega t}$ periodikus ($\omega \in \mathbb{R}$) inputra:

$$f(t) = e^{i\omega t} \implies y(t) = \frac{1}{-\omega^2 + 4i\omega + 5} \cdot e^{i\omega t} = \mathcal{Y}(\omega) e^{i\omega t},$$

$$f(t) = \cos(\omega t) \implies y(t) = |\mathcal{Y}(\omega)| \cdot \cos(\omega t + \text{Arg}(\mathcal{Y}(\omega))).$$

Itt $\mathcal{Y}(\omega) = G(i\omega)$. Ha egy lineáris DE valós, akkor egy komplex megoldás valós és imaginárius részei szintén megoldják a DE-t. (Ez nem igaz nemlineáris DE-ekre.) Az $\mathcal{Y}(\omega)$ frekvencia válasz függvény tradicionális ábrázolási formája a Bode diagram:

$\log_{10}(\omega) \leftrightarrow 20 \cdot \log_{10} |\mathcal{Y}(\omega)|$ és $\log_{10}(\omega) \leftrightarrow \text{Arg}(\mathcal{Y}(\omega))$.

Az utóbbi kifejezés a frekvencia "sietése". (Feladat: Derítsd ki, mi a Nyquist diagram az esetünkben!)

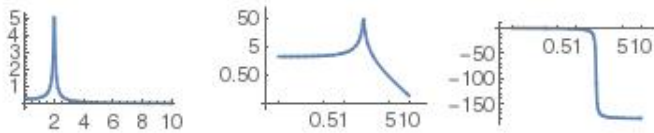

Figure 1.1: A $\mathcal{Y}(\omega) = (-\omega^2 + 0.1i\omega + 4)^{-1}$ frekvenciaválasza egy alulcsillapított oszcillatornak. a) $\omega \leftrightarrow |\mathcal{Y}(\omega)|$, b) $\log_{10}(\omega) \leftrightarrow 20 \cdot \log_{10} |\mathcal{Y}(\omega)|$, c) $\log_{10}(\omega) \leftrightarrow \text{Arg}(\mathcal{Y}(\omega))$.

Probléma 4. (!) Ha

$$y''' - 4y'' + 5y' + 6y = e^{i\omega t}, \quad y = \mathcal{Y}(\omega)e^{i\omega t},$$

akkor mennyi $\mathcal{Y}(\omega)$?

1.3.2 Sikhullamok

Linearis egyenletek esetében lehet a megoldást komplex alakban is keresni. Ha

$$(\partial_t^2 - 16 \cdot \partial_x^2) \phi(t, x) = 0, \quad \phi(t, x) = e^{i(kx - \omega t)},$$

akkor

$$(-i\omega)^2 - 16(ik)^2 = 0 \implies |\omega| = 4|k|.$$

Az $\omega > 0$ megoldások: $(\omega, k) = (4\kappa, \kappa)$ és $(\omega, k) = (4\kappa, -\kappa)$, ahol $\kappa > 0$.

$$\phi_{jobb}(t, x) = e^{i\kappa(x-4t)}, \quad \phi_{bal}(t, x) = e^{i\kappa(x+4t)}.$$

ϕ_{jobb} egy 4 sebességgel jobbra, míg ϕ_{bal} egy 4 sebességgel balra halado hullamot ír le. (Pl. ϕ_{jobb} fazisa ugyanugy nulla a $(t, x) = (0, 0)$ pontban, mint a $(t, x) = (1, 4)$ pontban, tehát a hullam 1 sec. alatt 4 egységet haladt a pozitív irányba.)

Probléma 5. (!) Milyen sebességgel haladnak a

$$(\partial_t^2 - \partial_{tx} - 12 \cdot \partial_x^2) \phi(t, x) = 0, \quad \phi(t, x) = e^{i(kx - \omega t)}$$

egyenlet sikhullam megoldásai jobbra és balra?

Probléma 6. Milyen sebességgel haladnak a

$$(\partial_t^2 - 2\partial_y^2 + \partial_{yx} - 4 \cdot \partial_x^2) \phi(t, x, y) = 0, \quad \phi(t, x) = e^{i(k_x x + k_y y - \omega t)}$$

egyenlet sikhullam megoldásai az xy síkon különböző irányokban? Ábrázold a haladási sebességet az irány függvényében!

Probléma 7. (!) Milyen sebességgel haladnak a

$$(\partial_t^2 - 16 \Delta) \phi(t, \vec{x}) = 0, \quad \phi(t, \vec{x}) = e^{i(\vec{k}\vec{x} - \omega t)}$$

egyenlet sikhullam megoldásai?

1.3.3 Valtozok szeparalasa

1. Hoegyenlet, Fourier sorok

Probléma 8. (!) Legyen

$$\partial_t \phi(t, x) = \partial_x^2 \phi(t, x), \quad \phi(t, x + 2\pi) = \phi(t, x), \quad \phi(0, x) = f(x), \quad (1.1)$$

ahol $f(x) = 7$, ha $x \in [1, 2]$, amugy 0 a $[-\pi, \pi]$ intervallum többi részén. Mennyi $\phi(t, x)$?

Megoldas: Keressük a DE megoldását faktorizált alakban:

$$\begin{aligned}\phi(t, x) = T(t)X(x) &\implies T'(t)X(x) = T(t)X''(x) \\ &\implies \frac{T'(t)}{T(t)} = \frac{X''(x)}{X(x)} = \gamma = \text{konst.}, \\ X''(x) = \gamma X(x) &\implies X(x) = C_1 e^{\sqrt{\gamma}x} + C_2 e^{-\sqrt{\gamma}x}\end{aligned}$$

ϕ periodicitása miatt

$$\begin{aligned}X(x) = X(x + 2\pi) &\implies \sqrt{\gamma} = in, \quad n \in \mathbb{Z} \implies \gamma = -n^2, \\ T'(t) = -n^2 T(t) &\implies T(t) \sim e^{-n^2 t}.\end{aligned}$$

Tehát

$$\phi(t, x) = e^{-n^2 t} \frac{e^{inx}}{\sqrt{2\pi}}, \quad n \in \mathbb{Z}$$

megoldja a DE-t. A linearitás miatt az ilyen tagok lin.kombinációja is megoldás:

$$\phi(t, x) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n e^{-n^2 t} \frac{e^{inx}}{\sqrt{2\pi}}.$$

A kezdeti feltétel

$$\phi(0, x) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n \frac{e^{inx}}{\sqrt{2\pi}},$$

tehát a Fourier sorok elmélete (??) alapján

$$\begin{aligned}\hat{f}_n = \left(\frac{e^{inx}}{\sqrt{2\pi}}, f(x) \right) &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\pi}^{\pi} e^{-inx} f(x) dx = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_1^2 e^{-inx} \cdot 7 dx \\ &= \frac{7}{\sqrt{2\pi}} \frac{e^{-inx}}{-in} \Big|_1^2 = \frac{7}{\sqrt{2\pi}} \frac{e^{-2in} - e^{-in}}{-in},\end{aligned}$$

vagyis

$$\phi(t, x) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} \frac{7}{\sqrt{2\pi}} \frac{e^{-2in} - e^{-in}}{-in} \cdot e^{-n^2 t} \cdot \frac{e^{inx}}{\sqrt{2\pi}}.$$

Ha $t < 0$, akkor a sor nem lesz konvergens, mivel az $e^{-n^2 t}$ faktorok igen gyorsan növekednek ahogy $n \rightarrow \infty$. A megoldás valós, mivel $\hat{f}_n = \hat{f}_{-n}$. \square

Probléma 9. (!!) *Oldd meg az előző problémát a $\phi(t, x + 13) = \phi(t, x)$ periodicitási feltétel mellett!*

Megoldas:

$$\begin{aligned}\phi(t, x) &= e^{-\left(\frac{2\pi}{13}\right)^2 n^2 t} \cdot \frac{e^{in \frac{2\pi}{13} x}}{\sqrt{13}}, \quad n \in \mathbb{Z}, \\ \phi(0, x) &= \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n \frac{e^{in \frac{2\pi}{13} x}}{\sqrt{13}}, \\ \hat{f}_n &= \left(\frac{e^{in \frac{2\pi}{13} x}}{\sqrt{13}}, f(x) \right) = \frac{1}{\sqrt{13}} \int_0^{13} e^{-in \frac{2\pi}{13} x} f(x) dx,\end{aligned}$$

$$\phi(t, x) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n \cdot e^{-(\frac{2\pi}{13})^2 n^2 t} \cdot \frac{e^{in \frac{2\pi}{13} x}}{\sqrt{13}}.$$

□

Probléma 10. *Oldd meg az elozo problemat, de most a periodicitas helyett kossuk ki, hogy $\phi(t, 0) = \phi(t, 13) = 0$!*

- *Ha $\phi(t, x) = T(t) \sin(\gamma x)$, akkor mennyi lehet γ es $T(t)$?*
- *Ird fel a kezdetiérték feladat megoldasat a szinusz transzformacio segitsegevel!*
- *Oldd meg ugyanezt a problemat, ha $\phi(t, 0) = 4$, $\phi(t, 13) = 5$!*
- *Mit kellene az eljarason változtatni a $\phi'_x(t, 0) = \phi'_x(t, 13) = 0$ peremfeltetelek eseteben?!*

Chapter 2

Kalkulus előismeretek

2.1 Newton-Leibnitz tétel, parciais integrálás

$$\int f(t) dt = F(t) \iff F'(t) = f(t)$$
$$\int_a^b f(t) dt = F(t)|_a^b = F(b) - F(a)$$
$$\frac{d}{db} \int_a^b f(t) dt = \frac{d}{db} (F(b) - F(a)) = F'(b) - 0 = f(b)$$

$$\int f'(t)g(t) dt = f(t)g(t) - \int f(t)g'(t) dt,$$
$$\int_a^b f'(t)g(t) dt = f(t)g(t)|_a^b - \int_a^b f(t)g'(t) dt,$$
$$\int_{-\infty}^{\infty} f'(t)g(t) dt = - \int_{-\infty}^{\infty} f(t)g'(t) dt, \quad \text{ha } \lim_{t \rightarrow \pm\infty} f(t) = \lim_{t \rightarrow \pm\infty} g(t) = 0.$$

2.2 Lineáris approximáció

Lineáris közelítés:

$$f(x + \Delta x) = f(x) + f'(x)\Delta x + \text{hiba}(\Delta x) \approx f(x) + f'(x)\Delta x, \quad (2.1)$$

$$\lim_{\Delta x \rightarrow 0} \left| \frac{\text{hiba}(\Delta x)}{\Delta x} \right| = 0.$$

Hibabecslés:

Problema 11. (!!) Adott egy $f(t)$ függvény. Négy, egyirányba haladó auto versenyez: *F*, *Lin*, *Lassú*, *Gyors*. $t = 0$ -kor mindegyik pozíciója es sebessége $f(0)$, illetve $f'(0)$. Legyen $A = \max_{s \in [0, \Delta t]} |f''(s)|$. Legyenek az autók pozíciói:

$$F : f(t),$$
$$Lin : f(0) + f'(0)t,$$

$$\text{Gyors : } f(0) + f'(0)t + \frac{A}{2!}t^2,$$

$$\text{Lassu : } f(0) + f'(0)t - \frac{A}{2!}t^2.$$

Becsüld meg felülről $|F(t) - Lin(t)| - t!$

Megoldas: Lin állandó sebességgel halad (lineáris approximáció), míg F es Lin mindkettő Gyors es Lassú között helyezkednek el, mivel Gyors es Lassú kihasználja a maximálisan elérhető gyorsulást (vagy Lassú esetében lassulást). Tehát

$$|F(t) - Lin(t)| \leq |Gyors(t) - Lin(t)| = \frac{1}{2}t^2 \max_{s \in [0, \Delta t]} |f''(s)|$$

Tehát a lineáris közelítés (??) hibájára igaz, hogy

$$|hiba(\Delta x)| \leq \frac{1}{2} \Delta x^2 \max_{s \in [x, x + \Delta x]} |f''(s)| \quad (2.2)$$

□

Problema 12. (!)

- a) $f(x) = \sin x$, $x_0 = \pi/3$; b) $f(x) = \sqrt{x}$, $x_0 = 9$;
 c) $f(x) = 1/x$, $x_0 = 2$;

Írd fel f -nek a lineáris $f(x_0 + \Delta x) \approx T_1(x_0 + \Delta x) = f(x_0) + f'(x_0)\Delta x$ közelítését, ha $\Delta x = 0.1$! Mennyi $\max_{z \in [x_0, x_0 + \Delta x]} |f''(z)|$? Adj felső korlátot a közelítés $|hiba(\Delta x)| = |f(x_0 + \Delta x) - T_1(x_0 + \Delta x)|$ hibájára!

Megoldas:

$$\begin{aligned} \text{a) } \quad \sin(\pi/3 + 0.1) &= \sin(\pi/3) + \cos(\pi/3) \cdot 0.1 + \text{hiba}(0.1) \\ |hiba(0.1)| &\leq \frac{1}{2} \Delta x^2 \max_{z \in [x_0, x_0 + \Delta x]} |f''(z)| \\ &= \frac{1}{2} 0.1^2 \max_{z \in [\pi/3, \pi/3 + 0.1]} |\cos(z)| \leq \frac{1}{2} 0.1^2 \cdot 1 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{c) } \quad 1/(2 + 0.1) &= 1/2 - 1/2^2 \cdot 0.1 + \text{hiba}(0.1) \\ |hiba(0.1)| &\leq \frac{1}{2} \Delta x^2 \max_{z \in [x_0, x_0 + \Delta x]} |f''(z)| \\ &= \frac{1}{2} 0.1^2 \max_{z \in [2, 2 + 0.1]} |2/z^3| = \frac{1}{2} 0.1^2 \cdot 2/8 \end{aligned}$$

□

Ökölszabály:

$$|f(x + \Delta x) - f(x)| = |hiba(\Delta x)| \approx \frac{1}{2} \Delta x^2 f''(x)$$

Egy példa, amikor ez az eljárás nem alkalmazható: Mennyi az $f(x) = |x|^{1.5}$ függvény lineáris approximációja $x = 0$ körül? Mennyi a közelítés hibája?

Egy kissé matematikusabb bizonyítása (??)-nak ezen alapulhatna:

$$\begin{aligned} f(t) &= f(0) + \int_0^t f'(s) ds = f(0) + \int_0^t \left(f'(0) + \int_0^s f''(u) du \right) ds \\ &= f(0) + f'(0)t + \int_0^t \left(\int_0^s f''(u) du \right) ds \\ &\leq f(0) + f'(0)t + \max_{u \in [0,t]} |f''(u)| \cdot \int_0^t \left(\int_0^s 1 du \right) ds \\ &= f(0) + f'(0)t + \frac{1}{2}t^2 \max_{u \in [0,t]} |f''(u)| \end{aligned}$$

2.3 Többváltozós lineáris approximáció

Lineáris közelítés:

$$f(x_1 + \Delta x_1, x_2 + \Delta x_2) \approx f(x_1, x_2) + f'_{x_1}(x_1, x_2)\Delta x_1 + f'_{x_2}(x_1, x_2)\Delta x_2,$$

általánosabban:

$$f(\bar{x} + \Delta x) \approx f(\bar{x}) + \sum_i f'_{x_i}(\bar{x})\Delta x_i$$

2.4 Taylor sor

$$\begin{aligned} f(x) &= f(0) + f'(0)x + \frac{f''(0)}{2!}x^2 + \frac{f^{(3)}(0)}{3!}x^3 + \dots, \\ f(x + \Delta x) &= f(x) + f'(x)\Delta x + \frac{f''(x)}{2!}\Delta x^2 + \frac{f^{(3)}(x)}{3!}\Delta x^3 + \dots, \end{aligned}$$

ami formálisan felírható mint:

$$f(x + \Delta x) = \left[\left(1 + \Delta x \partial_x + \frac{1}{2!} \Delta x^2 \partial_x^2 + \dots \right) f \right] (x) = [e^{\Delta x \partial_x} f] (x),$$

ahol e^A "definiíciója" valamilyen A operátor esetében:

$$e^A = 1 + A + \frac{1}{2!}A^2 + \dots$$

Ha az A operátor nem "korklátos" (sajnos ∂_x ilyen), akkor a konvergencia kérdése a sorfejtésnél eléggé komplikált.

Probléma 13. Írd fel a következő függvények Taylor sorát az $x = x_0$ pont körül!

$$\begin{aligned} a) & e^{3x}, x_0 = 0; & b) & \sin(3x), x_0 = 0; & c) & \log(x), x_0 = 1; \\ d) & \frac{1}{1-x}, x_0 = 0; & e) & \frac{1}{x^2+1}, x_0 = 0. \end{aligned}$$

Megoldas:

$$a) 1 + 3x + \frac{3^2 x^2}{2!} + \frac{3^3 x^3}{3!} + O(x^4) = 1 + 3x + \frac{9x^2}{2} + \frac{9x^3}{2} + O(x^4)$$

$$b) 3x - \frac{3^3 x^3}{3!} + \frac{3^5 x^5}{5!} - \frac{3^7 x^7}{7!} + O(x^9) = 3x - \frac{9x^3}{2} + \frac{81x^5}{40} - \frac{243x^7}{560} + O(x^9)$$

$$c) (x-1) - \frac{1}{2}(x-1)^2 + \frac{1}{3}(x-1)^3 - \frac{1}{4}(x-1)^4 + O((x-1)^5)$$

$$d) 1 + x + x^2 + x^3 + x^4 + O(x^5)$$

$$e) 1 - x^2 + x^4 - x^6 + O(x^7)$$

□

Chapter 3

Közönséges DE, numerikus megoldás, geometriai interpretáció

3.1 Evolúciós DE-k, geometria

$$y'(t) = f(y(t), t), \quad \frac{d}{dt}y = f(y, t), \quad y' = f(y, t).$$

Pl.:

$$y'(t) = 2t + y(t)$$

Ha a megoldásgörbe $r(t) = (t, y(t))$ átmegy (pl.) a $(t, y) = (2, 3)$ ponton, akkor az y meredeksége ebben a pontban $y' = 2 \cdot 2 + 3 = 7$, vagyis az $r(t)$ görbe irányvektora a $(t, y) = (2, 3)$ pontban: $v = (1, 2 \cdot 2 + 3) = (1, 7)$.

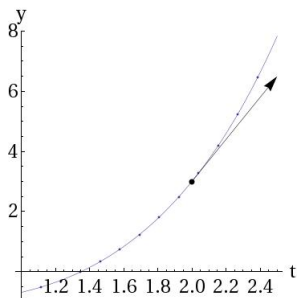

Figure 3.1: Az $y' = 2t + y(t)$ DE $y(2) = 3$ kezdeti feltételt kielégítő megoldásgörbéje. (Az érintővektor a $(2, 3)$ pontban 0.5 skálafaktorral van ábrázolva.)

Tehát egy adott ponton áthaladá megoldásgörbe érintővektora egy vektort rendel az adott ponthoz. Ezt "minden" pontban elvégezve egy vektormezőt kapunk. A DE sebességmezője és az általános megoldások görbeserege:

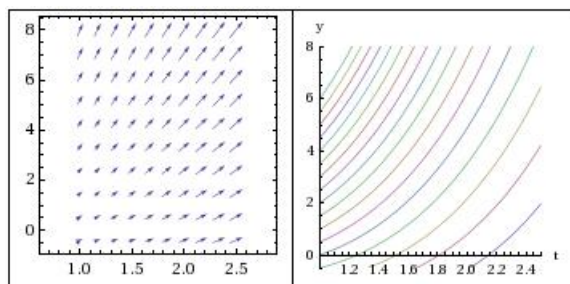

Figure 3.2: Az $y' = 2t + y(t)$ DE sebességmezője és az általános megoldások görbeserege.

3.2 Magasabb rendű DE-k

Egy magasabb rendű deriváltakat tartalmazó DE átírható elsőrendű DE rendszerre. Legalábbis akkor, ha legmagasabb rendű derivált kifejezhető alacsonyabbrendűekkel (kvázilineáris DE):

Probléma 14. (!!) Írd át a következő egyenleteket elsőrendű DE rendszerre!

$$a) y'' = -y' - 2y; \quad b) y''' = y + x; \quad c) \frac{d^2}{dx^2} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y_1' - y_2 \\ y_2' y_1 \end{pmatrix}$$

Megoldas:

$$a) \frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} v \\ -v - 2y \end{pmatrix}; \quad b) \frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y \\ v \\ a \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} v \\ a \\ y + x \end{pmatrix};$$

$$c) \frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y_1 \\ v_1 \\ y_2 \\ v_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} v_1 \\ v_1 - y_2 \\ v_2 \\ v_2 y_1 \end{pmatrix}$$

□

Az explicit időfüggéstől is meg lehet szabadulni:

Probléma 15. (!!) Írd át a következő DE-ket időfüggetlen DE rendszerre!

$$a) y' = xy^2 + x; \quad b) y' = x - y; \quad c) \frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} xy_1 + y_2 \\ y_1 y_2 + x \end{pmatrix}$$

Megoldas:

$$a) \frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y \\ s \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} sy^2 + s \\ 1 \end{pmatrix}; \quad b) \frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y \\ s \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} s - y \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$c) \frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ s \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} sy_1 + y_2 \\ y_1 y_2 + s \\ 1 \end{pmatrix}$$

□

3.3 Numerikus megoldás

3.3.1 Euler (poligon) módszer

Adott $y(t_0) = y_0$, $y'(t) = f(y, t)$, ekkor

$$y(t_0 + \Delta t) \approx y_0 + f(y_0, t_0)\Delta t.$$

Pszudokód :

```

input  y0, t0, Δt, f, T
  yold ← y0
  t ← t0
repeat
  ynew ← yold + f(yold, t)Δt
  yold ← ynew
  t ← t + Δt
  if (t > T) then break
end loop
output "y(T) = " yold

```

Pl.: $y' = y/2$, $y(0) = 1$. Mennyi $y(0.5)$?

t	y	y'	y-pontos	hiba
0.	1.	0.5	1.	0.
0.1	1.05	0.525	1.05127	-0.0012711
0.2	1.1025	0.55125	1.10517	-0.00267092
0.3	1.15763	0.578813	1.16183	-0.00420924
0.4	1.21551	0.607753	1.2214	-0.00589651
0.5	1.27628	0.638141	1.28403	-0.00774385

Itt (pl.) $y(0.3) = y(0.2) + 0.1 \cdot y(0.2)/2 = 1.1025 + 0.1 \cdot 1.1025/2 = 1.15763$.

Grafikusan ugyanez: $y' = y$, $y(0) = 1$, $\Delta t = 1/3$.

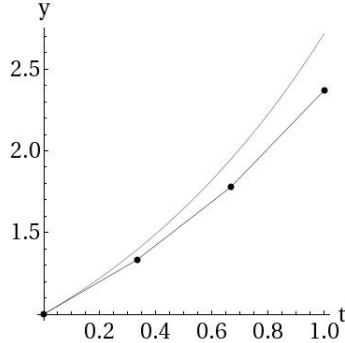

Figure 3.3: Az $y(t)' = y(t)$, $y(0) = 1$ DE közelítő és pontos megoldása, ahol $\Delta t = 1/3$.

Probléma 16. (!!) Alkalmazd az Euler módszert az $y'(t) = 2y(t)$, $y(0) = 4$ DE megoldására!

Megoldás: Legyen $y_n = y(n\Delta t)$, $y_0 = y(0) = 4$,

$$y_{n+1} = y(n\Delta t + \Delta t) = y(n\Delta t) + 2y(n\Delta t)\Delta t = (1 + 2\Delta t) \cdot y_n,$$

tehát $y_n = 4 \cdot (1 + 2\Delta t)^n y_0$.

Ha $\Delta t \rightarrow 0$, akkor

$$y(T) \approx (1 + 2\Delta t)^{T/\Delta t} y(0) \rightarrow e^{2T} \cdot 4,$$

tehát reprodukáltuk a pontos $y(t) = 4 \cdot e^{2t}$ megoldást. \square

Probléma 17. (!!) Alkalmazd az Euler módszert az $y'(t) = 3y(t) - 6$, $y(0) = 77$ DE megoldására!

Megoldás: Legyen $y_n = y(n\Delta t)$, $y_0 = y(0) = 77$,

$$\begin{aligned} y_{n+1} &= y(n\Delta t + \Delta t) = y(n\Delta t) + (3y(n\Delta t) - 6)\Delta t \\ &= (1 + 3\Delta t)y_n - 6\Delta t, \end{aligned}$$

vagyis ha ki tudjuk számítani az

$$x_{n+1} = ax_n + b$$

rekurív sorozat általános tagját, akkor meg tudjuk oldani a problémát. \square

3.3.2 Inhomogén geometriai sorozatok

1. Számtani sor:

$$x_{n+1} = x_n + d, \implies x_n = x_0 + nd.$$

2. Mértani sor:

$$x_{n+1} = qx_n, \implies x_n = q^n x_0.$$

3. A nekünk szükséges eset: $x_{n+1} = qx_n + d$. Ezt a következő szekcióban tárgyaljuk.

3.4 Euler módszer hibája, inhomogén geometriai sorozatok

3.4.1 Inhomogén geometriai sorozatok

Legyen $x_{n+1} = ax_n + b = f(x_n)$. Ha adott x_0 , mennyi x_n ?

Linearizálás a fixpont körül: Vegyük a következő diszkrét idejű dinamikai rendszert amit az $f : x \rightarrow f(x)$ függvény generál:

$$x_0, x_1 = f(x_0), x_2 = f(x_1) = f(f(x_0)) = f^2(x_0), \dots, x_{n+1} = f(x_n), \dots$$

Fixpont, egyensúlyi állapot x_{fix} :

$$f(x_{fix}) = x_{fix}.$$

Esetünkben

$$f(x_{fix}) = ax_{fix} + b = x_{fix} \implies x_{fix} = \frac{b}{1-a}.$$

Vezessünk be új változót: $\Delta x = x - x_{fix}$. Ekkor

$$\Delta x_{n+1} = a\Delta x_n,$$

vagyis megszabadultunk az inhomogén tagtól. Tehát

$$x_n = a^n(x_0 - x_{fix}) + x_{fix}.$$

Probléma 18. (!) *Beteszek a bankba 777000 Forintot. Kapok 5% kamatot, de évente levonnak 300 Forint kezelési költséget. Mennyi pénzem lesz n év után?*

Megoldás: Fixpont: $(1 + 0.05) \cdot x_{fix} - 300 = x_{fix}$, $\implies x_{fix} = 6000$.
Tehát 6000 forint nem kamatozik semmit, csak éppen fedezi a kezelési költséget. Viszont az ezen felüli összegre megkapom az 5% kamatot, tehát

$$x_n = 1.05^n \cdot (777000 - 6000) + 6000.$$

□

Homogén koordináták

Egy inhomogén lineáris (más szóval affin) transzformáció elcserélhető egy homogén lineáris transzformációra eggyel öobb dimenzióban.

$$x \rightarrow ax + b; \implies \begin{pmatrix} x \\ 1 \end{pmatrix} \rightarrow \begin{pmatrix} ax + b \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a & b \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ 1 \end{pmatrix} = A \begin{pmatrix} x \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Tehát az a kérdés, hogy mennyi

$$A^n \begin{pmatrix} x \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Ez a kérdés megválaszolható A sajátvektorainak és sajátértékeinek ismeretében. Most csak az elfajult $a = 1$ esetet kezeljük:

$$\begin{pmatrix} 1 & b \\ 0 & 1 \end{pmatrix}^n = \left[\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 & b \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \right]^n$$

$$= \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}^n + \binom{n}{1} \begin{pmatrix} 0 & b \\ 0 & 0 \end{pmatrix} + \binom{n}{2} \begin{pmatrix} 0 & b \\ 0 & 0 \end{pmatrix}^2 + \dots = \begin{pmatrix} 1 & nb \\ 0 & 1 \end{pmatrix},$$

mivel

$$\begin{pmatrix} 0 & b \\ 0 & 0 \end{pmatrix}^2 = 0.$$

Itt a binomiális tétel

$$(x + y)^n = x^n + \binom{n}{1} x^{n-1} y + \dots + y^n$$

azért volt alkalmazható a

$$\left[\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 & b \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \right]^n$$

kifejezésre, mert a két tag a zárójelben kommutált (felcserélhetőek a mátrixszorzás szempontjából) egymással. Tehát

$$\begin{pmatrix} 1 & b \\ 0 & 1 \end{pmatrix}^n \begin{pmatrix} x_0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & nb \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x_0 + nb \\ 1 \end{pmatrix}$$

3.4.2 Az Euler módszer hibája

Az Euler módszer hibája két forrásból származik. Legyen

$$\begin{aligned} y'(t) &= f(t, y(t)), \quad y(0) = y_0, \\ y_{n+1} &= y_n + f(n \cdot \Delta t, y_n) \Delta t, \\ \text{hiba}_n &= |y_n - y(n \cdot \Delta t)| \end{aligned}$$

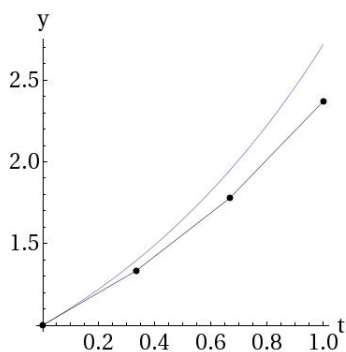

Figure 3.4: Az $y(t)' = y(t)$, $y(0) = 1$ DE közelítő és pontos megoldása, ahol $\Delta t = 1/3$.

$t = 0..1/3$ között a hibát a lineáris közelítés hibája okozza. Viszont utána, pl. $t = 1/3$ -kor már eleve rossz helyen számoljuk ki a sebességet, hiszen $f(1/3, y_1)$ -ot használjuk a pontos $f(1/3, y(1/3))$ érték helyett.

Tételezzük fel, hogy

- $|y''(t)| \leq K$,

- $|f(t, y_1) - f(t, y_2)| \leq L|y_1 - y_2|$ (Lipschitz-feltétel)

valamilyen K, L konstansokra. Ekkor

$$hiba_{n+1} \leq hiba_n + \frac{K}{2}\Delta t^2 + (L \cdot hiba_n) \Delta t, \quad (3.1)$$

hiszen a lineáris közelítés maximum $K/2 \cdot \Delta t^2$ hibát okozhat, míg az f sebesség értékében a hiba maximum $L \cdot hiba_n$ lehet a $t = n\Delta t$ pillanantban. A legrosszabb esetben egyenlőség áll fenn (??)-ben. Legyen

$$h_0 = 0, \quad h_{n+1} = h_n + \frac{K}{2}\Delta t^2 + (L \cdot hiba_n) \Delta t,$$

ekkor

$$\begin{aligned} h_n &= (1 + L\Delta t)^n \left(0 - \frac{K\Delta t^2/2}{1 - (1 + L\Delta t)} \right) + \frac{K\Delta t^2/2}{1 - (1 + L\Delta t)} \\ &= [(1 + L\Delta t)^n - 1] \frac{K\Delta t}{2L}. \end{aligned}$$

h_n felső korlátot ad az $|y_n - y(n\Delta t)|$ hibára.

Nézzük meg, hogy viselkedik $h_{T/\Delta t}$, ha $\Delta t \rightarrow 0$, vagyis mennyi a felső korlátunk $y(T)$ numerikus approximációjának a hibájára.

$$\left[(1 + L\Delta t)^{T/\Delta t} - 1 \right] \frac{K\Delta t}{2L} \approx (e^{LT} - 1) \frac{K\Delta t}{2L}, \quad \text{ha } \Delta t \approx 0.$$

Ha T viszonylag kicsi, ez a kifejezés nagyjából $KT\Delta t/2$, vagyis a hiba a T idővel aányosan növekedhet, mivel a lineáris approximáció egyes lépésekben elkövetett hibája felhalmozódik. Ha T elég nagy, akkor az e^{LT} faktor dominál, vagyis a hiba exponenciálisan növekedhet. Itt már a hibát nem annyira a lin.approx. hibája okozza, mint az, hogy eleve rossz helyen számoljuk ki f értéket.

3.4.3 Heun módszer

Adott $y(t_0) = y_0$, $y'(t) = f(t, y)$, ekkor az Euler módszer jóslata:

$$y(t_0 + \Delta t) = y_0 + f(t_0, y_0)\Delta t.$$

Itt feltettük, hogy a sebesség a $[t_0, t_0 + \Delta t]$ intervallumon végig $f(t_0, y_0)$. Ennél jobb lenne, ha a sebességnek az intervallum két végpontjában mért értékeinek az átlagát használnánk. Sajnos nem tudjuk pontosan, hogy mennyi $y'(t_0 + \Delta t, y(t_0 + \Delta t))$, viszont használhatjuk az Euler módszer jóslatát $y(t_0 + \Delta t)$ kiszámítására:

$$\begin{aligned} k_1 &= f(y_0, t_0), \\ k_2 &= f(t_0 + \Delta t, y_0 + f(t_0, y_0)\Delta t), \\ y(t_0 + \Delta t) &= y_0 + \frac{1}{2}(k_1 + k_2)\Delta t. \end{aligned}$$

Probléma 19. (!!) Alkalmazd az Euler, illetve a Heun módszert a következő DE-ekre $\Delta x = 0.1$ lépésközzel az $y(2) = 3$ kezdeti feltétel mellett!

$$a) \quad y' = f(x, y) = x - y; \quad b) \quad y' = x - y^2;$$

Végezd el ugyanezt az

$$c) \frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y_2 \\ -y_1 \end{pmatrix}; \quad d) \frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y_1 - y_2 \\ y_1^2 + x \end{pmatrix}$$

egyenletekre az $\begin{pmatrix} y_1(2) \\ y_2(2) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 \\ 3 \end{pmatrix}$ kezdeti feltétel mellett!

Mit jósolnak ezek a módszerek $y(2.1)$ -re?

Megoldas:

$$a) \text{ Euler : } y(2.1) \approx y(2) + (2 - 3) \cdot 0.1 = 3 + (-1) \cdot 0.1 = 2.9,$$

$$\text{Heun : } k_1 = f(2, 3) = 2 - 3 = -1, \quad k_2 = f(2.1, 2.9) = 2.1 - 2.9 = -0.8,$$

$$y(2.1) \approx y(2) + \frac{1}{2}(k_1 + k_2) \cdot 0.1 = 3 + \frac{1}{2}(-1 - 0.8) \cdot 0.1.$$

□

Részletesebb diszkusszió: Kollár: Numerikus módszerek

3.4.4 A megoldás Taylor sora

Az Euler módszer az

$$y(t + \Delta t) = y(t) + y'(t)\Delta t = y(t) + f(t, y(t))\Delta t$$

becslést használja, ami nem más mint az elsőrendű Taylor közelítése y -nak t körül. Magasabbrendű közelítések nyilván pontosabb eredményt adnának.

$$y(t + \Delta t) = y(0) + y'(0)\Delta t + \frac{y''(0)}{2!}\Delta t^2 + \dots$$

Egy kezdetiérték $y(0) = y_0$ feladatban:

$$y(0) = y_0, \quad y'(0) = f(0, y_0),$$

viszont mennyi $y''(0)$? Általánosságban, a kétváltozós $G(t, y)$ függvényre

$$\frac{d}{dt}G(t, y(t)) = \left[\left(\frac{\partial}{\partial t} + f \frac{\partial}{\partial y} \right) G \right] (t, y(t)),$$

tehát

$$y'' = \left(\frac{\partial}{\partial t} + f \frac{\partial}{\partial y} \right) f,$$

$$y''' = \left(\frac{\partial}{\partial t} + f \frac{\partial}{\partial y} \right) y'' = \left(\frac{\partial}{\partial t} + f \frac{\partial}{\partial y} \right)^2 f,$$

$$y^{(n)} = \left(\frac{\partial}{\partial t} + f \frac{\partial}{\partial y} \right)^{n-1} f.$$

Problema 20. (!!)

$$a) y' = f(t, y) = t - y; \quad b) y' = f(t, y) = y^2 + yt;$$

Mennyi y'' és y''' ? Írd fel y harmadrendű Taylor polinomját az $t = 1$ pont körül, ha $y(1) = 5$!

Megoldas:

a)

$$\begin{aligned} y(1) &= 5, \quad y'(1) = 1 - 5 = -4, \\ y''(t) &= (t - y)'_t + (t - y) \cdot (t - y)'_y = 1 - t + y, \quad y''(1) = 5, \\ y'''(t) &= (1 - t + y)'_t + (t - y) \cdot (1 - t + y)'_y = -1 + t - y, \quad y'''(1) = -5, \\ y(1 + \Delta t) &\approx 5 - 4\Delta t + \frac{5}{2!}\Delta t^2 + \frac{-5}{3!}\Delta t^3 \end{aligned}$$

b)

$$\begin{aligned} y(1) &= 5, \quad y'(1) = 30, \\ y''(t) &= y(t + y)(t + 2y) + y, \quad y''(1) = 335, \\ y'''(t) &= y(t^3 + 7t^2y + 3t(4y^2 + 1) + 6y^3 + 4y), \quad y'''(1) = 5545, \\ y(1 + \Delta t) &\approx 5 + 30\Delta t + \frac{335}{2!}\Delta t^2 + \frac{5545}{3!}\Delta t^3 \end{aligned}$$

□

Sajnos az magasabbrendű $y^{(n)}$ deriváltak tipikusan egyre bonyultabbak lesznek, így sok esetben ez nem egy praktikus módszer numerikus számításokhoz.

3.5 Megoldas létezése, egyértelműsége

Tétel 1. Legyen adott az $y'(t) = f(t, y(t))$, $y(t_0) = y_0$ diff. egy., ahol a kétváltozós f függvény folytonos. Ekkor létezik olyan $\delta > 0$ szám, és olyan, a $(t_0 - \delta, t_0 + \delta)$ intervallumon értelmezett y függvény, ami megoldja a differencialegyenletünket.

1. Nincs mindig globális, bármely t -re értelmezett megoldás:

$$y'(t) = y^2(t), \quad y(0) = 5, \quad \implies \quad y(t) = -\frac{1}{t - 1/5},$$

de a kapott függvény csak az $(-\infty, 1/5)$ intervallumon oldja meg a DE-t. Itt a Lipschitz-felétel a $y(0) = 5$ kezdeti feltételnek csak egy véges környezetében teljesül.

2. A megoldás nem feltétlenül egyértelmű: Az $y' = 3\sqrt[3]{y^2}$ DE-t megoldják az $y(t) = (t - C)^3$ függvények, de szintén megoldás pl. a következő \tilde{y} függvény:

$$\tilde{y} = \begin{cases} t^3 & \text{ha } t < 0 \\ 0 & \text{ha } 0 \leq t < 2 \\ (t - 2)^3 & \text{ha } 2 \leq t \end{cases}$$

(A 2 helyére itt bármilyen pozitív számot írhatnánk.) Itt a Lipschitz-felétel a $y(t_0) = 0$ kezdeti feltételnek semmilyen véges környezetében sem teljesül.

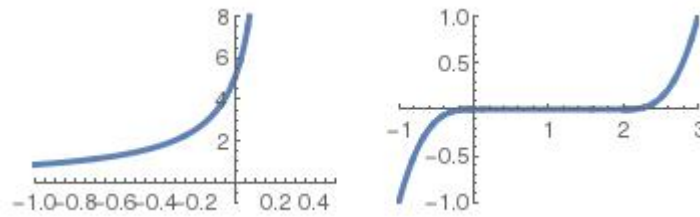

Figure 3.5: a) Az $y' = y^2$, $y(0) = 5$ DE megoldása csak $t = 0.2$ -ig van értelmezve. b) A $y' = 3\sqrt[3]{y^2}$, $y(-1) = -1$ DE megoldása nem egyértelmű.

Probléma 21. (!!) *Oldd meg a következő DE-eket az $y(0) = 1$ kezdeti feltétel mellett, vizsgáld meg a megoldások egyértelműségét, illetve határozd meg, hogy milyen intervallumon vannak azok értelmezve! Magyarázd meg a felmerülő problémékat!*

$$a) y' = y, \quad b) y' = y^4, \quad c) y' = 2\sqrt{|y|},$$

Megoldas:

$$a: y = e^t, \quad t \in (-\infty, \infty),$$

$$b: y = \frac{1}{\sqrt[3]{1-3t}}, \quad t \in (-\infty, 1/3),$$

$$c: y = \begin{cases} (t+1)^2, & \text{ha } t > -1, \\ 0, & \text{ha } -1 \leq t \leq -1, \\ -(t+C)^2, & \text{ha } t < -1 \end{cases}$$

□

Chapter 4

Linearizáció

4.1 Egydimenzio, kvalitatív viselkedés

Példa 1. Legyen adott az következő időfüggetlen DE:

$$\frac{d}{dt}y = f(y) = 3y(1 - y) = 3y - 3y^2.$$

Ha a kezdeti feltétel $y(0) = 0$, akkor a megoldás $y(t) = 0 = \text{konst.}$, vagyis $y_{fix} = 0$ egyensúlyi állapot, fixpont. Ha $y \approx 0$, akkor $f(y) \approx 3y$ (mivel ekkor $|-3y^2| \ll |3y|$), vagyis közelítőleg

$$\frac{d}{dt}y \approx 3 \cdot y,$$

ahol $3 = \left. \frac{df(y)}{dy} \right|_{y=0}$. Tehát a fixpont körül az eredeti nemlineáris DE-t elcserélhetjük egy homogén lineáris DE-re!

4.1.1 Linearizáció a fixpont körül

Legyen adott az $\frac{d}{dt}y = f(y)$ időfüggetlen DE. Legyen y_{fix} a DE-hez tartozó dinamikai rendszer fixpontja, egyensúlyi állapota, vagyis legyen $f(y_{fix}) = 0$. Vezessük be az új $\Delta y = y - y_{fix}$ új változót. Ekkor $\frac{dy}{dt} = \frac{d\Delta y}{dt}$, tehát

$$\frac{d}{dt}\Delta y = \frac{dy}{dt} = f(y_{fix} + \Delta y) \approx f(y_{fix}) + f'(y_{fix})\Delta y = f'(y_{fix})\Delta y.$$

A

$$\frac{d}{dt}\Delta y = f'(y_{fix})\Delta y$$

homogén lineáris DE az eredeti nemlineáris DE linearizációja az y_{fix} fixpont körül. (Itt $f' = \left. \frac{df(y)}{dy} \right|_{y=y_{fix}}$.)

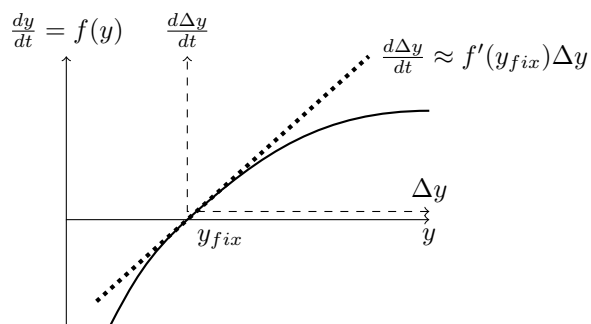

Figure 4.1: Az új $\Delta y = y - y_{fix}$ koordinatarendszerben az eredeti $\frac{dy}{dt} = f(y)$ DE-t a linearizált $\frac{d\Delta y}{dt} = f'(y_{fix})\Delta y$ verzíoval közelíthetjük.

4.1.2 Kvalitatív viselkedés

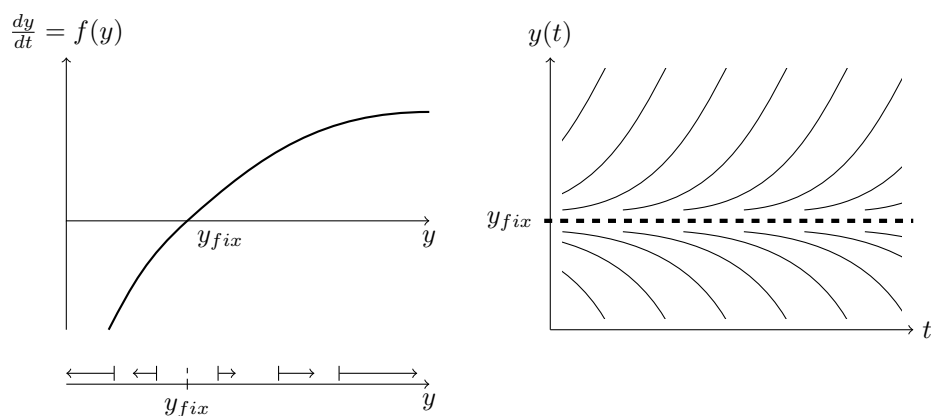
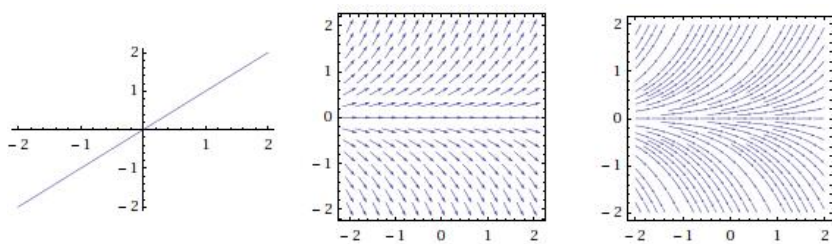
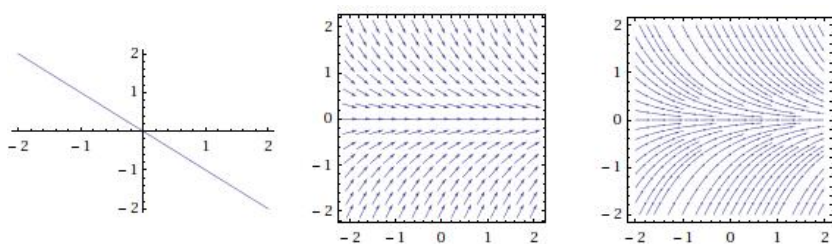
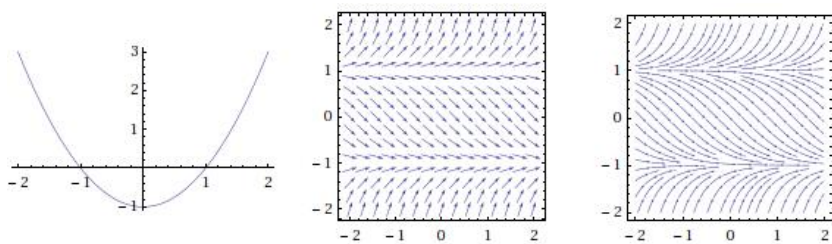

Figure 4.2: Az időfüggetlen $\frac{dy}{dt} = f(y)$ DE vektormezője és megoldásgörbei.

Probléma 22. (!!) Rajzold le az $y' = f(y)$ DE iránymezőjét és a megoldásgörbeiket! Keresd meg a DE fixpontjait és írd fel a fixponttól való elterelésre vonatkozó DE linearizált alakját! Vizsgald meg a fixpontok stabilitását!

- a) $y' = 1$, b) $y' = y$, c) $y' = -y$, d) $y' = y + 1$,
 e) $y' = -1 + y^2$, f) $y' = y(1 - y)$, g) $y' = y(1 - y)(1 + y)$.

Megoldás:

Figure 4.3: b) $y' = y$ Figure 4.4: c) $y' = -y$ Figure 4.5: e) $y' = -1 + y^2$

g)

$$\frac{d}{dt}y = f(y) = y(1-y)(1+y) = +y - y^3.$$

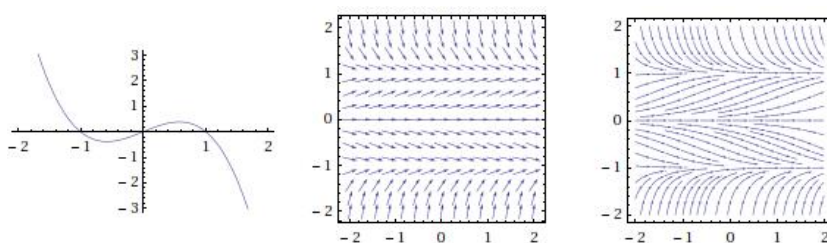
$f'(y) = \frac{d}{dy}f(y) = 1 - 3y^2$. A fixpontok (vagyis $f(y)$ gyökei):

$$\begin{aligned} y_1 = 0, & \quad f'(y_1) = f'(0) = 1 - 3 \cdot 0^2 = 1 > 0, \\ y_2 = 1, & \quad f'(1) = -2 < 0, \\ y_3 = -1, & \quad f'(-1) = -2 < 0. \end{aligned}$$

f' előjele alapján az y_1 , y_2 , y_3 fixpontok stabilitása: *instabil, stabil, stabil*.

A linearizált egyenletek a fixpontok körül:

$$\frac{d}{dt}(y - 0) = \frac{d}{dx}\Delta y_1 = 1 \cdot \Delta y_1,$$

Figure 4.6: g) $y' = y(1 - y)(1 + y)$

$$\begin{aligned}\frac{d}{dt}(y - 1) &= \frac{d}{dx} \Delta y_2 = -2 \cdot \Delta y_2, \\ \frac{d}{dt}(y - (-1)) &= \frac{d}{dx} \Delta y_3 = -2 \cdot \Delta y_3,\end{aligned}$$

Legyen $y(t)$ az $y(0) = 0.7$, $\frac{d}{dt}y = f(y)$ kezdetiérték probléma megoldása. Ekkor

$$\lim_{t \rightarrow \infty} y(t) = 1, \quad \lim_{t \rightarrow -\infty} y(t) = 0.$$

Ha a kezdeti feltétel $y(0) = -0.7$, akkor pedig

$$\lim_{t \rightarrow \infty} y(t) = -1, \quad \lim_{t \rightarrow -\infty} y(t) = 0.$$

□

Részletesebben erről a témáról: Karsai: DE modellek

4.2 Többdimenzió

4.2.1 Kvalitativé viselkedés két dimenzióban

Tegyük fel, hogy egy sima időfüggetlen DE-nek a $P = \bar{y}(0)$ pontból kiinduló megoldása egy korlátos régióban marad. Ekkor az $t \rightarrow \bar{y}(t)$ trajektória háromféle módon viselkedhet:

- Ha P fixpontja a DE-nek, akkor a trajektória az egyetlen P pontból áll.
- A trajektória egy máshol lévő fixponthoz konvergál.
- A trajektória egy határciklushoz konvergál. (Vagyis létezik olyan periodikus nem konstans $\bar{\gamma} : t \rightarrow \mathbb{R}^2$ függvény, hogy $\lim_{t \rightarrow \infty} |\bar{y}(t) - \bar{\gamma}(t)| = 0$.)

Többé-kevésbé ez a tartalma a Poincaré-Bendixson tételnek.

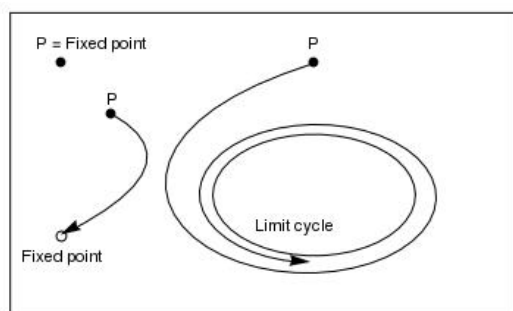

Figure 4.7: A Poincaré-Bendixon theorem illustration.

4.2.2 Kvalitative viselkedés magasabb dimenzióban

Kaosz: Itt már nagyon bonyolult, kaotikus viselkedés is előfordulhat. Ennek talán legegyszerűbb példája a háromdimenziós Lorenz-egyenlet.

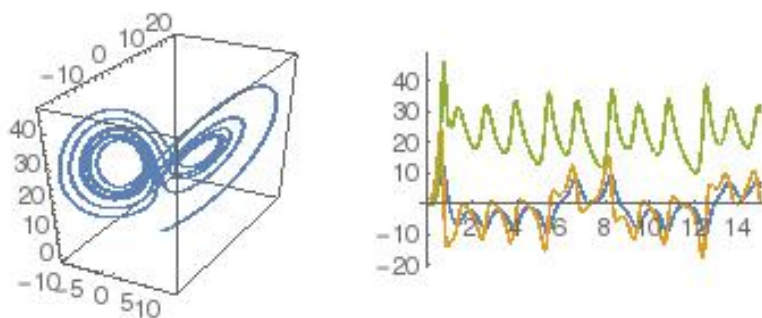

Figure 4.8: A következő kezdetiérték probléma megoldása: $x' = -3(x-y)$, $y' = -xz + 26.5x - y$, $z' = xy - z$, $x(0) = z(0) = 0$, $y(0) = 1$. Az első ábra a $\bar{y}(t) = (x(t), y(t), z(t))^T$ trajektória ábrázolása, míg a második leírja az x, y, z komponensek időfolyását.

Hozzáadva a megoldás kaotikusan oszcillál az első ábra "nyolcása" két féle között. Hogyan tudnánk jellemezni a megoldás kaotikusságát? Ennek egyik mérése a (maximalis) Lyapunov exponens.

Legyen a $\frac{d}{dt}\bar{y} = \bar{f}(\bar{y})$, $\bar{y}(0) = \bar{y}_0$ DE partikuláris megoldása $\bar{Y}(t, \bar{y}_0)$. Ekkor a maximalis Lyapunov exponens definíciója:

$$\lambda = \lim_{t \rightarrow \infty} \max_{\delta \bar{y}(0) \rightarrow 0} \lim_{t \rightarrow \infty} \frac{1}{t} \ln \frac{|\bar{Y}(t, \bar{y}_0) - \bar{Y}(t, \bar{y}_0 + \delta \bar{y}(0))|}{|\delta \bar{y}(0)|}.$$

Ennek a kis komplikált kifejezés motivációja az, hogy ha $f(y) = ay$, akkor ennek a kifejezésnek az értéke pontosan a . Vagyis a Lyapunov exponens felüli a közeli trajektóriák exponenciális távolodását. Ha $y' = ay$, akkor

$$\begin{aligned} y(0) = y_0 &\implies y(t) = e^{at}y(0), \\ \bar{y}(0) = y_0 + \delta y_0 &\implies \bar{y}(t) = e^{at}(y_0 + \delta y_0), \end{aligned}$$

$$|\tilde{y}(t) - y(t)| = e^{at}|\delta y_0|,$$

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \lim_{\delta y_0 \rightarrow 0} \frac{1}{t} \ln \frac{|e^{at} \delta y_0|}{|\delta y_0|} = a.$$

Oldjuk meg a Lorenz-egyenletet az eredeti $(x, y, z)^T(0) = (0, 1, 0)$, illetve a $(x, y, z)^T(0) = (0, 1, 10^{-6})$ kezdeti feltételek mellett. Abrazoljuk a két trajektoria tavolsagát és ennek a logaritmusát t függvényében!

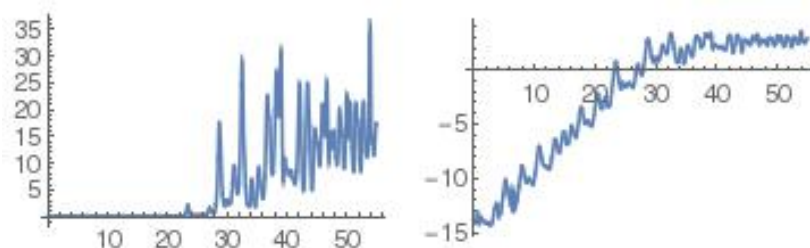

Figure 4.9: Mi történik a trajektóriákkal, ha egy kicsit megváltoztatjuk a kezdeti feltételt: $(z(0) = 0) \rightarrow (z(0) = 10^{-6})$. ? Az első ábra a két trajektória távolságát mutatja t függvényében, ez gyakorlatilag 0 az első ábrán, ha $t \in [0, 20]$. Viszont $t = 30$ után már semmi korreláció sincs (nagyon messze vannak egymástól) a két trajektória között. A Lyapunov exponens a közeli trajektóriák exponenciális távolodását méri, ez a második ábra átlagos meredekséget jelenti a (mondjuk) $t \in [0, 20]$ időintervallumban.

Probléma 23. Tegyük fel, hogy erre a Lorenz egyenletre a kezdeti értéket 10^{-11} pontossággal ismerjük. Körülbelül milyen t értékekre tudunk megbízható előrejelzést adni?

Probléma 24. A Lyapunov exponens függhet a kezdeti értéktől, nem csak a differencialegyenlettől. Van-e ilyen függés esetünkben?

Probléma 25. Mennyi a Lyapunov exponens a Lotka-Volterra egyenlet esetében?

Probléma 26. Próbáld megmagyarázni, hogy mit jelent a \max a Lyapunov exponens nem egészen precíz definíciójában!

4.2.3 Gradiens aramlás:

A

$$\frac{d}{dt} \bar{y} = -\text{grad}(V(\bar{y}))$$

DE megoldásgorbeinek a viselkedését viszonylag könnyű megérteni, hiszen a trajektóriák a $V(\bar{y})$ függvény kritikus pontjaihoz konvergálnak. A legtöbb trajektória V lokális minimumaihoz tart.

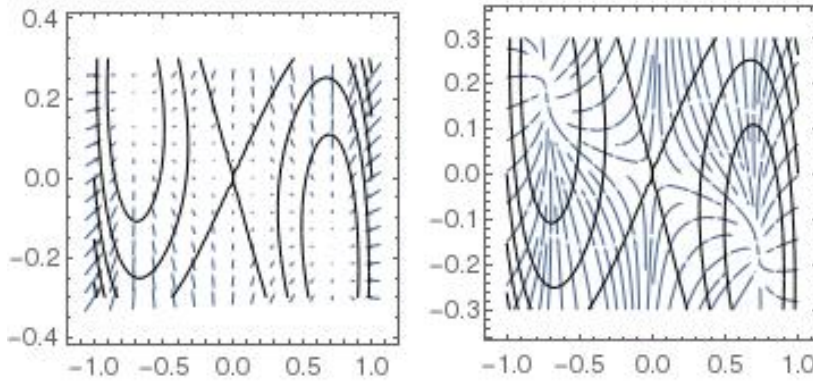

Figure 4.10: A $V(y_1, y_2) = y_1^4 - y_1^2 + y_2^2 + 0.5y_1y_2$ függvény gradiens aramlata. V a szintvonalalaival lett abrazolva.

4.3 Stabilitas

Legyen $\frac{d}{dt}\bar{y} = \bar{f}(\bar{y})$, $\bar{f}(\bar{y}_{fix}) = 0$

1. Az \bar{y}_{fix} egyensulyi állapotot Lyapunov stabilnak nevezzuk, ha barmely $\epsilon > 0$ -hoz letezik olyan $\delta > 0$, hogy ha $|\bar{y}(0) - \bar{y}_{fix}| < \delta$, akkor $|\bar{y}(t) - \bar{y}_{fix}| < \epsilon$ barmely $t > 0$ -ra.
2. Az \bar{y}_{fix} egyensulyi állapotot aszimptotikusan stabilnak nevezzuk, ha letezik olyan $\delta > 0$, hogy ha $|\bar{y}(0) - \bar{y}_{fix}| < \delta$, akkor $\lim_{t \rightarrow \infty} |\bar{y}(t) - \bar{y}_{fix}| = 0$.

Pl. a csillapitatlan harmonikus oszcillator Lyapunov stabil de nem aszimptotikusan stabil, mig a csillapitott harmonikus oszcillator Lyapunov es aszimptotikusan stabil.

Tétel 2. Tegyük fel, hogy letezik olyan, az \bar{y}_{fix} egyensulyi állapotot egy környezeteben definialt $V(\bar{y})$ függvény, hogy a kovetkezők teljesulnek:

1. $V(\bar{y}_{fix}) = 0$,
2. $V(\bar{y}) > 0$ ha $\bar{y} \neq \bar{y}_{fix}$,
3. $\frac{d}{dt}V(\bar{y}(t)) < 0$.

Ekkor \bar{y}_{fix} aszimptotikusan stabil. Ha az utolso feltetelben megengedjuk az egyenloseget is, akkor csak a gyengebb, Lyapunov fele stabilitas kovetkezik.

Problema 27. Csillapitott harmonikus oszcillator:

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y \\ p \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -k & -\alpha \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y \\ p \end{pmatrix},$$

ahol a rugoalland $k > 0$, mig a csillapitas $\alpha \geq 0$. Mutasd meg, hogy az energia függvény

$$H(y, p) = \frac{1}{2}p^2 + \frac{k}{2}y^2$$

kielegiti a tétel felteteleit! Vizsgald meg az $\alpha = 0$ esetet is! Mit modhatunk ez alapján a fixpont $\bar{0}$ stabilitasarol?

Probléma 28. *Anharmonikus oszcillator: Legyen*

$$H(y, p) = \frac{1}{2}p^2 - \frac{1}{2}y^2 + \frac{1}{2}y^4, \quad \frac{d}{dt}p = -\frac{\partial H}{\partial y}, \quad \frac{d}{dt}y = \frac{\partial H}{\partial p}.$$

Mutasd meg, hogy $\frac{d}{dt}H = 0$ (ehhez nem kell kihasználnod H aktuális formáját, elég az utolsó két egyenlet)! Keresd meg a DE fixpontjait. Mely fixpontokban lehet H -t felhasználni a fixpont stabilitásának a bizonyítására?

4.3.1 Linearizacio a fixpont körül

Legyen adott az $\frac{d}{dt}\bar{y} = \bar{f}(\bar{y})$ idofuggetlen DE. Legyen \bar{z} a DE-hez tartozo dinamikai rendszer fixpontja, egyensulyi allapota, vagyis legyen $\bar{f}(\bar{z}) = 0$. Vezesuk be az uj $\overline{\Delta y} = \bar{y} - \bar{z}$ uj változot. Ekkor

$$\frac{d}{dt}\overline{\Delta y} = \frac{d}{dt}\bar{y}$$

tehát

$$\frac{d}{dt}\overline{\Delta y} = \frac{d}{dt}\bar{y} = \bar{f}(\bar{z} + \overline{\Delta y}) \approx \bar{f}(\bar{z}) + \sum_i \frac{\partial \bar{f}}{\partial y_i} \Big|_{\bar{y}=\bar{z}} \Delta y_i = \sum_i \frac{\partial \bar{f}}{\partial y_i} \Big|_{\bar{y}=\bar{z}} \Delta y_i.$$

A

$$\frac{d}{dt}\overline{\Delta y} = \sum_i \frac{\partial \bar{f}}{\partial y_i} \Big|_{\bar{y}=\bar{z}} \Delta y_i$$

homogen linearis DE az eredeti nemlinearis DE linearizacioja a \bar{z} fixpont körül.

A $Jac = \frac{\partial \bar{f}}{\partial \bar{y}}$ matrixot az \bar{f} fuggveny Jacobi matrixanak hivjuk.

4.3.2 Ugyanez ketdimenzioban

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} f_1(y_1, y_2) \\ f_2(y_1, y_2) \end{pmatrix}.$$

Fixpont:

$$\bar{z} = \begin{pmatrix} z_1 \\ z_2 \end{pmatrix}, \quad \text{ahol} \quad \begin{pmatrix} f_1(\bar{z}) \\ f_2(\bar{z}) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}.$$

Legyen $\overline{\Delta y} = \bar{y} - \bar{z}$. Ekkor

$$\begin{aligned} \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} \Delta y_1 \\ \Delta y_2 \end{pmatrix} &= \begin{pmatrix} f_1(z_1 + \Delta y_1, z_2 + \Delta y_2) \\ f_2(z_1 + \Delta y_1, z_2 + \Delta y_2) \end{pmatrix} \\ &\approx \begin{pmatrix} (f_1)_{y_1}'(\bar{z})\Delta y_1 + (f_1)_{y_2}'(\bar{z})\Delta y_2 \\ (f_2)_{y_1}'(\bar{z})\Delta y_1 + (f_2)_{y_2}'(\bar{z})\Delta y_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} (f_1)_{y_1}'(\bar{z}) & (f_1)_{y_2}'(\bar{z}) \\ (f_2)_{y_1}'(\bar{z}) & (f_2)_{y_2}'(\bar{z}) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta y_1 \\ \Delta y_2 \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

Tehát, ha

$$Jac = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial y_1} & \frac{\partial f_1}{\partial y_2} \\ \frac{\partial f_2}{\partial y_1} & \frac{\partial f_2}{\partial y_2} \end{pmatrix},$$

akkor a linearizalt egyenlet

$$\frac{d}{dt}\overline{\Delta y} = Jac(\bar{z})\overline{\Delta y}.$$

Problema 29. (!!) Keresd meg a Lotka-Volterra (vagy ragadozo-zsakmany) DE fixpontjait es a linearizalt egyenleteket!

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2y_1 - y_1y_2 \\ -y_2 + y_1y_2/2 \end{pmatrix}.$$

Megoldas:

1. Fixpontok:

$$\begin{aligned} 2y_1 - y_1y_2 = 0 \\ -y_2 + y_1y_2/2 = 0 \end{aligned} \implies \bar{z}_A = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix} \text{ vagy } \bar{z}_B = \begin{pmatrix} 2 \\ 2 \end{pmatrix}.$$

2. Jacobi matrix:

$$Jac = \begin{pmatrix} \partial_{y_1}(2y_1 - y_1y_2) & \partial_{y_2}(2y_1 - y_1y_2) \\ \partial_{y_1}(-y_2 + y_1y_2/2) & \partial_{y_2}(-y_2 + y_1y_2/2) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 - y_2 & -y_1 \\ y_2/2 & -1 + y_1/2 \end{pmatrix}$$

3. Tehat

$$Jac(\bar{z}_A) = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}, \quad Jac(\bar{z}_B) = \begin{pmatrix} 0 & -2 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}.$$

A linearizalt egyenletek:

$$\bar{z}_A : \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y_1 - 0 \\ y_2 - 0 \end{pmatrix} = \frac{d}{dt} \Delta y = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta y_1 \\ \Delta y_2 \end{pmatrix},$$

$$\bar{z}_B : \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y_1 - 0 \\ y_2 - 0 \end{pmatrix} = \frac{d}{dt} \Delta y = \begin{pmatrix} 0 & -2 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta y_1 \\ \Delta y_2 \end{pmatrix}.$$

□

A DE vektormezeje es megoldasgorbei:

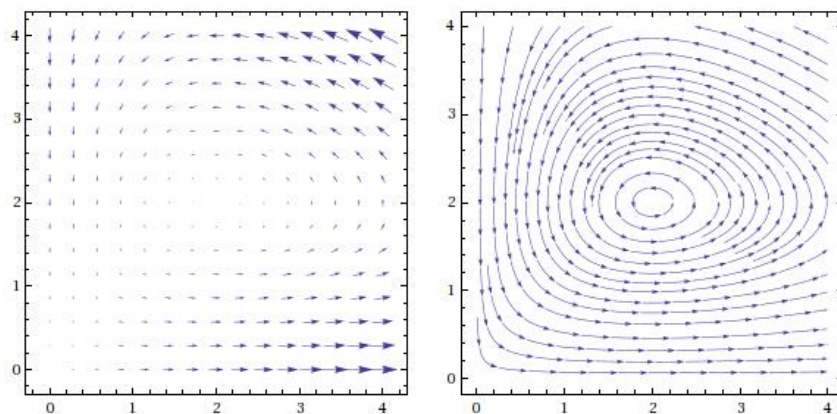

Figure 4.11: Lotka-Volterra DE. A fixpontok helyei: 1. $\bar{z}_A = (0, 0)^T$, vagyis nulla ragadozo, nulla zsakmany, 2. $\bar{z}_B = (2, 2)^T$, a nemtrivialis egyensulyi allapot.

Problema 30. (!!) Keresd meg az inga mozgast leiro $\phi''(t) = -\sin(\phi(t))$ DE elsorendo variansanak fixpontjait es a linearizalt egyenleteket!

Megoldas:

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} \phi \\ \omega \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \omega \\ -\sin(\phi) \end{pmatrix}.$$

1. Fixpontok:

$$\begin{aligned} \omega = 0 \\ -\sin(\phi) = 0 \end{aligned} \implies \bar{z}_A = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix} \quad \text{vagy} \quad \bar{z}_B = \begin{pmatrix} \pi \\ 0 \end{pmatrix}.$$

2. Jacobi matrix:

$$Jac = \begin{pmatrix} \partial_\phi \omega & \partial_\omega \omega \\ \partial_\phi(-\sin(\phi)) & \partial_\omega(-\sin(\phi)) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -\cos(\phi) & 0 \end{pmatrix}$$

3. Tehát

$$Jac(\bar{z}_A) = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}, \quad Jac(\bar{z}_B) = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}.$$

A linearizált egyenletek:

$$\bar{z}_A: \quad \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} \phi - 0 \\ \omega - 0 \end{pmatrix} = \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} \Delta\phi \\ \Delta\omega \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta\phi \\ \Delta\omega \end{pmatrix},$$

$$\bar{z}_B: \quad \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} \phi - \pi \\ \omega - 0 \end{pmatrix} = \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} \Delta\phi \\ \Delta\omega \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta\phi \\ \Delta\omega \end{pmatrix},$$

□

A DE vektormezeje és megoldásgorbei:

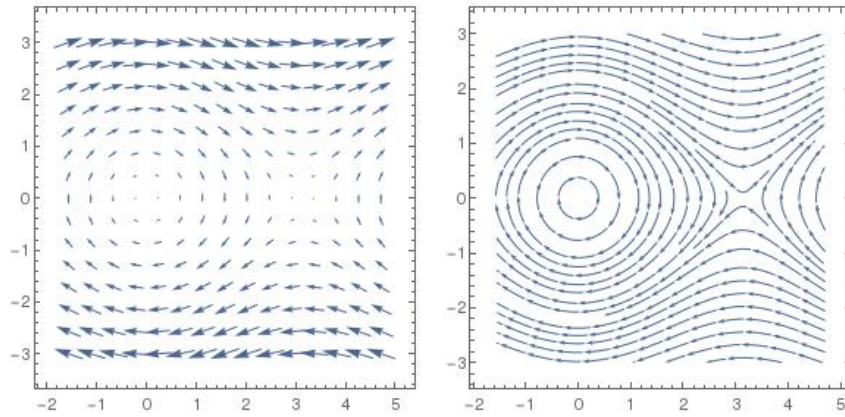

Figure 4.12: Egy inga mozgásának a fazisportreja. $(\phi, \omega)^T = (0, 0)^T$ a (Lyapunov) stabil egensulyi állapot, míg $(\phi, \omega)^T = (\pi, 0)^T$ egy instabil fixpont.

Probléma 31. $y'' = y - y^3$. Legyen $p = y'$. Mutasd meg, hogy a DE a következő (Hamilton fele) alakban is felírható:

$$y' = \frac{\partial H}{\partial p}, \quad p' = -\frac{\partial H}{\partial y}.$$

Mennyi H ? Mutasd meg, hogy $H' = 0$!

Ird at a DE-t egy elsorendu DE rendszerre, keresd meg annak a fixpontjait, ird fel a fixpontoktól valo elterésre vonatkozó linearizált DE-eket! Vizsgald meg a fixpontok stabilitását!

Megoldas:

$$y' = p = \frac{\partial H}{\partial p} \implies H(y, p) = \frac{p^2}{2} + h(y),$$

$$p' = y'' = y - y^3 = -\frac{\partial H}{\partial y} \implies H = \frac{p^2}{2} + \frac{y^4}{4} - \frac{y^2}{2} + konst.$$

H (mas neven az energia) megmarado mennyiség:

$$H' = pp' + y^3 y' - yy' = p(y - y^3) + (y - y^3)y' = p(y - y^3) + (y - y^3)p = 0.$$

Elsorendu DE-rendszer:

$$\frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y \\ p \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} p \\ y - y^3 \end{pmatrix}$$

1. Fixpontok:

$$\begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} p \\ y - y^3 \end{pmatrix} \implies \bar{z}_A = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \bar{z}_B = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \bar{z}_C = \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \end{pmatrix},$$

2. Jacobi matrix:

$$J = \begin{pmatrix} \frac{\partial}{\partial y} p & \frac{\partial}{\partial p} p \\ \frac{\partial}{\partial y} (y - y^3) & \frac{\partial}{\partial p} (y - y^3) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 - 3y^2 & 0 \end{pmatrix}$$

3. Tehat

$$J(\bar{z}_A) = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad J(\bar{z}_B) = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -2 & 0 \end{pmatrix}, \quad J(\bar{z}_C) = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -2 & 0 \end{pmatrix}$$

A linearizált egyenletek: A linearizált DE pl. az \bar{z}_B fixpont körül:

$$\frac{d}{dx} \begin{pmatrix} y - 1 \\ p - 0 \end{pmatrix} = \frac{d}{dx} \begin{pmatrix} \Delta y \\ \Delta p \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -2 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta y \\ \Delta p \end{pmatrix}$$

□

A DE vektormezeje es megoldasgorbei:

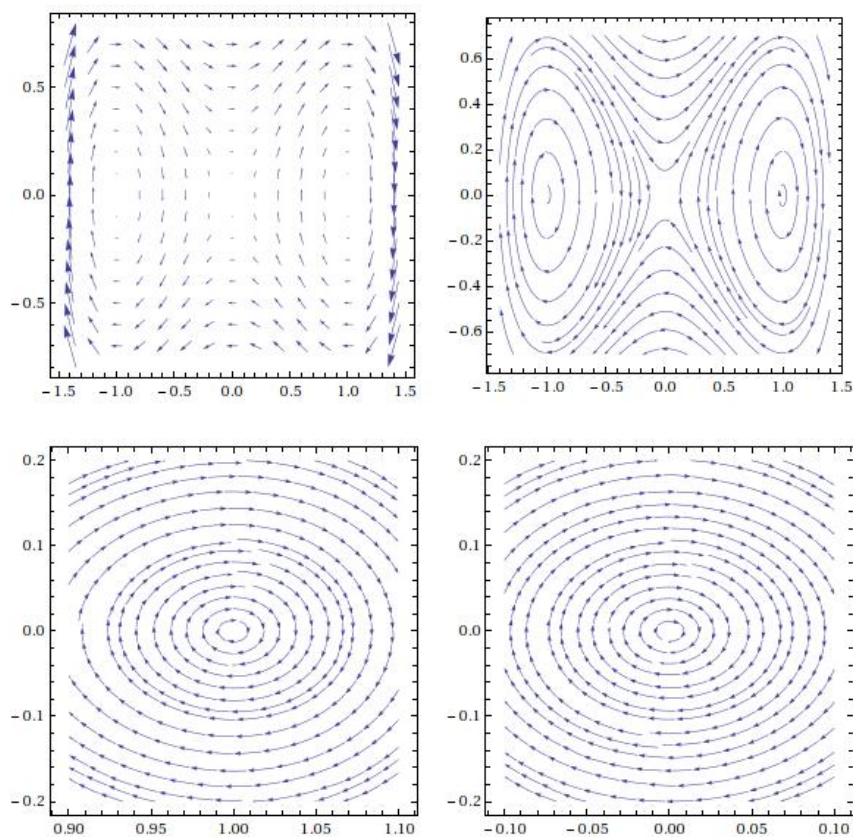

Figure 4.13: Az felső sor két ábrája a DE vektormezőjét, illetve annak megoldásgörbeit mutatja. A második sor első ábrája a megoldásgörbékét ábrázolja az \bar{z}_B fixpont körül, míg a második ábra a linearizált, közelítő egyenlet megoldásgörbeit tartalmazza. Az alsó sor két ábrája közötti különbség szinte észrevehetetlen.

Probléma 32. • $y'' = y - y^3 - y'$. Legyen $p = y'$ Írd át a DE-t egy elsőrendű DE rendszerre, keresd meg annak a fixpontjait, írd fel a fixpontoktól való elterésre vonatkozó linearizált DE-eket! Vizsgald meg a fixpontok stabilitását!

- Legyen $H = p^2/2 - y^2/2 + y^4/4$. Mutasd meg, hogy $H' \leq 0$ a három közül két fixpontban! Bizonyítsd be ennek alapján ezen fixpontok stabilitását!

Chapter 5

Homogen linearis rendszerek

5.1 Idofuggo eset

Homogen, illetve inhomogen linearis egyenlet:

$$\text{hom: } \frac{d}{dt}\bar{y} = A(t)\bar{y}, \quad \text{inhom: } \frac{d}{dt}\bar{y} = A(t)\bar{y} + \bar{f}(t),$$

(\bar{y} vektor, A matrix.)

1. Szuperpozicio elve: Ha

$$\frac{d}{dt}\bar{y}_1 = A(t)\bar{y}_1 \quad \text{es} \quad \frac{d}{dt}\bar{y}_2 = A(t)\bar{y}_2$$

akkor

$$\frac{d}{dt}(\alpha_1\bar{y}_1 + \alpha_2\bar{y}_2) = A(t)(\alpha_1\bar{y}_1 + \alpha_2\bar{y}_2),$$

vagyis a homogen egyenletek megoldasainak linearis kombinacioja is megoldas.

2. Inhom. egyenlet altalanos megoldasa: Ha

$$\frac{d}{dt}\bar{y}_{hom} = A(t)\bar{y}_{hom} \quad \text{es} \quad \frac{d}{dt}\bar{y}_{in} = A(t)\bar{y}_{in} + \bar{f}(t),$$

akkor

$$\frac{d}{dt}(\bar{y}_{hom} + \bar{y}_{in}) = A(t)(\bar{y}_{hom} + \bar{y}_{in}) + \bar{f}(t).$$

Tehat az inhomogen egyenlet altalanos megoldasa felirhato a homogen egyenlet \bar{y}_{hom} altalanos megoldasa es az inhom. egyenlet egy \bar{y}_i partikularis megoldasanak az $\bar{y}_{hom} + \bar{y}_i$ osszegekent.

3. Linearis input-output relacio: Ha

$$\frac{d}{dt}\bar{y}_1 = A(t)\bar{y}_1 + \bar{f}_1(t) \quad \text{es} \quad \frac{d}{dt}\bar{y}_2 = A(t)\bar{y}_2 + \bar{f}_2(t)$$

akkor

$$\frac{d}{dt}(\alpha_1 \bar{y}_1 + \alpha_2 \bar{y}_2) = A(t)(\alpha_1 \bar{y}_1 + \alpha_2 \bar{y}_2) + (\alpha_1 \bar{f}_1(t) + \alpha_2 \bar{f}_2(t)),$$

tehát az $(\alpha_1 \bar{f}_1(t) + \alpha_2 \bar{f}_2(t))$ "input" $(\alpha_1 \bar{y}_1 + \alpha_2 \bar{y}_2)$ "output"-ot general.

5.2 Idofüggetlen homogén rendszerek

Probléma 33. (!!) *Radioaktív bomlás: $A \rightarrow B \rightarrow \emptyset$.*

$$\frac{d}{dt} \bar{y} = \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -2a \\ 2a - 3b \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -2 & 0 \\ 2 & -3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix}.$$

Ennek a feladatnak nagyon könnyű a megoldása, ha $a(0) = 0, b(0) = 1$ (ez a P pont). Magyarozd meg, hogy miért sokkal nehezebb a feladat, ha a kezdeti feltétel $a(0) = 1, b(0) = 0$ (ez pedig a Q pont)!

Megoldás:

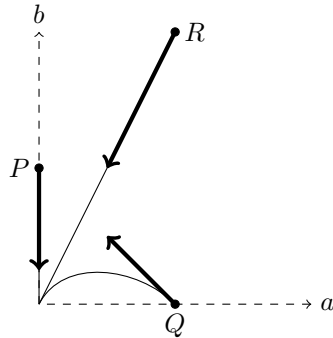

Figure 5.1: A sebességvektorok különböző $\bar{y} = (a, b)^T$ pontokban. A $P = (0, 1)^T$ és a $R = (1, 2)^T$ pontokban a sebességvektor és a pozícióvektor egyirányú. Ez nem igaz a $Q = (1, 0)^T$ pontra, így az innen kiinduló trajektória görbevonallal.

Ha

$$\bar{y}(0) = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}, \text{ akkor } \dot{\bar{y}}(0) = -3 \cdot \bar{y}(0),$$

vagyis a pozícióvektor \bar{y} és a sebességvektor $\dot{\bar{y}}$ arányos egymással (vagyis egyirányú), tehát a megoldás

$$\bar{y}(t) = e^{-3t} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Ez az arányosság nem teljesül, ha $\bar{y}(0) = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$, ebből a kezdeti feltételből kiindulva a az $\bar{y}(t)$ trajektória egy görbe vonal lesz. Viszont legyen

$$\bar{y}(0) = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}, \text{ ekkor } \dot{\bar{y}}(0) = \begin{pmatrix} -2 & 0 \\ 2 & -3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} = -2 \cdot \bar{y}(0),$$

vagyis a pozícióvektor \bar{y} és a sebességvektor $\dot{\bar{y}}$ arányos egymással, így az evolúció az $\bar{y}(0)$ vektor egyenesen történik, a megoldás tehát

$$\bar{y}(t) = e^{-2t} \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}.$$

Mivel a DE hom.lin., így az általános megoldás

$$\bar{y}(t) = C_1 e^{-3t} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} + C_2 e^{-2t} \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix}$$

□

Tétel 3. Ha a $\bar{v}_1, \dots, \bar{v}_n$ vektorok bázist alkotnak egy vektortérben és sajátvektori A -nak, vagyis $A\bar{v}_i = \lambda_i \bar{v}_i$, akkor a

$$\frac{d}{dt} \bar{y} = A\bar{y}$$

DE általános megoldása

$$\bar{y}(t) = \sum_{i=1}^n C_i e^{\lambda_i t} \bar{v}_i.$$

Proof. Valóban, ha kiszámítjuk a DE két oldalát:

$$\begin{aligned} \frac{d}{dt} \left(\sum_{i=1}^n C_i e^{\lambda_i t} \bar{v}_i \right) &= \sum_{i=1}^n C_i \lambda_i e^{\lambda_i t} \bar{v}_i, \\ A \cdot \left(\sum_{i=1}^n C_i e^{\lambda_i t} \bar{v}_i \right) &= \sum_{i=1}^n C_i e^{\lambda_i t} \lambda_i \bar{v}_i, \end{aligned}$$

akkor ugyanazt kapjuk. □

Sajnos nincs arra garancia, hogy letezik sajátvektorokból álló bázis. Azonban ez az eset is kezelhető, mivel

$$\frac{d}{dt} \bar{y} = A\bar{y}, \quad \bar{y}(0) = \bar{y}_0 \implies \bar{y}(t) = e^{tA} \bar{y}_0.$$

Ehhez persze definiálnunk kell egy matrix exponenciális függvényet.

5.2.1 Exponenciális függvény

1. Valós számok, $x \in \mathbb{R}$.

e^x mindenhol konvergens Taylor sora:

$$e^x = 1 + x + \frac{x^2}{2!} + \frac{x^3}{3!} + \dots$$

$e^x e^y = e^{x+y}$, tehát

$$\begin{aligned} \left(1 + x + \frac{x^2}{2!} + \dots \right) \left(1 + y + \frac{y^2}{2!} + \dots \right) \\ = \left(1 + (x+y) + \frac{(x+y)^2}{2!} + \dots \right). \end{aligned} \quad (5.1)$$

Ez azt jelenti, hogy ha például kiszámítjuk xy együtthatóját a két oldalon, akkor ugyanazt, 1-et kapunk.

2. Komplex számok, $x \in \mathbb{C}$.

Definialjuk az exponenciális függvény komplex számokra ugyanazzal a Taylor sorral:

$$e^x = 1 + x + \frac{x^2}{2!} + \frac{x^3}{3!} + \dots$$

Ekkor $e^x e^y = e^{x+y}$, mivel ugyanazok a műveleti szabályok érvényesek a komplex számokra is, így (??) itt is igaz.

Ha a valós, akkor

$$\begin{aligned} e^{ia} &= 1 + ia + \frac{(ia)^2}{2!} + \frac{(i)a^3}{3!} + \dots \\ &= \left(1 - \frac{a^2}{2!} + \dots\right) + i \left(a - \frac{a^3}{3!} + \dots\right) = \cos(a) + i \sin(a). \end{aligned}$$

Tehát pl.

$$e^{2+3i} = e^2 (\cos(3) + i \sin(3))$$

3. Matrix exponensek, $x \in \text{Mat}(n)$.

Itt x, y $n \times n$ matrixok. e^x továbbra is a Taylor sorral van definálva. (A továbbiakban 1 az egységmatrixot (is) jelöli.) Vajon igaz-e, hogy

$$\begin{aligned} e^x e^y &= \left(1 + x + \frac{x^2}{2!} + \dots\right) \left(1 + y + \frac{y^2}{2!} + \dots\right) \\ &= 1 + (x + y) + \left(\frac{x^2}{2!} + \frac{y^2}{2!} + xy\right) + \dots \\ ??? = ??? \quad e^{x+y} &= \left(1 + (x + y) + \frac{(x + y)^2}{2!} + \dots\right) \\ &= 1 + x + y + \frac{x^2}{2!} + \frac{y^2}{2!} + \frac{1}{2!}(xy + yx) + \dots \end{aligned}$$

Az második sor csak akkor egyenlő a negyedikkel, ha $xy = yx$, ami NEM igaz általában a matrixszorzásra. Tehát:

$$\text{ha } AB = BA, \text{ akkor } e^A e^B = e^{A+B}$$

Kommutator: $[A, B] = AB - BA$. Vagyis $AB = BA$ ugyanazt jelenti, mint $[A, B] = 0$.

A skalaris $y' = ay$ megoldása: $y = e^{at}y(0)$, mivel

$$\begin{aligned} \frac{d}{dt} \left[\left(1 + at + \frac{(at)^2}{2!} + \frac{(at)^3}{3!} + \dots\right) y(0) \right] &= \left(0 + a + a^2 t + \frac{a^3 t^2}{2!} + \dots\right) y(0) \\ &= a \left(1 + at + \frac{(at)^2}{2!} + \dots\right) y(0) \end{aligned} \quad (5.2)$$

Ugyanez a levezetés igaz, ha a helyett egy A matrixot, y helyett egy \bar{y} vektor t írunk:

$$\frac{d}{dt} \bar{y} = A \bar{y} \implies \bar{y} = e^{tA} \bar{y}(0). \quad (5.3)$$

Megjegyzés 1. Persze joggal aggodhatunk a Taylor sor konvergenciaja miatt. Valos es komplex szamok eseteben a kulonbozo becsleseknel a szamok

$$|xy| = |x| \cdot |y|, \quad |x + y| \leq |x| + |y|$$

tulajdonsagait használjuk fel. Hasonlo oszszefugesekek matrixokra is igazak, ha egy eukleideszi (vagy a komplex esetben hermitikus) vektorterben ható linearis transzformacio normajat igy értelmezzuk:

$$\|A\| = \max_{\|\bar{v}\|=1} \|A\bar{v}\|.$$

(Vagyis maximalisan hanyszorosara nyujthat meg a tr. egy egysegevektort.) Ekkor

$$\|AB\| \leq \|A\| \cdot \|B\|, \quad \|A + B\| \leq \|A\| + \|B\|.$$

Megjegyzés 2. Csabito lenne a (??) kepletet akkor is alkalmazni, ha a \bar{y} egy vegtelen dimenzios vektorter eleme, pl. egy egyvaltozos sima fuggveny.

Pelda: Hoegyenlet.

$$\partial_t \phi(t, x) = \partial_x^2 \phi(t, x), \quad \phi(0, x) = f(x),$$

ahol $f(x)$ a $t = 0$ -kor adott homersekleteloszlas. Ennek a megoldasat formalisan a kovetkezo alakbn irhatjuk fel:

$$\phi(t, x) = \left(e^{t\partial_x^2} f \right) (x).$$

Viszont ez a kifejezes szinte mindig értelmetlen, ha $t < 0$. (Ennek az a magyarazata, hogy a hoegyenlet által leirt evolucio "kisimitja" a kezdeti homersekleteloszlast, tehat ha a kezdeti eloszlas nem extrem modon sima, akkor idoben visszafele nem lehet megoldani az PDE-t.) Ettol figgetlenül az ilyen formalis kifejezesek vegtelenul hsznosak lehetnek.

Hogyan tudjuk kiszamitani e^A -t? Ez nagyon konnyu, ha A diagonalis. A (peldaul ket dimenzios) diagonalis matrixok algebraja tulajdonkeppen ket fuggetlen kopiaja (direkt osszege) a kozonseges szamok algebrajanak:

$$\begin{aligned} \begin{pmatrix} a_1 & 0 \\ 0 & a_2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} b_1 & 0 \\ 0 & b_2 \end{pmatrix} &= \begin{pmatrix} a_1 + b_1 & 0 \\ 0 & a_2 + b_2 \end{pmatrix}, \\ \begin{pmatrix} a_1 & 0 \\ 0 & a_2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} b_1 & 0 \\ 0 & b_2 \end{pmatrix} &= \begin{pmatrix} a_1 b_1 & 0 \\ 0 & a_2 b_2 \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

Emiatt

$$e^D = \exp \begin{pmatrix} d_1 & 0 \\ 0 & d_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} e^{d_1} & 0 \\ 0 & e^{d_2} \end{pmatrix}.$$

Ha A nem diagonalis, de diagonalizalhato (vagyis van olyan S invertalhato matrix, hogy $S^{-1}AS = D$ mar diagonalis (ekkor persze $SDS^{-1} = A$)), akkor

$$\begin{aligned} e^A &= SS^{-1} + SDS^{-1} + \frac{1}{2!} SDS^{-1} SDS^{-1} + \dots \\ &= S \left(1 + D + \frac{1}{2!} D^2 + \dots \right) S^{-1} = S e^D S^{-1}. \end{aligned}$$

5.3 Sajartertekek, sajátvektorok

Sajartertekegyenlet:

$$\begin{aligned} A\bar{v} &= \lambda\bar{v}, & \bar{v} &\neq \bar{0} \\ A\bar{v} &= \lambda E\bar{v}, \\ (A - \lambda E)\bar{v} &= \bar{0}. \end{aligned}$$

$$\text{Viszont } (A - \lambda E)\bar{0} = \bar{0},$$

tehát a lineáris transzformáció $A - \lambda E$ nem egy az egyhez típusú, vagyis nem invertálható, tehát az egyenletünknek csak akkor lesz nemtrivialis $\bar{v} \neq \bar{0}$ megoldása, ha

$$\det(A - \lambda E) = 0.$$

Ebből megkapjuk λ lehetséges értékeit, ezután \bar{v} megkereséséhez már csak egy lineáris egyenlet megoldás szükséges.

Tétel 4. *Tegyük fel, hogy a $\bar{v}_1, \dots, \bar{v}_n$ vektorok bazist alkotnak egy vektortérben és sajátvektorai A -nak, vagyis $A\bar{v}_i = \lambda_i\bar{v}_i$. Legyen S a \bar{v}_i oszlopvektorokból alkotott mátrix. Ekkor*

$$S^{-1}AS = \text{diag}(\lambda_1, \dots, \lambda_n) = D.$$

Itt $\text{diag}(\lambda_1, \dots, \lambda_n)$ azt a diagonális mátrixot jelenti, ahol nem nulla elemek csak a diagonálison vannak, az i -edik sorban ez az elem éppen λ_i .

Probléma 34. *(!!) Keresd meg az A mátrix sajáttertekeit és sajátvektorait! Keresd meg azt az S hasonlosági transzformációt, ami diagonalizálja A -t, vagyis $D = S^{-1}AS$, ahol D diagonális! Írd fel a v vektort a sajátvektorok lineáris kombinációjaként! Mennyi $A^{13}v$?*

$$\begin{aligned} \text{a) } (\bar{7}) \quad & \text{b) } \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} \quad \text{c) } \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 1 & 3 \end{pmatrix} \quad \text{d) } \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \quad \text{e) } \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix} \\ & \text{f) } \begin{pmatrix} 2 & -3 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} \quad \text{g) } \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 7 \end{pmatrix} \quad \text{h) } \begin{pmatrix} 2 & -3 & 0 \\ 3 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 7 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

Itt a v vektor értéke:

$$\text{a) } v = (8), \quad \text{b-f) } v = \begin{pmatrix} 3 \\ 4 \end{pmatrix}, \quad \text{g-h) } v = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}$$

Megoldás:

b)

$$A = \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}$$

Sajartertekek: $\lambda_1 = 3, \quad \lambda_2 = 2,$

Sajátvektorok:

$$v_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad v_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$D = S^{-1}AS = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}$$

Mivel A eleve diagonális volt, ez a feladat trivialis, a sajátértékek a diagonális elemek, a sajátvektorok pedig a standard bázis.

d)

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 3 \end{pmatrix}$$

Sajátértékek egyenlete:

$$\det(A - \lambda E) = \begin{vmatrix} 2 - \lambda & 1 \\ 0 & 3 - \lambda \end{vmatrix} = (2 - \lambda)(3 - \lambda) - 1 \cdot 0 = 0$$

Sajátértékek: $\lambda_1 = 3$, $\lambda_2 = 2$.

Mivel a diagonális alatt csupa 0 áll, így a sajátértékek automatikusan a diagonális elemek.

Sajátvektorok egyenlete ($\lambda_1 = 3$ -ra):

$$\begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = 3 \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix},$$

vagy

$$\begin{pmatrix} 2 - 3 & 1 \\ 0 & 3 - 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Innen $\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x \\ x \end{pmatrix}$. Ezek közül választunk egy nem nulla vektort, pl. legyen $x = 1$.

Sajátvektorok:

$$v_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad v_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Az A matrixot diagonalizáló hasonlósági transzformáció:

$$D = S^{-1}AS = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 2 \end{pmatrix}$$

Itt S a v_1 és a v_2 oszlopvektorokból álló matrix, illetve

$$S^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}^{-1} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$$

Mennyi $A^{13}v$?

$$\begin{aligned} A^{13}v &= (SDS^{-1})^{13}v = SD^{13}S^{-1}v \\ &= \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3^{13} & 0 \\ 0 & 2^{13} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 \\ 4 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

vagy

$$\begin{pmatrix} 3 \\ 4 \end{pmatrix} = \alpha v_1 + \beta v_2,$$

ahol

$$\begin{pmatrix} \alpha \\ \beta \end{pmatrix} = S^{-1} \begin{pmatrix} 3 \\ 4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 \\ 4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 4 \\ -1 \end{pmatrix},$$

tehát

$$A^{13}v = A^{13}(\alpha v_1 + \beta v_2) = \alpha \lambda_1^{13} v_1 + \beta \lambda_2^{13} v_2 = 4 \cdot 3^{13} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} + (-1) \cdot 2^{13} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

f)

$$A = \begin{pmatrix} 2 & -3 \\ 3 & 2 \end{pmatrix}$$

Sajátértékek: $\lambda_1 = 2 + 3i$, $\lambda_2 = 2 - 3i$,

Sajátvektorok:

$$v_1 = \begin{pmatrix} i \\ 1 \end{pmatrix}, \quad v_2 = \begin{pmatrix} -i \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$D = S^{-1}AS = \begin{pmatrix} -\frac{i}{2} & \frac{1}{2} \\ \frac{i}{2} & \frac{1}{2} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & -3 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} i & -i \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2+3i & 0 \\ 0 & 2-3i \end{pmatrix}$$

g) Mivel A a d) es az a) blokkok kombinációja, így ezen két feladat eredményeit felhasználva a következőket kapjuk:

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 7 \end{pmatrix}$$

Sajátértékek: $\lambda_1 = 3$, $\lambda_2 = 2$, $\lambda_3 = 7$,

Sajátvektorok:

$$v_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad v_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad v_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

$$D = S^{-1}AS = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 7 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 7 \end{pmatrix}$$

□

Jegyzet a sajátértékek problémáról: BME kurzus: Sajátérték, sajátvektor

5.4 Idofuggetlen homogen problemak

Probléma 35. (!!) Oldd meg az elozo feladatban szereplo A matrixokra az

$$\frac{d}{dx}y = Ay, \quad y(0) = v$$

DE-t! Ird fel az altalános, illetve a partikularis megoldast! Vizsgald meg az $y = 0$ fixpont stabilitasat!

Mennyi $\exp(xA)$? Ird fel a partikularis megoldast e^{xA} segitsegevel!

Megoldas:

d) Feladat:

$$\frac{d}{dt}\bar{y} = \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \bar{y}$$

Megoldas: Sajattertekek: $\lambda_1 = 3$, $\lambda_2 = 2$. Sajatvektorok:

$$v_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad v_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Az altalános megoldas:

$$y_{alt}(x) = \sum_i C_i e^{\lambda_i x} v_i = C_1 e^{3x} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} + C_2 e^{2x} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Ha

$$\bar{y}(0) = \begin{pmatrix} y_1(0) \\ y_2(0) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 \\ 4 \end{pmatrix} = C_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} + C_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix},$$

vagyis $C_1 = 4$, $C_2 = -1$, akkor a partikularis megoldas

$$y_{part}(x) = 4e^{3x} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} + (-1)e^{2x} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Mivel mindket sajáttertek valós része pozitív, így az $y = 0$ fixpont instabil. Az xA matrix exponenciális függvénye:

$$e^{xA} = e^{xSDS^{-1}} = S e^{xD} S^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} e^{3x} & 0 \\ 0 & e^{2x} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$$

Ennek segitsegevel a partikularis megoldas az

$$y_{part}(x) = e^{xA} \begin{pmatrix} 3 \\ 4 \end{pmatrix}$$

alakban írható fel.

□

Probléma 36. (!!) $y'' = -y$. Ird fel a DE karakterisztikus egyenletet, illetve a DE altalános megoldasat! Ird at a DE-t egy elsorendu DE-rendszerre es oldd meg az elozo feladathoz hasonlóan! Hasonlítsd össze a két megoldási módszert!

Megoldas:

1. A karakterisztikus egyenlet es annak gyokei:

$$y'' = -y \implies \lambda^2 = -1 \implies \lambda_1 = 0 + 1 \cdot i, \lambda_2 = 0 - 1 \cdot i,$$

tehat az altalános megoldás:

$$y = C_1 e^{(0+i)x} + C_2 e^{(0-i)x} = e^{0 \cdot x} (\widetilde{C}_1 \cos(1 \cdot x) + \widetilde{C}_2 \sin(1 \cdot x))$$

Itt $C_1 = \widetilde{C}_1/2 + \widetilde{C}_2/(2i)$, $C_2 = \widetilde{C}_1/2 - \widetilde{C}_2/(2i)$.

2. Ugyanez elsorendu DE rendszerent:

$$\begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix} = A \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix}$$

A sajátértékei es sajátvektorai:

$$\lambda_1 = i, v_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ i \end{pmatrix}, \quad \lambda_2 = -i, v_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ -i \end{pmatrix}$$

Tehat az altalános megoldás:

$$\begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix} = C_1 e^{ix} \begin{pmatrix} 1 \\ i \end{pmatrix} + C_2 e^{-ix} \begin{pmatrix} 1 \\ -i \end{pmatrix}$$

Az eredeti harmonikus oszcillator problema csak valos számokat tartalmaz, sajnos a megoldás (a komplex gyökök miatt) komplex számokkal van kifejezve. Ezeknek a komplex számoknak el kell tunniük valos kezdeti érték problema esetében:

$$y \in \mathbb{R} \implies \overline{C_2} = C_1, \quad y(t) = 2|C_1| \cos(t + \text{Arg}(C_1)),$$

ahol $C_1 = |C_1| e^{i \cdot \text{Arg}(C_1)}$.

□

5.5 Jordan normal forma

Sajnos elfordulhat, hogy a független sajátvektorok nem alkotnak bazist.

Probléma 37. (!!) Keresd meg az A mátrix sajátértékeit es sajátvektorait!

$$a) \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \quad b) \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} \quad c) \begin{pmatrix} 2 & 3 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} \quad d) \begin{pmatrix} 7 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}$$

Vajon mennyi lehet $\exp(xA)$?

Megoldás:

c) Sajátérték:

$$0 = \det(A - \lambda E) = \begin{vmatrix} 2 - \lambda & 3 \\ 0 & 2 - \lambda \end{vmatrix} \implies \lambda_1 = 2.$$

Az egyetlen független sajátvektor:

$$\begin{pmatrix} 2 & 3 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = 2 \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} \implies \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \text{vagyis } v_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Viszont ki tudjuk számolni $\exp(xA)$ -t:

$$\begin{aligned} \exp(xA) &= \exp \left[\begin{pmatrix} 2x & 0 \\ 0 & 2x \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 & 3x \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \right] \\ &= \exp \begin{pmatrix} 2x & 0 \\ 0 & 2x \end{pmatrix} \cdot \exp \begin{pmatrix} 0 & 3x \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} e^{2x} & 0 \\ 0 & e^{2x} \end{pmatrix} \left[\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 & 3x \\ 0 & 0 \end{pmatrix} + \frac{1}{2!} \begin{pmatrix} 0 & 3x \\ 0 & 0 \end{pmatrix}^2 + \dots \right] \\ &= \begin{pmatrix} e^{2x} & 0 \\ 0 & e^{2x} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 3x \\ 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} e^{2x} & 3xe^{2x} \\ 0 & e^{2x} \end{pmatrix} \end{aligned}$$

Itt az első, $\exp(C+D) = \exp(C) \cdot \exp(D)$ típusú átalakítást azért lehetett elvégezni, mert esetünkben $[C, D] = CD - DC = 0$ volt:

$$\begin{pmatrix} e^{2x} & 0 \\ 0 & e^{2x} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 3x \\ 0 & 0 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 0 & 3x \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} e^{2x} & 0 \\ 0 & e^{2x} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} = 0$$

Az utolsó előtti átalakításnál pedig azt használtuk ki, hogy

$$\begin{pmatrix} 0 & 3x \\ 0 & 0 \end{pmatrix}^2 = (3x)^2 \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}^2 = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} = 0$$

□

Probléma 38. (!!) Oldd meg a

$$\frac{d}{dt} \bar{y} = \begin{pmatrix} 5 & 6 \\ 0 & 5 \end{pmatrix} \bar{y}, \quad \bar{y}(0) = \begin{pmatrix} 77 \\ 88 \end{pmatrix}$$

DE-t!

Megoldás:

$$\begin{aligned} \bar{y}(0) &= \exp \left[t \begin{pmatrix} 5 & 6 \\ 0 & 5 \end{pmatrix} \right] \begin{pmatrix} 77 \\ 88 \end{pmatrix} = \left[\exp \begin{pmatrix} 5t & 0 \\ 0 & 5t \end{pmatrix} \cdot \exp \begin{pmatrix} 0 & 6t \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \right] \begin{pmatrix} 77 \\ 88 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} e^{5t} & 0 \\ 0 & e^{5t} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 6t \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 77 \\ 88 \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

□

Tétel 5. *Jordan normal forma: Minden A komplex mátrixhoz létezik olyan S invertálható mátrix, hogy $SAS^{-1} = N$, ahol N egy blokk diagonális mátrix, amelyben a diagonális blokkok alakja (itt a háromdimenziós illusztratív esetet prezentáljuk):*

$$J_3 = \begin{pmatrix} \lambda & 1 & 0 \\ 0 & \lambda & 1 \\ 0 & 0 & \lambda \end{pmatrix}.$$

J_3 exponencialis függvénye:

$$\begin{aligned} e^{tJ_3} &= \exp \begin{pmatrix} \lambda t & 0 & 0 \\ 0 & \lambda t & 0 \\ 0 & 0 & \lambda t \end{pmatrix} \cdot \exp t \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} e^{\lambda t} & 0 & 0 \\ 0 & e^{\lambda t} & 0 \\ 0 & 0 & e^{\lambda t} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & t & t^2/2! \\ 0 & 1 & t \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

Mi a standard basis tulajdonsága egy ilyen J_3 matrix esetében? (Itt $e_1 = (1, 0, 0)^T$, $e_2 = (0, 1, 0)^T$, $e_3 = (0, 0, 1)^T$.)

$$J_3 e_1 = \lambda e_1, \quad J_3 e_2 = \lambda e_2 + e_1, \quad J_3 e_3 = \lambda e_3 + e_2.$$

Tehát az A matrix λ sajátértéke 3d Jordan blokkjához tartozó speciális vektorokat a következő egyenletrendszer megoldása detektálja:

$$A v_1 = \lambda v_1, \quad A v_2 = \lambda v_2 + v_1, \quad A v_3 = \lambda v_3 + v_2,$$

ahol azt, hogy a 3d block nem része egy nagyobb blokknak, az garantálható, hogy az $A v_4 = \lambda v_4 + v_3$ egyenletnek már nincs megoldása.

Probléma 39. *Csillapított harmonikus oszcillátor: $y'' = -y - \alpha y'$. Írd fel a DE karakterisztikus egyenletet, és határozd meg, hogy milyen α érték esetén esnek egybe a gyökei! Írd fel a DE általános megoldását!*

Írd át a DE-t egy elsőrendű rendszerre, és vizsgald meg az együtthatomatrix Jordan dekompozícióját!

Megoldás:

- Karakterisztikus egyenlet:

$$y'' = -y - \alpha y' \quad \implies \quad \lambda^2 = -1 - \alpha \lambda \quad \implies \quad \lambda_{1,2} = \frac{-\alpha \pm \sqrt{\alpha^2 - 4}}{2}$$

Egy gyök van, ha $\alpha = \pm 2$. Mi a $\alpha = 2$ esetet vizsgáljuk, ekkor $\lambda = -1$. Az általános megoldás:

$$y_{alt} = C_1 e^{-t} + C_2 t e^{-t}.$$

- Ugyanez elsőrendű DE rendszerként:

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix} = A \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix}$$

A egyetlen független sajátértéke, sajátvektora:

$$\lambda = -1, \quad v_1 = \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

A Jordan normalforma:

$$\begin{aligned} A v_1 &= \lambda v_1, \\ A v_2 &= \lambda v_2 + v_1 \end{aligned}$$

tehát

$$v_1 = \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad v_2 = \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad S = \begin{pmatrix} -1 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix},$$

$$J = S^{-1}AS = \begin{pmatrix} -1 & 1 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}$$

Ennek alapján

$$\exp(tA) = \exp(tSJS^{-1}) = S \exp(tJ)S^{-1} = S \begin{pmatrix} e^{-x} & xe^{-x} \\ 0 & e^{-x} \end{pmatrix} S^{-1}.$$

A megoldás

$$\begin{pmatrix} y(t) \\ v(t) \end{pmatrix} = \exp(tA) \begin{pmatrix} y(0) \\ v(0) \end{pmatrix}.$$

□

5.5.1 A csillapított harmonikus oszcillator fazisportrei

A csillapított harmonikus oszcillator

$$y'' = -y - \alpha y', \quad \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & -\alpha \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix}.$$

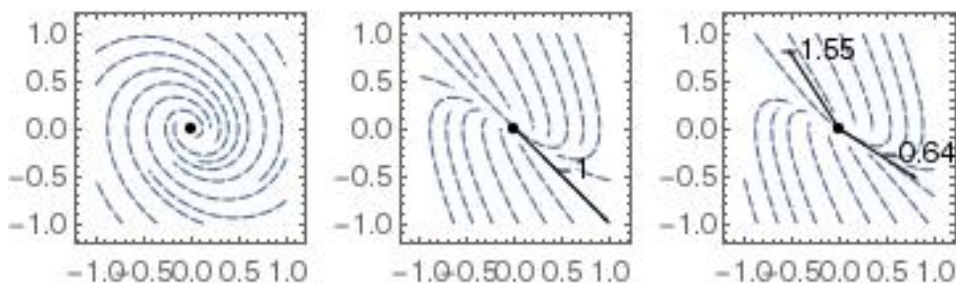

Figure 5.2: Harom fajta harmonikus oszcillator $y'' = -y - \alpha y'$: alul, kritikusan es tul csillapított. A csillapítási paraméter $\alpha = 0.5, 2, 2.2$. A második es a harmadik ábrán a megoldás görbék a nyílak irányába mozognak az origó fele $e^{\lambda t}$ faktorokkal szorozva. Mivel az ábrákon feltüntetett λ faktorok negatívak, így a megoldások az origó fele aramlanak.

A nyílak a két utolsó ábrán a következő matrixok sajátvektorait es sajátertekeit jelölik:

$$\begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & -2 \end{pmatrix}, \quad \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ -1 & -2.2 \end{pmatrix}.$$

Az első ábrán, az alulcsillapított oszcillatornál sajnos egyszerre két dolog is történik. A rendszer oszcillál az origó körül, de a csillapítás miatt egyre közeledik

is az origóhoz. Hogy jobban attekinthessük a helyzetet, eliminaljuk a csillapítást, vagyis az együtthatomatrixat a DE-nek megváltoztatjuk:

$$A = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & -0.5 \end{pmatrix} \rightarrow A' = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & -0.5 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} -0.25 & 0 \\ 0 & -0.25 \end{pmatrix},$$

vagyis A -ból levonjuk a sajátértéke valós részét megszorozva az egységmatrixszal. Ez ugyanazt a keringést írja le az origó körül, csak éppen nulla csillapítással. A' sajátvektorai ugyanazok, mint A -nak, a sajátértékek viszont megnövekedtek 0.25-tel, vagyis a valós részükhöz nulla lett. A' sajátrendszer:

$$\text{sajátértékek: } 0 \pm 0.96i, \quad \bar{v}_1 = \begin{pmatrix} 0.70 \\ -0.17 + 0.68i \end{pmatrix}, \quad \bar{v}_2 = \begin{pmatrix} 0.70 \\ -0.17 - 0.68i \end{pmatrix}.$$

Mivel az eredeti probléma csak valós számokat tartalmazott, így a sajátértékek és sajátvektorok komplex konjugált parokban érkeznek. Mi köze a csillapított oszcillátor első ábrájának ezekhez a sajátvektorokhoz? A valós megoldása

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix} = A' \begin{pmatrix} y \\ v \end{pmatrix}$$

a DE-nek

$$\begin{pmatrix} y(t) \\ v(t) \end{pmatrix} = C e^{0.96it} \begin{pmatrix} 0.70 \\ -0.17 + 0.68i \end{pmatrix} + \bar{C} e^{-0.96it} \begin{pmatrix} 0.70 \\ -0.17 - 0.68i \end{pmatrix} \\ = 2|C| \cos(0.96t + \text{Arg}(C)) \begin{pmatrix} 0.70 \\ -0.17 \end{pmatrix} + 2|C| \sin(0.96t + \text{Arg}(C)) \begin{pmatrix} 0 \\ 0.68 \end{pmatrix},$$

ahol $C = |C|e^{i \cdot \text{Arg}(C)}$. Tehát a megoldásgörbék ellipszisek a $\Re \bar{v}_1$, $\Im \bar{v}_1$ vektorok által generált koordináta-rendszerben.

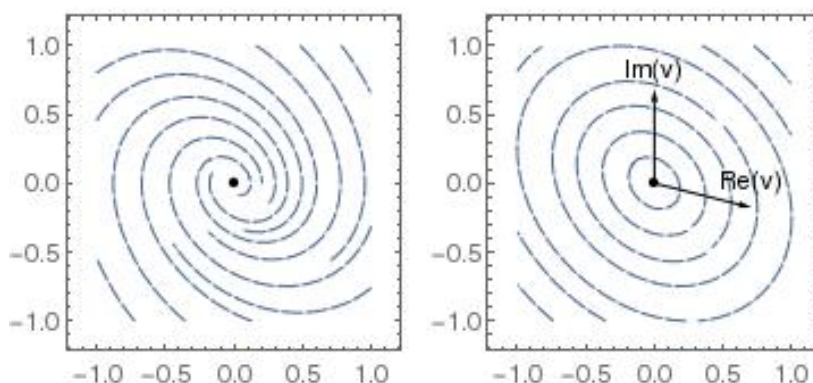

Figure 5.3: Ha a csillapított harmonikus oszcillátorból (első ábra) eliminaljuk a csillapítást (második ábra), akkor periodikus, elliptikus trajektorákat kapunk. A valós és a képzetes részei A (vagy A') sajátvektorainak jelölik ki az ellipszisek tengelyeit.

5.6 Onadjungalt matrixok

Mi garantálhatna, hogy egy matrix sajátértékei valósak legyenek? Mi garantálhatna, hogy letezzon sajátvektorokból álló bázis?

Legyen két komplex \mathbb{C}^n -beli vektor belső (valós esetben skaláris) szorzata

$$(\vec{u}, \vec{v}) = \sum_k \bar{u}_k v_k = \overline{\vec{u}^T \vec{v}}.$$

Egy A matrix elemeit a következőképpen nyerhetjük ki:

$$A_{ij} = (\vec{e}_i, A\vec{e}_j).$$

Itt A -t a második vektorhoz kapcsoltuk, de persze megpróbálhattuk volna ezt az első \vec{e}_i vektorral is. Defináljuk az A matrix A^* adjungáltját a következőképpen:

$$(\vec{u}, A\vec{v}) = (A^*\vec{u}, \vec{v}) \quad \forall \vec{u}, \vec{v}.$$

A^* matrixelemei:

$$(A^*)_{ij} = (\vec{e}_i, A^*\vec{e}_j) = \overline{(A\vec{e}_j, \vec{e}_i)} = \overline{(\vec{e}_j, A\vec{e}_i)} = \bar{A}_{ji}.$$

Tehát $A^* = \bar{A}^T$. A onadjungalt (hermitikus), ha $A = A^*$. Az ilyen matrixokra teljesül a következő tétel:

Tétel 6. *Ha $A = A^*$, akkor A sajátértékei valósak, továbbá letezik sajátvektorokból álló ortonormált bázis.*

Proof. 1.

$$\begin{aligned} Av = \lambda v &\implies \lambda \in \mathbb{R}. \\ (v, Av) = (v, \lambda v) &= \lambda(v, v), \\ (v, Av) = (A^*v, v) = (Av, v) &= (\lambda v, v) = \bar{\lambda}(v, v). \end{aligned}$$

Mivel $(v, v) \neq 0$, így $\lambda = \bar{\lambda}$, tehát a sajátértékek valósak.

2.

$$\begin{aligned} Av_1 = \lambda_1 v_1, Av_2 = \lambda_2 v_2, \lambda_1 \neq \lambda_2 &\implies (v_1, v_2) = 0. \\ (v_1, Av_2) = (v_1, \lambda_2 v_2) &= \lambda_2(v_1, v_2), \\ (v_1, Av_2) = (Av_1, v_2) = (\lambda_1 v_1, v_2) &= \bar{\lambda}_1(v_1, v_2) = \lambda_1(v_1, v_2). \end{aligned}$$

Tehát $\lambda_2(v_1, v_2) = \lambda_1(v_1, v_2)$, így $(v_1, v_2) = 0$. Vagyis különböző sajátértékekhez tartozó sajátvektorok ortogonálisak egymásra.

3. Az ortonormált bázis konstrukciója:

Egy v_1, λ_1 sajátvektor-sajátérték pár mindig van, mivel a $\det(A - \lambda E) = 0$ egyenletnek mindig van legalább egy λ_1 gyöke. Legyen W_1 a v_1 vektorra merőleges vektorok altér. Azt állítjuk, hogy ekkor $AW_1 \subset W_1$. Valóban, ha $w_1 \in W_1$ (vagyis $(w_1, v_1) = 0$), akkor

$$(Aw_1, v_1) = (w_1, Av_1) = (w_1, \lambda_1 v_1) = \lambda_1(w_1, v_1) = 0 \cdot \lambda_1 = 0.$$

Ezután vegyük A megszorítását W_1 -re (ahol W_1 dimeziója már eggyel kevesebb mint az eredeti vektortéré). W_1 -ben találhatunk egy új, v_1 -re ortogonális v_2 sajátvektort. Ezt az eljárást folytatva megkonstruálhatjuk a keresett ortonormált sajátvektor bázist.

□

Probléma 40. (!!) Mennyi a következő matrixok adjungáltja?

$$(77), \quad (-i), \quad \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{pmatrix}, \quad \begin{pmatrix} -3i & 4i \\ 5i & -6i \end{pmatrix}, \quad \begin{pmatrix} 2-i & 5+7i \\ 2+i & 5+7i \end{pmatrix}.$$

Megoldas:

$$\begin{pmatrix} 2-i & 5+i \\ 2+i & 5+8i \end{pmatrix}^* = \begin{pmatrix} 2+i & 2-i \\ 5-i & 5-8i \end{pmatrix}$$

□

A linearis homogen rendszereknél a két motivációs példa a radioaktív bomlás, illetve a csillapított harmonikus oszcillátor volt. Sajnos az együtthatomatrix egyik esetben sem volt onadjungált. Igazából a gyakorlatban inkább az antihermitikus $A^* = -A$ matrixok fordulnak elő. Viszont ekkor $(iA)^* = iA$, tehát iA mar onadjungált.

Probléma 41. Legyen

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y_1(t) \\ y_2(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1(t) \\ y_2(t) \end{pmatrix} = A\bar{y}(t), \quad \begin{pmatrix} y_1(0) \\ y_2(0) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} y_1^0 \\ y_2^0 \end{pmatrix}.$$

Oldd meg a DE-t, és ellenorizd, hogy

$$\begin{pmatrix} y_1(t) \\ y_2(t) \end{pmatrix} = R(t) \begin{pmatrix} y_1^0 \\ y_2^0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \cos(t) & -\sin(t) \\ \sin(t) & \cos(t) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1^0 \\ y_2^0 \end{pmatrix},$$

tehát $\bar{y}(t)$ -t a kezdeti feltételnek t szogu (radianban mert) $R(t)$ elforgatásával kapjuk meg.

Mennyi A^2 ? Probald ki ennek alapján kiszámolni $R(t) = e^{tA}$ -t! Hasonlitsd ezt össze $e^{it} = \cos(t) + i\sin(t)$ Taylor soros kiszámításával!

Probléma 42. Forogjon az \bar{y} vektor egysegnyi szogsebességgel az \bar{n} egysegvektor által meghatározott tengely körül az oramutato járásával szemben. Mennyi A , ha

$$\frac{d}{dt}\bar{y}(t) = A\bar{y}(t).$$

Megoldas:

1. Egy kis Δt időtartam alatt az \bar{y} vektor megváltozása

$$\Delta\bar{y} = \Delta t \cdot \bar{n} \times \bar{y}.$$

2. Tehát

$$\frac{d}{dt}\bar{y} = \bar{n} \times \bar{y} = \begin{pmatrix} n_2 y_3 - n_3 y_2 \\ n_3 y_1 - n_1 y_3 \\ n_1 y_2 - n_2 y_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & -n_3 & n_2 \\ n_3 & 0 & -n_1 \\ -n_2 & n_1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ y_3 \end{pmatrix}$$

□

Megjegyzés: Ha \bar{n} nem lenne egysegvektor, akkor is egy elforgatás csoportot kapnánk az \bar{n} tengely körül, de ekkor a szogsebesség $\|\bar{n}\|$ lenne. Így parba tudjuk állítani a 3d vektorokat és az antiszimmetrikus matrixokat

$$\bar{A} = \begin{pmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{pmatrix} \iff A = \begin{pmatrix} 0 & -a_3 & a_2 \\ a_3 & 0 & -a_1 \\ -a_2 & a_1 & 0 \end{pmatrix} \quad (5.4)$$

Probléma 43. Mi történne végül az \bar{y} vektorral, ha a következőket csináljuk vele:

1. Forgassuk el \bar{y} -t az \bar{B} vektor körül $-t\|\bar{B}\|$ szöggel,
2. Forgassuk el \bar{y} -t az \bar{A} vektor körül $-t\|\bar{A}\|$ szöggel,
3. Forgassuk el \bar{y} -t az \bar{B} vektor körül $t\|\bar{B}\|$ szöggel,
4. Forgassuk el \bar{y} -t az \bar{A} vektor körül $t\|\bar{A}\|$ szöggel.

Ha $t \approx 0$, akkor milyen (nagyon kicsi, t^2 nagyságrendű) elforgatást kapunk, és mi köze az eredménynek az $\bar{A} \times \bar{B}$ vektorialis szorzáshoz?

Probléma 44. Legyen

$$\frac{d}{dt}\bar{y}(t) = A\bar{y}(t),$$

és tegyük fel hogy $\bar{y}(t)$ normája (vagyis $\|\bar{y}(t)\| = (\bar{y}(t), \bar{y}(t))^{1/2}$) állandó:

$$\frac{d}{dt}\|\bar{y}(t)\| = 0.$$

Mutasd meg, hogy ekkor $A^* = -A$, illetve a valós esetben $A^T = -A$.

Probléma 45. Vegyük a következő, két egységnyi tömegből álló, $k_{1,2} > 0$ rugóállandóju csillapítatlan tömeg-rugó rendszert:

1. A rendszer energiája (kinetikus+potencialis) :

$$H(y_1, y_2, \dot{y}_1, \dot{y}_2) = \frac{1}{2} (\dot{y}_1^2 + \dot{y}_2^2) + \frac{1}{2} (k_1 y_1^2 + k_2 (y_1 - y_2)^2)$$

Ird fel a Hamiltonikus

$$\frac{d}{dt}y_i = \frac{\partial H}{\partial \dot{y}_i}, \quad \frac{d}{dt}\dot{y}_i = -\frac{\partial H}{\partial y_i}$$

egyenleteket, majd ellenőrizd, hogy Newton harmadik törvénye ugyanezeket az egyenleteket adja!

2. Mennyi A , ha

$$\frac{d^2}{dt^2}\bar{y} = -A\bar{y} \quad ?$$

Mutasd meg, hogy esetünkben A onadjungalt! (Esetünkben A sajátértékei pozitívak lesznek.)

Legyen v_i egy A -nak a λ_i sajátértékeihez tartozó bázisvektorok rendszere.

Mutasd meg, hogy ekkor ennek a másodrendű DE-nek az általános megoldása

$$\bar{y}(t) = \sum_i C_i \cos(\sqrt{\lambda_i}t) v_i + S_i \sin(\sqrt{\lambda_i}t) v_i.$$

3. Oldd meg a DE-t es abrazol a megoldast, ha

$$k_1 = 11, k_2 = 22, y_1(0) = 33, y_2(0) = 44, \dot{y}_1(0) = 55, \dot{y}_2(0) = 66.$$

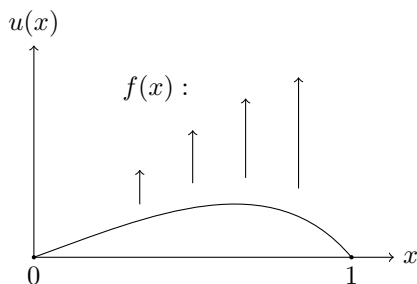
4. Hogyan kellene modositani ezeket a szamitasokat, ha a feladat ket kulonbozo m_1 es m_2 tomegu test mozgasarol szolna?

Chapter 6

Inhomogen linearis rendszerek

6.1 Egy kifeszített ruhaszaritodrot alakjarol

Mennyi egy erosen elofeszített (ezt a feszultseget használjuk majd egységként) vízszintes hur $u(x)$ vertikalis elmozdulasa egy helyfuggo $f(x)$ vertikalis eroterben? A hur ket vege rogzitett, tehát $u(0) = u(1) = 0$.

A kovetkezo problemakat fogjuk vizsgalni:

1.

$$\text{Eroegyensuly} \iff \Delta u = u''(x) = -f(x). \quad (6.1)$$

2. A hur gravitacios es elasztikus energiaja:

$$\text{Energia}[u] = \int_0^1 \frac{1}{2} [u'(x)]^2 - f(x)u(x) dx, \quad (6.2)$$

tehat (??) megoldasa ekvivalens (??) minimalizalasaival.

3. Hogyan tudjuk megoldani (??)-t, ha a derivaltakat differenciakkal helyettesitjuk (veges differenciak modszere)? (Mas szoval az u fuggvenyt kozelitjuk egy, u -nak nehany x_i pontban kiszamitott ertekeibol allo vektorral.) Hogyan fejezhetjuk ki (??) megoldasat, ha tudjuk u -t abban az esetben, ha az f ero egyetlen pontra koncentralodik vegtelen erosuruseggel (impulzusvalasz, Green-fuggveny)?

4. Hogyan tudjuk (??)-t közelítőleg minimalizálni, ha feltesszük, hogy u egy darabkent egyenes (affin) folytonos függvény? (Veges elem módszer.)
5. Hogyan mukodik a (??) es (??) egyenletek kozotti ekvivalancia altalanos-
abban, azaz hogyan kereshetjuk meg egy

$$S[u] = \int_0^1 L(x, u, u') dx$$

funkcional kritikus pontjait? (Variacioszamitas, Euler-Lagrange egyen-
letek.)

6. Hogyan magyarazza a feladat szimmetriaja (eltolas es elforgatas (tukrozes
egy dimenzioban)) a Δ Laplace operator felbukkanasat? Mi egy szimme-
tria definicioja es hogyan tudjuk a szimmetriat a gyakorlatban kihasz-
nalni?

6.1.1 Poisson egyenlet

Eroegyensuly:

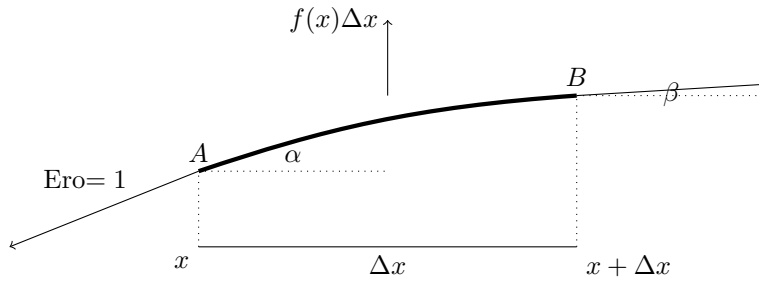

Figure 6.1: Az A es B pontokban ható egységnyi erő függőleges komponenseit ellensúlyozza az $f(x)\Delta x$ függőleges terheles.

$$\begin{aligned} f(x)\Delta x - 1 \cdot \sin(\alpha) + 1 \cdot \sin(\beta) &= 0, \\ \cos(\alpha) &\approx 1, \quad \alpha \approx \sin(\alpha) \approx \tan(\alpha), \quad \text{stb.} \\ \tan(\alpha) &= u'(x), \quad \tan(\beta) = u'(x + \Delta x) \approx u'(x) + u''(x)\Delta x. \end{aligned}$$

Tehat

$$u''(x) = -f(x), \tag{6.3}$$

ami az egy dimenziós Poisson egyenlet. Magasabb dimenzióban:

$$\Delta = \frac{\partial^2}{\partial x_1^2} + \dots + \frac{\partial^2}{\partial x_n^2}, \quad \Delta\phi(\bar{x}) = -f(\bar{x}).$$

6.1.2 Dirichlet elv

Mennyi az energiaváltozása az \overline{AB} hurdarabknak a nyugalmi $u = 0$ helyzethez kepest?

1. A vertikális $f(x)\Delta x$ erő $f(x)\Delta x \cdot u(x)$ munkát végez.
2. A hurdaraboknak Δx hossza megnövekedett:

$$|\overline{AB}| = \sqrt{\Delta x^2 + [u'(x)\Delta x]^2} = \Delta x \sqrt{1 + [u'(x)]^2} \approx \Delta x + \frac{[u'(x)]^2}{2} \Delta x.$$

Mind ez egysegnyi hurfeszültség ellenében történik.

Te hát a hur energiaváltozása

$$\text{Energia}[u] = \int_0^1 \frac{1}{2} [u'(x)]^2 - f(x)u(x) dx. \quad (6.4)$$

$E[u]$ minimalizálása az $u(0) = u(1) = 0$ feltételek mellett ekvivalens az

$$u''(x) = -f(x), \quad u(0) = u(1) = 0 \quad (6.5)$$

peremértékfeladat megoldásával.

6.2 Variacioszámítás, Euler-Lagrange egyenletek

Hogyan minimalizáljuk az

$$E[u] = \int_0^1 \frac{1}{2} [u'(x)]^2 - f(x)u(x) dx = \int_0^1 \frac{1}{2} L(x, u, u') dx$$

energia funkcionált az $u(0) = u(1) = 0$ peremfeltételek mellett?

Egy kritikus u pontban

$$\begin{aligned} E[u + \delta u] - E[u] &\approx \int_0^1 \frac{\partial L}{\partial u} \delta u + \frac{\partial L}{\partial u'} (\delta u)' dx \\ &= \frac{\partial L}{\partial u'} \Big|_0^1 + \int_0^1 \left[\frac{\partial L}{\partial u} - \frac{d}{dx} \left(\frac{\partial L}{\partial u'} \right) \right] \delta u dx \end{aligned}$$

Mivel ez teljesül bármely $\delta u : \delta u(0) = \delta u(1) = 0$ variációra, így

$$\frac{d}{dx} \left(\frac{\partial L}{\partial u'} \right) - \frac{\partial L}{\partial u} = 0.$$

Ez az Euler-Lagrange egyenlet.

Ugyanez többdimenzióban: $L = L(\bar{x}, \phi^\mu(\bar{x}), \partial_{x_i} \phi^\mu(\bar{x}))$,

$$\sum_i \frac{\partial}{\partial x_i} \left(\frac{\partial L}{\partial (\partial_{x_i} \phi^\mu)} \right) - \frac{\partial L}{\partial \phi^\mu} = 0.$$

Probléma 46. Írd fel az EL egyenleteket a következő L Lagrange függvényekre:

1. Egy $V(\bar{x})$ potenciálmezőben mozgó pont $\bar{x}(t)$ pályája:

$$L = \frac{1}{2} \sum_i \dot{x}_i^2 - V(\bar{x}).$$

2. Egy $\bar{A}(\bar{x})$ mágneses vektorpotencial mezejében mozgó pont $\bar{x}(t)$ pályája:

$$L = \frac{1}{2} \sum_i \dot{x}_i^2 + \bar{A}(\bar{x}) \cdot \dot{\bar{x}}.$$

3. Egy monocikli $x(t), y(t), \phi(t)$ koordinatai:

$$L = \frac{1}{2} (\dot{x}^2 + \dot{y}^2 + \dot{\phi}^2) + \lambda(t) \cdot (\dot{x} \sin \phi - \dot{y} \cos \phi).$$

Itt a λ -hoz tartozó EL egyenlet biztosítja hogy a sebességvektor (\dot{x}, \dot{y}) iránya ugyanaz mint a $(\cos(\phi), \sin(\phi))$ vektore.

Probléma 47. (!) Euler-Lagrange egyenletek.

Legyen

$$L(x(t), y(t), \dot{x}(t), \dot{y}(t)) = \dot{x}^3 + \dot{y}^2 + x\dot{y} + x^5 y^6.$$

Ird fel az EL egyenleteket erre a Lagrange függvényre!

Megoldás:

$$\begin{aligned} EL : \quad & \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{\phi}_i} - \frac{\partial L}{\partial \phi_i} = 0, \quad \phi_1 = x, \phi_2 = y. \\ \frac{\partial L}{\partial x} = \dot{y} + 5x^4 y^6, \quad \frac{\partial L}{\partial \dot{x}} = 3\dot{x}^2, \quad \frac{\partial L}{\partial y} = x^5 \cdot 6y^5, \quad \frac{\partial L}{\partial \dot{y}} = 2\dot{y} + x, \\ \frac{d}{dt} (3\dot{x}^2) - (\dot{y} + 5x^4 y^6) &= 6\ddot{x}\dot{x} - (\dot{y} + 5x^4 y^6) = 0, \\ \frac{d}{dt} (2\dot{y} + x) - x^5 \cdot 6y^5 &= (2\ddot{y} + \dot{x}) - (x^5 \cdot 6y^5) = 0. \end{aligned}$$

□

6.3 Veges differenciák

6.3.1 Fuggvény \approx vektor

Próbáljuk a végtelen dimenziós $Fun([0, 1])$ vektortérben lakó u függvényt a $x_i = i\Delta x$, $i = 1, \dots, N-1$ helyeken (itt $N = 1/\Delta x$) megmért értékeiből álló

$$\vec{u} = (u(1 \cdot \Delta x), \dots, u(i \cdot \Delta x), \dots, u((N-1)\Delta x))^T = (u_1, \dots, u_{N-1})^T$$

vektorral közelíteni, amelynek a komponensei $u_i = u(x_i) = u(i \cdot \Delta x)$.

Skalar (belso) szorzat: Legyen az így kapott \mathbb{R}^{N-1} Euklideszi vektortéren a skalárszorzat

$$(\vec{u}, \vec{v}) = \sum_{i=1}^{N-1} u_i v_i \Delta x. \quad (6.6)$$

Ekkor

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^{N-1} u_i v_i \Delta x = \int_0^1 u(x)v(x) dx, \quad (6.7)$$

tehat definiáljuk a skalárszorzatot az u és v függvényeknek:

$$(u, v) = \int_0^1 u(x)v(x) dx. \quad (6.8)$$

Megjegyzés: Ha a vektorok és a függvények komplexek, akkor a helyes (pozitív definité) definíció:

$$(\vec{u}, \vec{v}) = \sum_{i=1}^{N-1} \bar{u}_i v_i \Delta x, \quad (u, v) = \int_0^1 \overline{u(x)} v(x) dx. \quad (6.9)$$

A skalárszorzat segítségével bevezethetjük a függvények normáját és távolságát:

$$\|u\|_2 = (u, u)^{1/2} = \left(\int_0^1 \overline{u(x)} u(x) dx \right)^{1/2} = \left(\int_0^1 |u(x)|^2 dx \right)^{1/2},$$

$$d(u, v) = \|u - v\|_2.$$

Az így kapott tér "lezártját" nevezzük $\mathcal{H} = L^2([0, 1], dx)$ Hilbert térnek, vagyis a $[0, 1]$ intervallumon negyzetesen integrálható függvények térének.

Megjegyzés: Eddig nem specifikáltuk azt, hogy mit is értünk a Fun függvényter alatt. Esetünkben ez lehetne $C^2([0, 1])$ vagyis a kétszer deriválható függvények tere, hiszen ebben laknak a Poisson egyenlet klasszikus (vagyis a DE teljesül minden x -re) megoldásai. Vagy választhatnánk Fun -nak pl. a darabonként konstans, vagy darabonként affine és folytonos függvények tereit. Az így kapott terek nem lennének teljesek, lennének bennük olyan u^1, u^2, u^3, \dots függvénysorozatok, hogy $\|u^n - u^m\| \rightarrow 0$ ahogy $n, m \rightarrow \infty$ (az ilyen sorozatokat Cauchy sorozatoknak nevezzük), de mégis olyan $u \in Fun$, hogy $\lim_{n \rightarrow \infty} \|u^n - u\| = 0$. Ezért ezen terek lezártjait úgy definiáljuk, mint a Cauchy sorozatainknak ekvivalenciaosztályait, ahol az u^n és a v^n sorozat akkor ekvivalens egymással, ha $\lim_{n \rightarrow \infty} \|u^n - v^n\| = 0$.

Megjegyzés: Egy vektor vagy függvény normáját persze maskeppen is definiálhatjuk, talán a két legfontosabb variáns:

$$\|\vec{u}\|_1 = \sum_i |v_i|, \quad \|u\|_1 = \int_0^1 |u(x)| dx,$$

$$\|\vec{u}\|_\infty = \max_i |u_i| \quad \|u\|_{sup} = \max_x |u(x)|.$$

Azonban az így kapott terekben nem igazán értelmezhető az ortonormált bázis fogalma, így hiányozna a DE-k elméletének a következő alapvető segédesszövege. Ezt majd egy későbbi (??) szekcióban tárgyaljuk.

6.3.2 Deriválás \approx lineáris transzformáció, matrix

A deriválás numerikus közelítése:

$$u'(x) \approx \frac{1}{\Delta x} (u(x + \Delta x) - u(x)) \approx \frac{1}{\Delta x} (u(x) - u(x - \Delta x))$$

$$\approx \frac{1}{2\Delta x} (u(x + \Delta x) - u(x - \Delta x)).$$

Probléma 48. Melyik a "legjobb" ezen közelítések közül (próbáld meg grafikus eldönteni)? Tipikusan egy ilyen közelítés hibájának a viselkedése: $\text{hiba}(\Delta x) \approx C \cdot \Delta x^\alpha$, ha $\Delta x \rightarrow 0$. Mennyi α ?

Ha az $u(x)$ függvények által alkotott vektortér vektorait az

$$\vec{u} = (u(0.25), u(0.5), u(0.75))^T = (u_1, u_2, u_3) \in \mathbb{R}^3$$

veges (esetünkben 3) dimenziós vektorokkal közelítjük (itt $\Delta x = 1/4$), akkor u' approximációi:

$$\begin{aligned} & \frac{1}{\Delta x} \begin{pmatrix} -1 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ u_3 \end{pmatrix}, \\ & \frac{1}{\Delta x} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ u_3 \end{pmatrix}, \\ & \frac{1}{2\Delta x} \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 1 \\ 0 & -1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ u_3 \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

(Ezek közül a legjobb az utolsó, mivel tipikusan pontosabb numerikusan, és ezenkívül antiszimmetrikus is.)

Deriválás a függvények végtelen dimenziós vektortereben \implies lineáris transzformációk, mátrixok véges dimenziós vektorterekben.

u'' közelítése:

$$u''(x) \approx \frac{1}{\Delta x^2} (u(x + \Delta x) - 2u(x) + u(x - \Delta x)).$$

Tehát az

$$-u''(x) = f(x), \quad \text{vagy} \quad -\frac{d^2}{dx^2} u = f, \quad u(0) = u(1) = 0,$$

egyenlet numerikus közelítése:

$$\frac{1}{\Delta x^2} \begin{pmatrix} 2 & -1 & 0 \\ -1 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ u_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} f_1 \\ f_2 \\ f_3 \end{pmatrix}, \quad \text{vagy} \quad \Delta x \cdot L \vec{u} = \vec{f}.$$

(Itt az extra Δx faktort a skalárszorzat normalizációja motívalja.) Ekkor

$$\begin{aligned} (\Delta x \cdot L) \vec{u} &= \vec{f}, \\ (\Delta x \cdot G) \vec{f} &= \vec{u} = \Delta x (\Delta x^2 L)^{-1} \vec{f}, \end{aligned}$$

tehát

$$G = (\Delta x^2 L)^{-1} = \Delta x \begin{pmatrix} 2 & -1 & 0 \\ -1 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 2 \end{pmatrix}^{-1} = \begin{pmatrix} 0.1875 & 0.125 & 0.0625 \\ 0.125 & 0.25 & 0.125 \\ 0.0625 & 0.125 & 0.1875 \end{pmatrix}.$$

Megjegyzés: Minek ez a szerencsetlenkedés a Δx faktorokkal? Kiszámolhatnánk \vec{u} -t amikor \vec{f} -nek csak egyetlen *egysegnyi* nem nulla komponense lenne. Ekkor

azonban az $\int_0^1 f(x) dx$ oszterheles csak $1 \cdot \Delta x$ lenne, ami a nullához tartana, ha $\Delta x \rightarrow 0$. Így az $u(x)$ válasz is a nullához tartana. Ha viszont az egyetlen nem nulla komponens $1/\Delta x$, akkor az oszterheles $1/\Delta x \cdot \Delta x = 1$, tehát így azt vizsgáljuk, hogy milyen választ ad a rendszer valamilyen egy pont köré koncentrált egységnyi oszterhelesre.

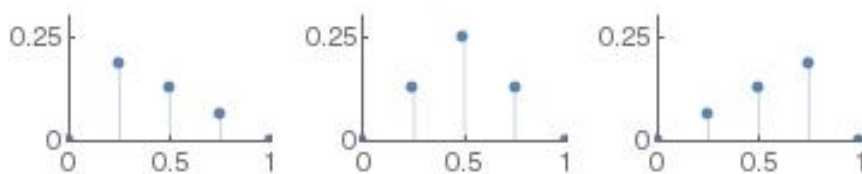

Figure 6.2: G három oszlopvektora. Pl. a második ábrán a középső három pont a $G_{i,2}$, $i = 1, 2, 3$ matrixelemek nagyságát jelöli.

Ugyanez az ábra $N = 20$ -ra:

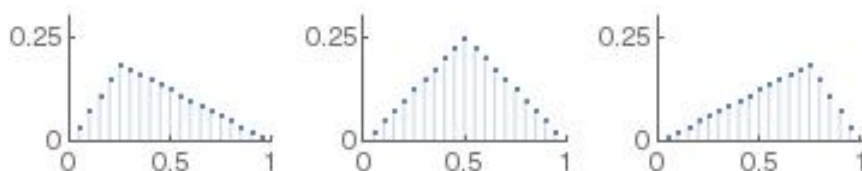

Figure 6.3: G három (5,10,15-odik) oszlopvektora. Itt pl. az első ábra azt mondja meg, hogy ha az \vec{f} vektornak minden komponense nulla kiveve az 5-ödikét $1/\Delta x$ értékkel, akkor mennyi $u_i = u(x_i)$. Ezek az ábrák a $G(x, z)$ Green függvényhez konvergálnak, ahol a z változó jelöli, hogy hol hat a koncentrált egységnyi erőhatás (a függvény csúcsának a helye), míg x a vízszintes koordináta.

Ha $\Delta x \rightarrow 0$, akkor a G_{ij} matrixból megalkothatjuk a (ugyanazzal a betűvel jelölt)

$$G(x_i, z_j) = G_{i,j}$$

függvényt. Ekkor az $\vec{u} = (\Delta x \cdot G) \vec{f}$ összefüggés folytonos alakja

$$u(x) = \int_0^1 G(x, z) f(z) dz.$$

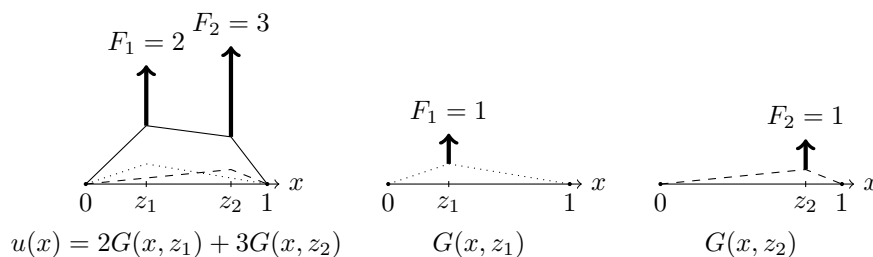

Figure 6.4: Az $-u''(x) = 2\delta(x - 1/3) + 3\delta(x - 4/5)$ egyenlet megoldása. a megoldás lineáris kombinációja a $-G''_{xx}(x, z_i) = \delta(x - z_i)$ egyenletek megoldásainak.

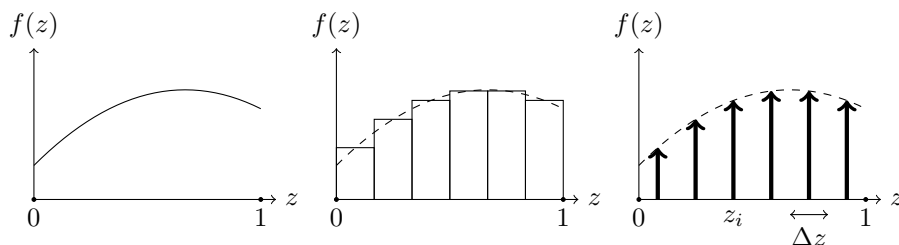

Figure 6.5: Egy $f(z)$ erosuruseg approximacioja Dirac delta fuggvények $\sum_i f(z_i)\Delta z \cdot \delta(z - z_i) \approx f(z)$ lineáris kombinaciojával.

Melyek G tulajdonsagai? Legyen $\delta_\epsilon^z(x)$ egy olyan (nemnegatív) függvény, amelyik csak a z pont $(z - \epsilon/2, z + \epsilon/2)$ környezetében nem nulla, továbbá $\int_0^1 \delta_\epsilon^z(x) dx = 1$. Oldjuk meg az

$$-u''(x) = \delta_\epsilon^z(x), \quad u(0) = u(1) = 0$$

DE-t! A z -tol függő u megoldás adja meg G_ϵ -t:

$$G_\epsilon(x, z) = u(x).$$

Ekkor a következő tulajdonsagai lesznek G_ϵ -nek:

1. u peremfeltetelei miatt

$$G_\epsilon(0, z) = G_\epsilon(1, z) = 0,$$

2. Ahol $\delta_\epsilon^z(x)$ nulla, ott $\partial_x^2 G_\epsilon(x, z) = 0$, vagyis ezeken az x helyeken $G_\epsilon(x, z)$ affin az x változóban.

3. Mivel $-u''(x) = \delta_\epsilon^z(x)$, így

$$\int_{z-\epsilon}^{z+\epsilon} u''(x) dx = u'(z+\epsilon) - u'(z-\epsilon) = \int_{z-\epsilon}^{z+\epsilon} -\delta_\epsilon^z(x) dx = -1.$$

Tehát a $\epsilon \rightarrow 0$ határesetben egy olyan $G(x, z)$ függvényt keresünk, amelyre igazak a következők:

1. $G(0, z) = G(1, z) = 0$,
2. $G(x, z)$ affin a $[0, z]$ és $[z, 1]$ intervallumokon,
3. $\lim_{x \rightarrow z+0} G(x, z)(x) = \lim_{x \rightarrow z-0} G(x, z)(x)$,
 $\lim_{x \rightarrow z+0} G'_x(x, z) - \lim_{x \rightarrow z-0} G'_x(x, z) = -1$.

Grafikusan:

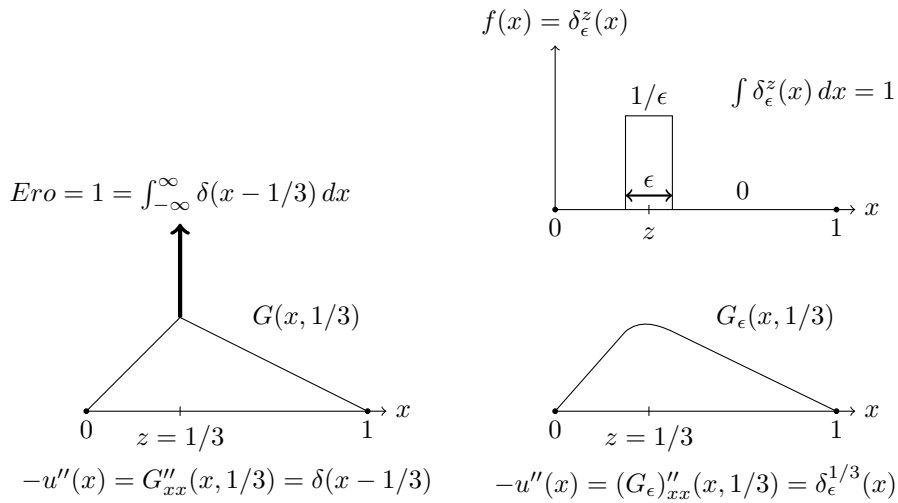
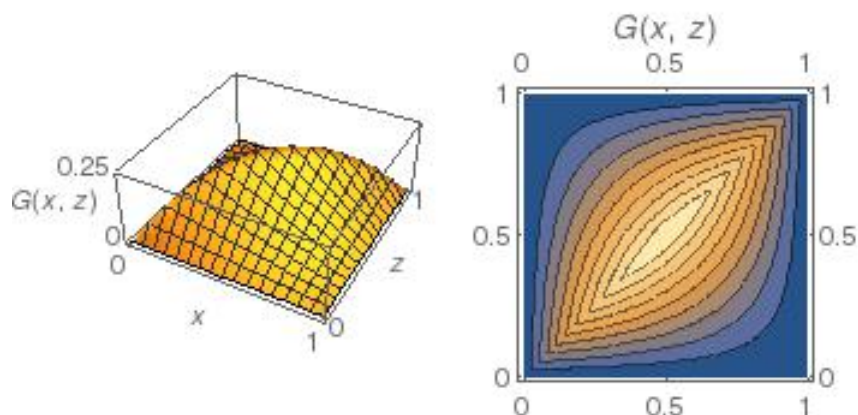

Figure 6.6: Az idealizált, az $x = 1/3$ pontra koncentralodo egysegny osszintegrалу $\delta(x - 1/3) \approx \delta_\epsilon^{1/3}(x)$ Dirac delta függvény közelítése egy $\epsilon \approx 0$ hosszúsagu intervallumra koncentralodo $1/\epsilon$ nagysagu erosuruseggel.

Ezekből következik, hogy

$$G(x, z) = \begin{cases} (1 - z)x, & \text{ha } 0 < x < z, \\ -(x - 1)z, & \text{ha } z < x < 1. \end{cases}$$

Figure 6.7: A $G(x, z)$ Green függvény.

Kesobb latni fogjuk, hogy G megoldja a

$$\frac{\partial^2}{\partial x^2} G(x, z) = -\delta(x - z)$$

egyenletet, ahol a $\delta(x)$ Dirac-delta "függvény" (pontosabban disztribucio) a $\delta_\epsilon^0(x)$ függvények $\epsilon \rightarrow 0$ limitje.

Problema 49. (!!) Veges differenciak.

Keress numerikus egyenleteket a kovetkezo DE kozelito megoldasara:

$$u''(x) + xu'(x) = x^2, \quad u(0) = u(1) = 0.$$

Approximaljuk az u függvenyt a kovetkezo vektorral: $\vec{u}_i = u(i\Delta x)$, $i = 1, \dots, 4$, $\Delta x = 1/5$.

- Kozelítsd $u''(x)$ -t az $u(x \pm \Delta x)$, $u(x)$ ertekek segitsegevel!
- Hogyan kozelitened $u'(x)$ -t? Ird fel az ennek megfelelo veges differencias kozeliteset a DE-nek mint egy inhom.lin. egyenletet a \vec{u} vektorra!

Megoldas:

•

$$u''(x) = \frac{1}{\Delta x^2} (u(x + \Delta x) - 2u(x) + u(x - \Delta x))$$

•

$$u'(x) = \frac{1}{\Delta x} (u(x + \Delta x) - u(x)).$$

$$\frac{1}{\Delta x} \begin{pmatrix} -2 & 1 & & \\ 1 & -2 & 1 & \\ & 1 & -2 & 1 \\ & & 1 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ u_3 \\ u_4 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 \cdot \Delta x & & & \\ & 2 \cdot \Delta x & & \\ & & 3 \cdot \Delta x & \\ & & & 4 \cdot \Delta x \end{pmatrix} \frac{1}{\Delta x} \begin{pmatrix} -1 & 1 & & \\ & -1 & 1 & \\ & & -1 & 1 \\ & & & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ u_3 \\ u_4 \end{pmatrix}$$

$$= \begin{pmatrix} (1 \cdot \Delta x)^2 \\ (2 \cdot \Delta x)^2 \\ (3 \cdot \Delta x)^2 \\ (4 \cdot \Delta x)^2 \end{pmatrix}.$$

A gyakorlás kedveéret oldd meg a következő problémát is:
 $u''' + x^2 u' = x$, $u'(x) \approx (u(x + \Delta x) - u(x - \Delta x))/(2\Delta x)$!

□

6.4 Veges elem módszer

6.4.1 Energia minimalizáció

Ahelyett, hogy az u függvényt egy veges dimenziós vektorral közelítjük (lásd a veges sok pontot az .. ábrákon), próbáljuk meg a Fun függvények egy veges dimenziós V alterében megkeresni a megoldás legjobb közelítését!

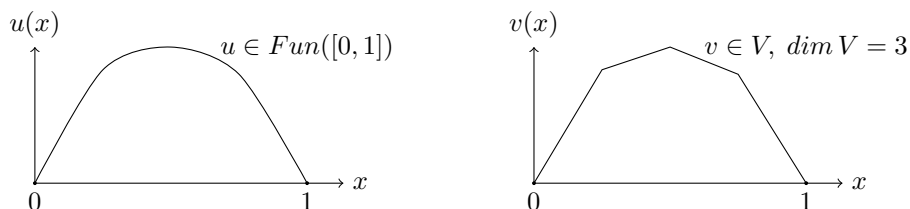

Figure 6.8: A v függvények egy háromdimenziós alteret alkotnak az "összes" u függvények végtelen dimenziós tereben.

A V alternek egy bázisa:

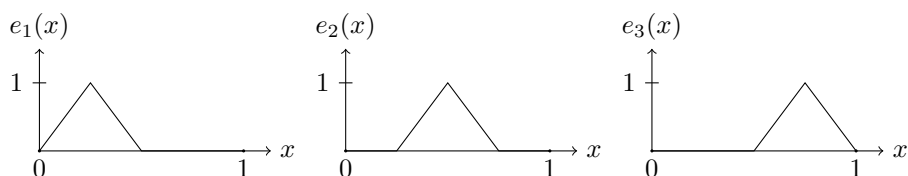

Figure 6.9: V egy bázisát alkotják ezek a sátor alakú függvények.

Tehát u közelítése:

$$\begin{aligned} u(x) \approx v(x) &= u(0.25)e_1(x) + u(0.5)e_2(x) + u(0.75)e_3(x) \\ &= v_1 e_1(x) + v_2 e_2(x) + v_3 e_3(x). \end{aligned}$$

Ennek semmi értelme, ha a (??) egyenletet akarjuk megoldani, itt v'' mindenütt nulla, legalábbis ahol egyáltalán értelmezve van. Viszont az energia funkcionál (??)

$$\text{Energia}[v] = \int_0^1 \frac{1}{2} [v'(x)]^2 - f(x)v(x) dx$$

jól közelíti Energia[u]-t, legalábbis ha nincs nagy különbség u és v első deriváltjai között. Ha ki akarjuk számítani Energia[v]-t, akkor persze egy közelítő módszerben nincs értelme az $f(x)v(x)$ tagot az integrandusban egzaktul kezelni, így pl. választhatjuk f közelítésének a

$$\begin{aligned} f(x) &\approx f(0.25)e_1(x) + f(0.5)e_2(x) + f(0.75)e_3(x) \\ &= f_1e_1(x) + f_2e_2(x) + f_3e_3(x) \end{aligned}$$

függvényt. Ekkor

$$\begin{aligned} E[\bar{v}] &= E[(v_1, v_2, v_3)^T] = \\ &+ 4v_1^2 - 4v_2v_1 + 4v_2^2 + 4v_3^2 - 4v_2v_3 \\ &- \frac{f_1v_1}{6} - \frac{f_2v_1}{24} - \frac{f_1v_2}{24} - \frac{f_2v_2}{6} - \frac{f_3v_2}{24} - \frac{f_2v_3}{24} - \frac{f_3v_3}{6} \\ &= (v_1, v_2, v_3) \begin{pmatrix} 4 & -2 & 0 \\ -2 & 4 & -2 \\ 0 & -2 & 4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \\ v_3 \end{pmatrix} \\ &+ (f_1, f_2, f_3) \begin{pmatrix} -\frac{1}{6} & -\frac{1}{24} & 0 \\ -\frac{1}{24} & -\frac{1}{6} & -\frac{1}{24} \\ 0 & -\frac{1}{24} & -\frac{1}{6} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} v_1 \\ v_2 \\ v_3 \end{pmatrix} \\ &= \bar{v}^T L \bar{v} + \bar{f}^T M \bar{v} = \bar{v}^T L \bar{v} + \bar{g}^T \bar{v}, \end{aligned} \tag{6.10}$$

ahol $\bar{g} = M^T \bar{f}$. Ezt a kifejezést az $N = 4$ részre osztott $[0, 1]$ intervallumon történo integrálás generalja, pl. a harmadik $[0.5, 0.75]$ szakaszon (elemen)

$$v(x) = v_2 + (v_3 - v_2) \frac{x - 0.5}{0.25}, \quad f(x) = f_2 + (f_3 - f_2) \frac{x - 0.5}{0.25},$$

ennek a hozzájárulása Energia[v]-hez

$$\int_{0.5}^{0.75} \frac{1}{2} \left(\frac{v_3 - v_2}{0.25} \right)^2 - \left(f_2 + (f_3 - f_2) \frac{x - 0.5}{0.25} \right) \left(v_2 + (v_3 - v_2) \frac{x - 0.5}{0.25} \right) dx.$$

Minimalizáljuk (??)-t! A kritikus pontban

$$0 = \frac{\partial}{\partial v_k} \left(\sum_{i,j} v_i L_{ij} v_j + \sum_i g_i v_i \right) = 2 \sum_j v_i L_{ik} + g_k$$

barmely k -ra, vagyis

$$2\bar{v}^T L = -\bar{g}^T \Leftrightarrow 2L^T \bar{v} = -\bar{g} \Leftrightarrow \bar{v} = -\frac{1}{2}(L^T)^{-1} \bar{g} = -\frac{1}{2}(L^{-1})^T M^T \bar{f}.$$

A \bar{v} vektor meghatározza a közelítő megoldást.

6.4.2 Gyenge megoldás:

Hogyan tudnánk hasonló egyenleteket generalni, ha nem ismerjük a minimalizáló energiefunkcionált? Legyen u az (??)

$$u''(x) + f(x) = 0, \quad u(0) = u(1) = 0$$

DE megoldása. Ekkor bármely $\phi(x) : \phi(0) = \phi(1) = 0$ függvényre

$$0 = \int_0^1 \phi(x)(u''(x) + f(x)) dx = \int_0^1 -\phi'(x)u'(x) + \phi(x)f(x) dx \quad (6.11)$$

mivel a parciális integrálásnál a $\phi(x)u'(x)|_0^1$ tag kiesik ϕ peremfeltetelei miatt. Az utolsó alaknak ugyanaz az előnye, mint az Energia[v] funkcionálnak, csak az első deriváltra van szükség.

Az $u(x)$ megoldás

$$u(x) \approx v(x) = v_1 e_1(x) + v_2 e_2(x) + v_3 e_3(x)$$

közelítést a következő képpen határozhatjuk meg. Megköveteljük, hogy a második integrál (??)-ben nulla legyen, ha u helyére v -t, illetve ϕ helyére $\phi(x) = c_1 e_1(x) + c_2 e_2(x) + c_3 e_3(x)$ -t helyettesítjük. Mivel \bar{c} tetszőleges, így a következő három integrálnak nullának kell lennie:

$$0 = \int_0^1 -e'_i(x)v'(x) + e_i(x)f(x) dx, \quad i = 1, 2, 3. \quad (6.12)$$

Ha f -re az $f \approx f_1 e_1 + f_2 e_2 + f_3 e_3$ közelítést használjuk (ez persze nem kötelező), akkor a következő numerikus egyenletrendszert kapjuk:

$$\begin{aligned} \frac{1}{6}f_1 + \frac{1}{24}f_2 + 0f_3 - 8v_1 + 4v_2 + 0v_3 &= 0 \\ \frac{1}{24}f_1 + \frac{1}{6}f_2 + \frac{1}{24}f_3 + 4v_1 - 8v_2 + 4v_3 &= 0 \\ 0f_1 + \frac{1}{24}f_2 + \frac{1}{6}f_3 + 0v_1 + 4v_2 - 8v_3 &= 0. \end{aligned}$$

Itt például az első egyenletet a következőképpen kapjuk:

$$\begin{aligned} 0 &= \int_0^{0.25} -\frac{1}{0.25} \frac{v_1}{0.25} + \frac{x}{0.25} \frac{f_1 x}{0.25} dx \\ &+ \int_{0.25}^{0.5} -\frac{1}{0.25} \frac{v_2 - v_1}{0.25} + \left(1 - \frac{x - 0.25}{0.25}\right) \left(v_1 + (v_2 - v_1) \frac{x - 0.25}{0.25}\right) dx. \end{aligned}$$

Adott \bar{f} esetében a \bar{v} vektor szolgáltatja a közelítő $v(x)$ megoldást.

Egyáltalán nem nyilvánvaló, hogy ez az eljárás működik. Amiben biztosak lehetünk, az legfeljebb az, hogy ha v egy jó közelítés, akkor a (??) egyenletek közelítőleg teljesülnek. Azonban a közelítő egyenletek pontos megoldása nem feltétlenül van közel a DE pontos megoldásához. (Ha pl. ϕ -t egy négydimenziós alterből választanánk, akkor négy egyenletünk lenne a három v_i ismeretlenre, így valószínűleg meg se tudnánk oldani a numerikus egyenletrendszerünket.)

Probáld kidolgozni a következő problémákat az energiáminimalizáció és a gyenge megoldások szempontjából is!

Probléma 50. Milyen változtatásokra van szükség, ha a peremfeltétel $u(0) = 2$, $u(1) = 3$?

Probléma 51. Eddig a háromdimenziós V alterben kerestük a közelítő megoldást. Ennek elemei a folytonos, szakaszonként affine függvények voltak. Milyen változtatásokra van szükség, ha V folytonos, szakaszonként kvadratikus függvényekből állna? Hány dimenziós lenne ez a vektorter? Mi lehetne egy kényelmes bazisa? Hatrányt jelentene-e, ha azt is megkövetelnénk, hogy a vektorter függvényei deriválhatóak legyenek a szakaszok találkozásainál?

Probléma 52. Vajon hogyan mukodhetne az magasabb, pl. ket dimenzioban? Egy tipikus problema a D egysegnegyzeten:

$$\left(\frac{\partial^2}{\partial x_1^2} + \frac{\partial^2}{\partial x_2^2} \right) u(x_1, x_2) = \Delta u(x_1, x_2) = -f(x_1, x_2),$$

$$u(x_1, 0) = u(x_1, 1) = u(0, x_2) = u(1, x_2) = 0,$$

vagy minimalizald az

$$E[u] = \int_D \frac{1}{2} ((u'_{x_1})^2 + (u'_{x_2})^2) - fu \, dx^2$$

funkcionalt! (A konkretisag kedveert legyen $f(x_1, x_2) = 1$, tehat a rogzitett oldalu negyzetre egyenletes terheles hat.)

1. Vagd fel D -t eloszor 4×4 negyzetre, majd vagd felbe mindegyik kis negyzetet! Az igy kapott 32 haromszog jatsza az egydimenzios problema negy szakaszanak a szerepet! Mi lehetne a sator alaku $e_i(x)$ bazisfuggvenyek ketdimenzios variansa?
2. Ezen bazisfuggvenyek $v(x_1, x_2)$ linearis kombinacioja lesz u kozelitese. Ird fel, hogy mennyi $E[v]$!
3. Keresd meg a gyenge megoldas kozelito egyenleteit!

Probléma 53. (!!)

Veges elemek, variacios elv.

Oszd fel a $[0, 1]$ intervallumot 4 reszre a kovetkezo pontokkal: $x_i = 0.2, 0.5, 0.8$. Legyen $v(x)$ az a folytonos fuggveny, amelyik affine az alintervallumokon es az ertekei az $x = 0, 0.2, 0.5, 0.8, 1$ pontokban a kovetkezoek: $0, v_1, v_2, v_3, 0$.

- Szamitsd ki, mennyi

$$\text{Energy}[v] = \int_0^1 (v')^2 - xv \, dx$$

kozelitoleg vagy pontosan! Kozelito szamitas eseten add meg, hogy milyen kozelitest hasznaltal!

- Ird fel az EL egyenleteket az $\text{Energy}[u]$ funkcionalra!

Megoldas:

•

$$\frac{\partial \text{Energy}}{\partial v} = -x, \quad \frac{\partial \text{Energy}}{\partial v'} = 2v', \quad \frac{d}{dx}(2v') - (-x) = 2v'' + x = 0.$$

- Az xv fuggveny integraljat a szubintervallumokon az x es v fuggvenyeknek a szubintervallumok kozeppontjaiban felvett ertekeinek a segitsegevel kozelitjuk.

$$\begin{aligned} & \text{Energy}[v] \\ & \approx 0.2 \left(\left(\frac{v_1 - 0}{0.2} \right)^2 - \left(\frac{0 + 0.2}{2} \right) \left(\frac{0 + v_1}{2} \right) \right) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&+0.3 \left(\left(\frac{v_2 - v_1}{0.3} \right)^2 - \left(\frac{0.2 + 0.5}{2} \right) \left(\frac{v_1 + v_2}{2} \right) \right) \\
&+0.3 \left(\left(\frac{v_3 - v_2}{0.3} \right)^2 - \left(\frac{0.5 + 0.8}{2} \right) \left(\frac{v_2 + v_3}{2} \right) \right) \\
&+0.2 \left(\left(\frac{0 - v_3}{0.2} \right)^2 - \left(\frac{0.8 + 1}{2} \right) \left(\frac{v_3 + 0}{2} \right) \right)
\end{aligned}$$

□

Probléma 54. (!!) Veges elemek, gyenge megfogalmazas.

Oszd fel a $[0, 1]$ intervallumot 4 reszre a kovetkezo pontokkal: $x_i = 0.2, 0.5, 0.8$. Legyen $v(x)$ az a folytonos fuggveny, amelyik affine az alintervallumokon es az ertekei az $x = 0, 0.2, 0.5, 0.8, 1$ pontokban a kovetkezoek: $0, v_1, v_2, v_3, 0$. Legyen

$$u''(x) + xu'(x) = x^2, \quad u(0) = u(1) = 0.$$

- A DE gyenge u megoldasa milyen egyenleteket kell, hogy kielegitsen?
- Irj fel egy numerikus egyenletet a v kozelito megoldas v_i numerikus parametereire!

Megoldas:

•

$$0 = \int_0^1 \phi (u'' + xu' - x^2) dx = \int_0^1 -\phi' u' + \phi xu' - \phi x^2 dx$$

minden olyan ϕ -re, amire igaz, hogy $\phi(0) = \phi(1) = 0$.

- Legyen $\phi(x) = e_2(x)$ egy sator alaku fuggveny az $x = 0.5$ pont korul. Ekkor az integrandus ket darabra likalizalhato $x = 0.5$ korul. a kozepontos numerikus modszert használva az integralok kiszamitasara azt kapjuk, hogy

$$\begin{aligned}
&0 \\
&\approx 0.3 \cdot \left(-\frac{1-0}{0.5-0.2} \frac{v_2-v_1}{0.5-0.2} + \frac{1}{2} \frac{0.2+0.5}{2} \frac{v_2-v_1}{0.3} - \frac{1}{2} \left(\frac{0.2+0.5}{2} \right)^2 \right) \\
&+0.3 \cdot \left(-\frac{0-1}{0.8-0.5} \frac{v_3-v_2}{0.8-0.5} + \frac{1}{2} \frac{0.5+0.8}{2} \frac{v_3-v_2}{0.3} - \frac{1}{2} \left(\frac{0.5+0.8}{2} \right)^2 \right).
\end{aligned}$$

Itt a szorzotenyezo $\frac{1}{2}$ nem mas, mint az e_2 fuggveny erteke az $[0.2, 0.5]$ es $[0.5, 0.8]$ intervalumok kozepen, tovabba pl. $\left(\frac{0.5+0.8}{2}\right)^2$ az x^2 fuggveny erteke az $x = (0.5 + 0.8)/2$ pontban.

□

Chapter 7

Fourier sorok

7.1 Fourier transzformacio

Ortogonalis sorfejtés:

Tétel 7. Legyen $\vec{n}_0, \dots, \vec{n}_{N-1}$ egy ortonormált bázis egy V vektortérben. Ekkor ha

$$\vec{v} = \alpha_0 \vec{n}_0 + \dots + \alpha_{N-1} \vec{n}_{N-1},$$

akkor

$$\alpha_i = (\vec{n}_i, \vec{v}).$$

Alkalmazzuk formalisan ezt a kepletet vektelen dimenzióban.

1. Klasszikus Fourier transzformacio. A $c_0, c_1, c_2, \dots, s_1, s_2, \dots$ függvények egy ortonormált bázist alkotják $L^2([-\pi, \pi], dx)$ -nek:

$$c_0(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}, \quad c_n(x) = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \cos(nx), \quad s_n(x) = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \sin(nx).$$

Mivel

$$-\frac{d^2}{dx^2} c_n(x) = n^2 c_n(x), \quad -\frac{d^2}{dx^2} s_n(x) = n^2 s_n(x), \quad \forall n \in \mathbb{Z},$$

a c_n, s_n függvények egy, a $D^2 = -\frac{d^2}{dx^2}$ operator sajátvektoraiból álló bázist alkotnak. D^2 (formalisan) onadjungált, mivel $(f, D^2 g) = (D^2 f, g)$ periodikus sima f, g függvényekre.

Ha

$$\begin{aligned} f(x) &= \alpha_0 c_0(x) + \sum_{n=1}^{\infty} \alpha_n c_n(x) + \beta_n s_n(x) \\ &= \alpha_0 \frac{1}{\sqrt{2\pi}} + \sum_{n=1}^{\infty} \alpha_n \frac{1}{\sqrt{\pi}} \cos(nx) + \beta_n \frac{1}{\sqrt{\pi}} \sin(nx), \end{aligned}$$

akkor

$$c_0 = (c_0, f) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\pi}^{\pi} f(x) dx,$$

$$c_n = (c_n, f) = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\pi}^{\pi} \cos(nx) f(x) dx,$$

$$s_n = (s_n, f) = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\pi}^{\pi} \sin(nx) f(x) dx$$

2. Exponencialis forma. Az $e_n(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{inx}$, $n \in \mathbb{Z}$ függvények egy ortonormalt bazisat alkotják $L^2([-\pi, \pi], dx)$ -nek. Ezek a függvények sajátvektorai a $D = -i \frac{d}{dx}$ (formalisan) onadjungált operatornak:

$$(De_n)(x) = -i \frac{d}{dx} \left(\frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{inx} \right) = n \left(\frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{inx} \right).$$

$$(f, Dg) = (Df, g)$$

$$= \int_{-\pi}^{\pi} \overline{f(x)} (-ig'(x)) dx = \overline{f(x)} (-ig(x)) \Big|_{-\pi}^{\pi} - \int_{-\pi}^{\pi} i \overline{f'(x)} g(x) dx$$

$$= \int_{-\pi}^{\pi} -i \overline{f'(x)} g(x) dx,$$

ha f, g periodikus sima függvények.

Ha

$$f(x) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n e_n(x) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{inx},$$

akkor

$$\hat{f}_n = (e_n, f) = \int_{-\pi}^{\pi} \overline{e_n(x)} f(x) dx = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\pi}^{\pi} e^{-inx} f(x) dx$$

Itt a kalap a Fourier-tr. egyik tradicionális jelölése.

$$\|f\|_2 = \left(\sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n e_n, \sum_{m \in \mathbb{Z}} \hat{f}_m e_m \right) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} |\hat{f}_n|^2 (e_n, e_n) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} |\hat{f}_n|^2,$$

(az ortonormaltság miatt $(e_n, e_m) = 0$, ha $n \neq m$) tehát a tr. a negyzetesen integrálható függvényeket a negyzetesen összegezhető sorozatok ℓ_2 Hilbert terére kepezi le.

3. Szinusz transzformáció. Az $s_n(x) = \sqrt{\frac{2}{\pi}} \sin(nx)$, $n = 1, 2, \dots$ függvények egy ortonormalt bazisat alkotják $L^2([0, \pi], dx)$ -nek. Tehát, ha

$$f(x) = \sum_{n=1}^{\infty} \alpha_n s_n(x),$$

akkor

$$\alpha_n = (s_n, f) = \sqrt{\frac{2}{\pi}} \int_0^{\pi} \sin(nx) f(x) dx.$$

Problema 55. (!)

1. Mi a szinusz tr. koszinusz verziója?

2. (!) Irj fel hasonló kepleteket egy tetszőleges $[a, b]$ intervallumra!
3. Vizsgald meg ez exponencialis tr. viselkedést az $[-\pi L, \pi L]$ intervallumon, ha $L \rightarrow \infty$!
4. (!) Hogyan lehetne ezt a határatmenetet alkalmazni arra, hogy egy nem periodikus $f(x)$ függvényt kifejezzünk az e^{ipx} , $p \in \mathbb{R}$ függvények segítségével?
5. A jelfeldolgozásban jobban szeretnek az $L^2([0, 1], dx)$ teren dolgozni. Ird fel itt a Fourier transzformációkat!

Megoldas: 3: $L^2([-\pi L, \pi L], dx)$ egy ortonormált bazisa:

$$e_n = \frac{1}{\sqrt{2\pi L}} e^{i\frac{n}{L}x}.$$

Fourier tr: ha

$$f(x) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n e_n(x) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n \frac{1}{\sqrt{2\pi L}} e^{i\frac{n}{L}x},$$

akkor

$$\hat{f}_n = (e_n, f) = \int_{-\pi L}^{\pi L} \overline{e_n(x)} f(x) dx = \frac{1}{\sqrt{2\pi L}} \int_{-\pi L}^{\pi L} e^{-i\frac{n}{L}x} f(x) dx$$

4: Legyen $p_n = \frac{n}{L}$, $\Delta p = p_{n+1} - p_n = \frac{1}{L}$, továbbá normalizáljuk egy kicsit maskepp a tr.-t, továbbá tekintsük a \hat{f} sorozatot úgy, mint egy diszkrét pontokban adott \tilde{f} függvényt:

$$\begin{aligned} \tilde{f}(p_n) &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\pi L}^{\pi L} e^{-ip_n x} f(x) dx, \\ f(x) &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \sum_{p_n \in \Delta p \cdot \mathbb{Z}} \tilde{f}(p_n) e^{ip_n x} \Delta p. \end{aligned}$$

(Itt az egyetlen Δp faktorba olvasztottuk bele a két \sqrt{L} tényezőt.) Tehát az $L \rightarrow \infty$ határesetben, vagyis a teljes valós tengelyen a Fourier tr:

$$\begin{aligned} \tilde{f}(p) &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-ipx} f(x) dx, \\ f(x) &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} \tilde{f}(p) e^{ipx} dp. \end{aligned}$$

□

Probléma 56. (!)

- Adj meg egy ortonormált bazis az $L^2([0, 13], dx)$ teren!
- Legyen $f(x) = 8$, ha $x \in [3, 5]$, amúgy pedig legyen f nulla. fejezd ki f -t az előző bazisfüggvények segítségével a $[0, 13]$ szakaszon!

- Ha az elozo (most mar \mathbb{R} -en) értelmezett függvény

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} \tilde{f}(p) e^{ipx} dp,$$

akkor mennyi $\tilde{f}(5)$?

Megoldas:

- Ortonormalt bazis:

$$\frac{e^{in\frac{2\pi}{13}x}}{\sqrt{13}}, \quad n \in \mathbb{Z}.$$

- Fourier tr.:

$$\begin{aligned} f(x) &= \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n \frac{e^{in\frac{2\pi}{13}x}}{\sqrt{13}}, \\ \hat{f}_n &= \left(\frac{e^{in\frac{2\pi}{13}x}}{\sqrt{13}}, f(x) \right) = \frac{1}{\sqrt{13}} \int_0^{13} e^{-in\frac{2\pi}{13}x} f(x) dx \\ &= \frac{8}{\sqrt{13}} \int_3^5 e^{-in\frac{2\pi}{13}x} dx = \frac{8}{\sqrt{13}} \frac{e^{-in\frac{2\pi}{13} \cdot 5} - e^{-in\frac{2\pi}{13} \cdot 3}}{-in\frac{2\pi}{13}} \end{aligned}$$

7.1.1 Tobbdimenziós Fourier tr.

1. Vektorterek tenzor szorzata. Legyen az U vektorter egy ortonormalt bazisa $\bar{e}_1, \dots, \bar{e}_n$, míg ugyanez V -re $\bar{f}_1, \dots, \bar{f}_m$. Ekkor legyen U es V tenzor szorzata az $U \otimes V$ vektorter, amelynek ortonormalt bazisa

$$\bar{g}_{ij} = \bar{e}_i \otimes \bar{f}_j, \quad (i, j) \in \{1, \dots, n\} \times \{1, \dots, m\}.$$

Itt a \otimes jeloles egy muveletet is jelol:

$$\begin{aligned} \otimes : U \times V &\rightarrow U \otimes V, \\ \text{pl.:} \quad (2\bar{e}_1 + 3\bar{e}_2) \otimes (4\bar{f}_1 + 5\bar{f}_2) \\ &= 8\bar{e}_1 \otimes \bar{f}_1 + 10\bar{e}_1 \otimes \bar{f}_2 + 12\bar{e}_2 \otimes \bar{f}_1 + 15\bar{e}_2 \otimes \bar{f}_2. \end{aligned}$$

Az eredmenyt hivhatjuk a ket vektor tenzor vagy kulso (*outer*, de nem *exterior*, *ek*, *wedge*) szorzatanak.

Problema 57. Az, hogy a g_{ij} vektorok egy ortonormalt bazis alkotnak, azt jelenteli, hogy

$$(\bar{g}_{ij}, \bar{g}_{kl}) = (\bar{e}_i \otimes \bar{f}_j, \bar{e}_k \otimes \bar{f}_l) = \delta_{ik} \delta_{jl},$$

ahol a δ_{ij} Kronecker delta szimbolum, ami 1, ha $i = j$, amugy nulla. Mutasd meg, hogy

$$(\bar{u}_1 \otimes \bar{v}_1, \bar{u}_2 \otimes \bar{v}_2) = (u_1, v_1) \cdot (u_2, v_2).$$

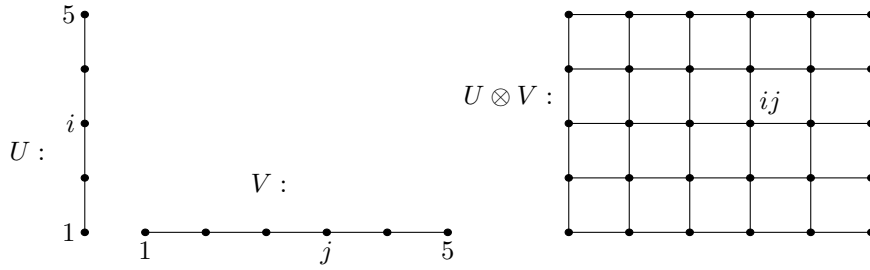

Figure 7.1: Az ötdimenziós U vektorteret az öt pontban értelmezett függvények alkotják, míg V elemei hatdimenziós vektorok. Az i címke az \bar{e}_i basisvektort reprezentálja. Az $U \otimes V$ vektortér $5 \times 6 = 30$ dimenziós, az ij címke az $\bar{e}_i \otimes \bar{f}_j$ vektort reprezentálja.

2. Ket dimenziós Fourier tr.

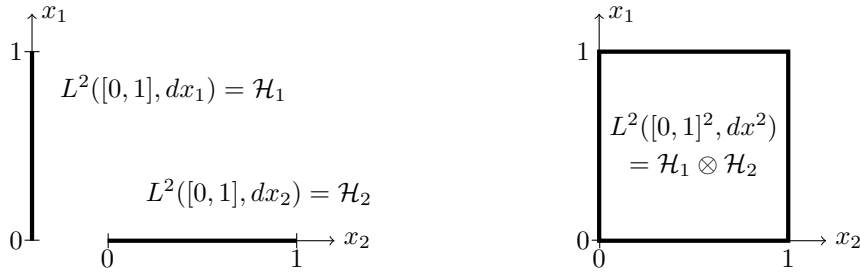

Figure 7.2:

A basisvektorok \mathcal{H}_1 -ben és \mathcal{H}_2 -ben:

$$e_{n_1}(x) = e^{2in_1\pi x_1} \quad \text{és} \quad f_{n_2}(x) = e^{2in_2\pi x_2}, \quad n_{1,2} \in \mathbb{Z}.$$

$\mathcal{H}_1 \otimes \mathcal{H}_2$ basisvektorai:

$$g_{nm}(x_1, x_2) = e_n(x_1)f_m(x_2) = e^{2in\pi x_1} e^{2im\pi x_2} = e^{2i\pi(n x_1 + m x_2)}.$$

Tehát a kisse szisztematikusabb

$$e_{(n_1, n_2)}((x_1, x_2)) = e_{\bar{n}}(\bar{x}) = e^{2i\pi(n_1 x_1 + n_2 x_2)} = e^{2i\pi(\bar{n}, \bar{x})}$$

jelöléssel egy $f(x_1, x_2) = f(\bar{x})$ függvényre a Fourier tr:

$$\hat{f}_{\bar{n}} = \int_{x_1=0}^{x_1=1} \int_{x_2=0}^{x_2=1} e^{-2i\pi(n_1 x_1 + n_2 x_2)} f(x_1, x_2) dx_1 dx_2 = \int_D e^{-2\pi i(\bar{n}, \bar{x})} f(\bar{x}) d^2 x,$$

$$f(\bar{x}) = \sum_{\bar{n} \in \mathbb{Z}^2} \hat{f}_{\bar{n}} e^{2i\pi(\bar{n}, \bar{x})}.$$

(Itt D a $[0, 1] \times [0, 1]$ egységnegyzet.)

Probléma 58. *Hogyan működik az \mathbb{R}^N -en adott függvényeken a Fourier integrális transzformáció?*

7.1.2 A Fourier transzformacio konvergenciajarol

Az $e_n(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}e^{inx}$, $n \in \mathbb{Z}$ függvények egy ortonormált bázist alkotják $L^2 = L^2([-\pi, \pi], dx)$ -nek. Legyen

$$f(x) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n e_n(x) = \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{inx},$$

es

$$\hat{f}_n = (e_n, f) = \int_{-\pi}^{\pi} \overline{e_n(x)} f(x) dx = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\pi}^{\pi} e^{-inx} f(x) dx,$$

tovabba

$$f_N(x) = \sum_{n=-N}^N \hat{f}_n \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{inx}.$$

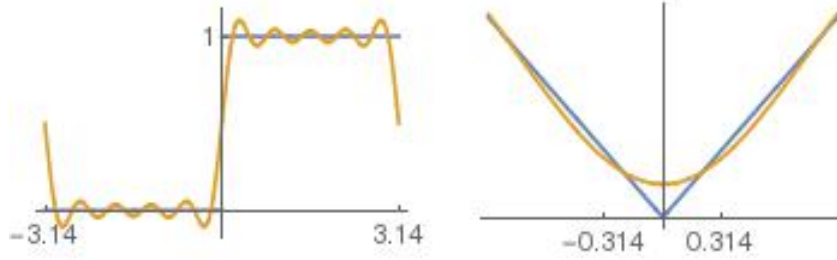

Figure 7.3: Az $N = 10$ közelítése az egységugras függvénynek, illetve az $N = 3$ közelítése az abszolútérték $|x|$ függvénynek. Minél simább egy f függvény, annál gyorsabban konvergál hozzá f_N .

A következő eredmények teljesülnek:

1.

$$f \in L^2 \implies \lim_{N \rightarrow \infty} \|f - f_N\| = \lim_{N \rightarrow \infty} \int_{-\pi}^{\pi} |f(x) - f_N(x)|^2 dx = 0.$$

Sajnos ez semmilyen garanciát nem tartalmaz $\lim_{N \rightarrow \infty} f_N(x) = f(x)$ teljesülésére.

2. Legyen f egy véges sok sima darabból álló függvény. Ekkor

- (a) Ha f folytonos az x_0 pontban, akkor $\lim_{x \rightarrow x_0} f_N(x) = f(x_0)$.
- (b) Amúgy egy szakadási x_0 helynél

$$\lim_{x \rightarrow x_0} f_N(x) = \frac{1}{2} \left(\lim_{x \rightarrow x_0^-} f(x) + \lim_{x \rightarrow x_0^+} f(x) \right)$$

3. Ha f sokszor deriválható, akkor a \hat{f}_n Fourier együtthatók gyorsan csökkennek. Pl. ha $f^{(3)} \in L^2$, akkor

$$f^{(3)}(x) = \frac{d^3}{dx^3} \sum_{n \in \mathbb{Z}} \hat{f}_n \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{inx} = \sum_{n \in \mathbb{Z}} [(in)^3 \hat{f}_n] \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{inx},$$

tehát

$$\sum_{n \in \mathbb{Z}} |(in)^3 \hat{f}_n|^2 = \sum_{n \in \mathbb{Z}} n^6 |\hat{f}_n|^2 < \infty.$$

4. Dirichlet mag.

$$\begin{aligned} f_N(0) &= \sum_{n=-N}^N \hat{f}_n \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{in \cdot 0} \\ &= \sum_{n=-N}^N \left[\int_{-\pi}^{\pi} \frac{e^{-inx}}{\sqrt{2\pi}} f(x) dx \right] \cdot \frac{e^{-in \cdot 0}}{\sqrt{2\pi}} = \int_{-\pi}^{\pi} D(x) f(x) dx, \end{aligned}$$

ahol

$$D_N(x) = \frac{1}{2\pi} \sum_{n=-N}^N e^{-inx} = \frac{1}{2\pi} \frac{\sin[(N + \frac{1}{2})x]}{\sin[\frac{1}{2}x]}.$$

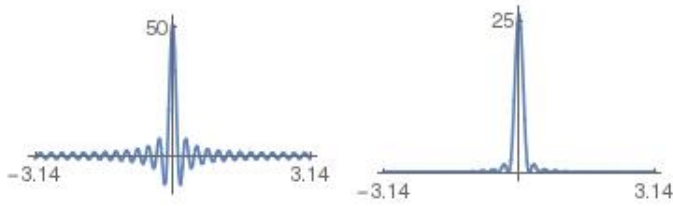

Figure 7.4: A D_N Dirichlet és F_N Fejer magok $N = 25$ -re. Mindkettőjük konvergal a $\delta(x)$ Dirac delta függvényhez, vagyis ha $f(x)$ sima, akkor $\int_{-\pi}^{\pi} D_N(x) f(x) dx = \int_{-\pi}^{\pi} F_N(x) f(x) dx \rightarrow f(0)$. Azonban ha f csak folytonos, akkor a Dirichlet mag esetében nem feltétlenül teljesül a konvergencia.

5. Fejer (Lipot) mag. Atlagoljuk az $f_N(0)$ sorozat első $K + 1$ tagját:

$$s_K(0) = \frac{1}{K+1} \sum_{N=0}^K f_N(0) = \int_{-\pi}^{\pi} F_K(x) f(x) dx,$$

ahol

$$F_K(x) = \frac{1}{K+1} \sum_{N=0}^K D_N(x) = \frac{1}{2\pi} \frac{1}{K+1} \frac{1 - \cos[(K+1)x]}{1 - \cos[x]}.$$

$F_K(x)$ nemnegatív, az integralja az $x = 0$ pont környezetére koncentrálódik és egyenlő 1-gyel. Így a kiátlagolt Fourier sora egy folytonos f függvénynek pontonként konvergal $f(x)$ -hez.

6. Haar Alfred ortogonális rendszere (Haar wavelet). A Fourier tr. nagy elonye, hogy az $e_n \sim e^{inx}$ függvények diagonalizálják a deriválás operátort. Viszont ezek a függvények nem lokalizáltak, nem koncentrálnak egy pont köré. Ez nyilván gondot okoz, ha olyan függvényeket akarunk leírni, amelyek csak egy rövid szakaszon nem nullak.

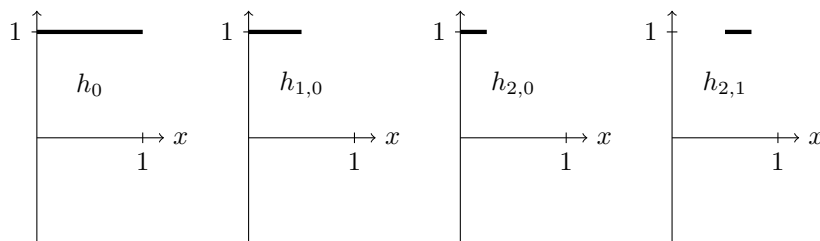

Figure 7.5: A h függvényrendszer (az ábrán az első négy szerepel) ortogonális, de nincs normalizálva. A $h_{i,j}$ függvények mindegyike $h_{1,0}$ eltolás és az x irányban összenyomott variánsa. Ha egy f függvényt kifejtünk ezen bázis segítségével, akkor az ábrán látható tagokat tartalmazó részeszet az f függvény átlagait reprodukálja az $[0, 0.25], \dots, [0.75, 1]$ szakaszokon. Így, ha f folytonos, akkor ezen bázis szerinti ortogonális sorfejtése f -nek pontonként konvergál $f(x)$ -hez.

A JPEG2000 standard ezt az ötletet (ennek két-dimenziós, javított változatát) használja, míg a korábbi JPEG standard direkt módon a koszinusz transzformációt használta.

7. Shannon mintavételési tetele: Legyen $\tilde{f}(p) = \int_{\mathbb{R}} e^{-2\pi i p t} f(t) dt$, és legyen $\tilde{f}(p) = 0$, ha $p \notin [-B, B]$. Ekkor az $f(k/(2B))$, $k \in \mathbb{Z}$ sorozatból rekonstruálható $f(t)$:

$$f(t) = \sum_{k \in \mathbb{Z}} f\left(\frac{k}{2B}\right) \operatorname{sinc}(2\pi B t - \pi k),$$

$$\text{ahol } \operatorname{sinc}(t) = \begin{cases} \frac{\sin t}{t}, & \text{ha } t \neq 0 \\ 1 & \text{ha } t = 0. \end{cases}$$

Pl. ha egy mp3 fájlban a 22kHz frekvenciaig akarjuk megőrizni a frekvenciakomponenseket, akkor másodpercenként $44 \cdot 10^3$ mintavételre van szükség.

7.2 Szimmetria

7.2.1 A Laplace operator szimmetriája

Az egydimenziós egysegnyi erővel elofeszített húr esetében az kicsi $u(x)$ deformációhoz tartozó (visszaterítő) erő

$$(\operatorname{Ero}[u])(x) = \frac{d^2}{dx^2} u(x)$$

volt. Ez a forma néhány nagyon általános elvből is következik.

1. Tegyük fel, hogy az $u \rightarrow Ero[u]$ lekepezes linearis, továbbá ha u nulla egy I intervallumon, akkor ott $Ero[u]$ is nulla. Ekkor Ero egy veges rendű differencialoperator segitsegevel számítható ki:

$$(Ero[u])(x) = (Lu)(x), \quad \text{ahol } L = \sum_{k=0}^N l_k(x) \frac{d^k}{dx^k}.$$

(Valami effelet mond ki Peetre tetele.)

2. Ha L eltolas invarians, akkor

$$L = \sum_{k=0}^N l_k \frac{d^k}{dx^k}.$$

3. Ha továbbá L tukrozes (1d elforgatas) invarians is, akkor

$$L = \sum_{k=0}^M l_k \left(\frac{d^2}{dx^2} \right)^k = p(\Delta),$$

vagyis L a Laplace operator valamely polinomja. Ez magasabb dimenzióban is igaz: Egy eltolas es elforgatas invarians skalaris differencialoperator Δ polinomja.

4. Tegyük fel, hogy ha u -nak maximuma van x_{max} -nal, akkor $(Lu)(x)$ negativ, vagyis az ero a maximumot lefele huzza. Ekkor

$$L = c \cdot \frac{d^2}{dx^2} = c\Delta \quad \text{valamely } c > 0 \text{ - ra.}$$

Magyarazat:

3. Mit jelent az, hogy Δ eltolas es tukrozes invarians? Vezessunk be két lin.op.-ot amelyek a $\psi(x)$ függvényeken hatnak.

$$(T_a\psi)(x) = \psi(x - a), \quad (P\psi)(x) = \psi(-x).$$

Ekkor a szimmetria jelentese, definicioja:

$$T_a\Delta = \Delta T_a, \quad P\Delta = \Delta P.$$

Bizonyítsuk a masodikat:

$$\begin{aligned} \psi(x) \rightarrow (\Delta\psi)(x) &= y''(x) \rightarrow (P\Delta\psi)(x) = y''(-x), \\ \psi(x) \rightarrow (P\psi)(x) &= \psi(-x) \rightarrow (\Delta P\psi)(x) = \frac{d^2}{dx^2}\psi(-x) = (-1)^2 y''(-x). \end{aligned}$$

Mivel ugyanazt kaptuk, Δ valoban invarians a P tukrozesre nezve.

Problema 59. *Hogy fugg oszze*

$$\frac{d}{dx} \cdot P \quad \text{es} \quad P \cdot \frac{d}{dx} \quad ?$$

Bizonyítsd Δ invarianciajat a T_a eltolasra nezve? Mennyi $T_a \cdot T_b$? Mennyi $(T_a)^{-1}$? Mennyi $(T_a)^$?*

4. Legyen a maximum helye $x_{max} = 0$ es kis $x \approx 0$ -ra legyen pl. $u(x) \approx 2 - 3x^2 + \alpha x^4$. Ha pl.

$$L = 7 \cdot \Delta + \beta \Delta^2, \quad \text{akkor} \quad (Lu)(0) \approx 7 \cdot (-3 \cdot 2!) + \beta \cdot \alpha \cdot 4!$$

Ez viszont pozitiv lenne, ha $sign(\alpha) = sign(\beta)$ es $|\alpha|$ eleg nagy, vagyis nem teljesulne a $(Lu)(x_{max}) \leq 0$ feltetel.

Mi lenne, ha egy hajlekony hur helyett egy vekony, de merev, rugalmas rud eseten vizsgalnak a visszaterito erot kis $u(x)$ deformaciok eseteben? Tegyük fel, hogy az ero aranyos az u fuggveny gorbuleti sugaraval:

$$Ero(x) \sim \kappa(x) = \frac{f''(x)}{(1 + [f'(x)]^2)^{3/2}} \approx f''(x) - \frac{3}{2} f''(x) [f'(x)]^2 + \dots$$

A linearis tag (leszamitva esetleg egy pozitiv szorzo faktort) megegyezik a ket modelben.

Ugyanez a meggondolas alapján a hovezetes linearis modelje:

$$\partial_t u(t, x) = c \cdot \partial_x^2 u(t, x), \quad c > 0.$$

Szuksegszeruen ehhez az alakhoz jutunk, ha feltesszuk a kovetkezoeket:

1. Ha egy szakaszon nulla a homerseklet, akkor ott a pillanatnyi homerekletvaltozas is nulla.
2. A model linearis, homogen es izotrop.
3. A maximalis homerseklet nem nohet.

Problema 60. *Próbáld valamifele "fizikai" levezetést adni a hoegyenletre!*

Megoldas:

Homerseklet: $\phi(x, t)$.

Hoaram: $j = -\sigma \phi_x$.

x : hoaram befele: $j(x) = -\sigma \phi_x(x, t)$.

$x + \Delta x$: hoaram kifele: $j(x + \Delta x) = -\sigma \phi_x(x + \Delta x, t) \approx -\sigma (\phi_x(x, t) + \phi_{xx}(x, t) \Delta x)$.

Netto homerleg: $j(x) - j(x + \Delta x) \approx \sigma \phi_{xx}(x, t) \Delta x$

Az $[x, x + \Delta x]$ darab tomege: $\rho \Delta x$, fajhoje: c ,

Ekkor a hoersekletvaltozs sebessége:

$$\rho c \phi_t(x, t) = \sigma \phi_{xx},$$

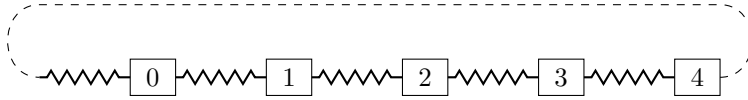
vagyis

$$\phi_t = k \phi_{xx}, \quad \frac{\partial}{\partial t} \phi = k \frac{\partial^2}{\partial x^2} \phi, \quad \left(\frac{\partial}{\partial t} - k \frac{\partial^2}{\partial x^2} \right) \phi = 0.$$

□

7.2.2 Diszkrét Fourier Transzformáció (DFT, FFT)

Probléma 61. *Ot egysegnyi tomegu test periodikusan ossze van kotve egysegnyi rugoallandoju rugokkal. a testek poziciojat az $\vec{y} = (y_0, \dots, y_4)^T$ vektor adja meg. Ird fel a rendszer mozgasegyenletet, es oldd is meg azt. Vegezd el ezt egy hasonlo, N tomegetbol allo rendszerre is!*

Ket tetel bizonyitas nelkul:

Tétel 8. *Legyen A es B ket diagonalizalhato matrix, tovabba tegyük fel, hogy $AB = BA$. Ekkor leteznek A es B kozos sajátvektoraiból allo bazis.*

Tétel 9. *Legyen M egy normalis matrix, vagyis teljesüljön, hogy $MM^* = M^*M$. Ekkor leteznek M sajátvektoraiból allo ortonormált bazis.*

Az $N = 5$ testből allo rendszer szimmetriája a testek ciklikus T permutációja. T normalis operator lesz, aminek leteznek ortonormált bazisa. A feladatban szereplő operatorok kommutálnak T -vel, így (esetünkben) T sajátvektorai segítségével ki tudjuk fejezni a feladat megoldását.

$$T = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}, \quad T \begin{pmatrix} x_0 \\ x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \\ x_0 \end{pmatrix}.$$

Probléma 62. *Mennyi T^{-1} , T^* es $TT^* - T^*T$?*

Mivel $T^N = E$, így T lehetséges sajátértékei

$$\lambda_k = \varepsilon^k, \quad \varepsilon = e^{i\frac{2\pi}{N}} = \cos\left(\frac{2\pi}{N}\right) + i \sin\left(\frac{2\pi}{N}\right).$$

A (nemnormalizált, de ortogonális) \vec{v}_k sajátvektorok (ezek periodikus mertani sorok első N tagjai λ_k hanyadossal):

$$\vec{v}_0 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \quad \vec{v}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ \varepsilon^1 \\ \varepsilon^2 \\ \varepsilon^3 \\ \varepsilon^4 \end{pmatrix}, \quad \dots, \quad \vec{v}_k = \begin{pmatrix} \varepsilon^{0 \cdot k} \\ \varepsilon^{1 \cdot k} \\ \varepsilon^{2 \cdot k} \\ \varepsilon^{3 \cdot k} \\ \varepsilon^{4 \cdot k} \end{pmatrix}, \dots, \quad k = 0, 1, \dots, N-1.$$

Jegyezzük meg, hogy $\vec{v}_k = \vec{v}_{k'}$, ha $k - k'$ osztható N -nel.

A \vec{v}_k sajátvektor megkapható a $[0, 1]$ -en értelmezett $e^{2\pi i k x}$ függvény mintavételezésként az $x_0 = 0, \dots, x_l = l/N, \dots, x_{N-1} = (N-1)/N$ pontokban. Ez magyarázza az F betűt a DFT-ben.

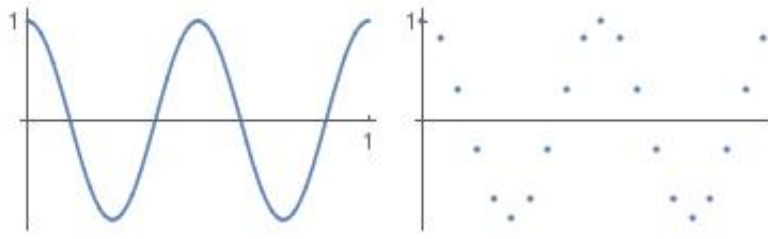

Figure 7.6: Az $e^{2\pi i k x}$, $k = 2$ függvény, illetve annak mintavetelezése $N = 1/20$ idotartamonként, ami nem más, mint $\vec{v}_k = \vec{v}_2$ komponenseinek ábrázolása. (Csak a valós részeket ábrázoltuk.)

Legyen az \mathcal{F} DFT az ezen basis szerinti sorfejtés:

$$\vec{F} = \mathcal{F}\vec{f} = \begin{pmatrix} (\vec{v}_0, \vec{f}) \\ (\vec{v}_1, \vec{f}) \\ (\vec{v}_2, \vec{f}) \\ (\vec{v}_3, \vec{f}) \\ (\vec{v}_4, \vec{f}) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & \epsilon^{-1} & \epsilon^{-2} & \epsilon^{-3} & \epsilon^{-4} \\ 1 & \epsilon^{-2} & \epsilon^{-4} & \epsilon^{-6} & \epsilon^{-8} \\ 1 & \epsilon^{-3} & \epsilon^{-6} & \epsilon^{-9} & \epsilon^{-12} \\ 1 & \epsilon^{-4} & \epsilon^{-8} & \epsilon^{-12} & \epsilon^{-16} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} f_0 \\ f_1 \\ f_2 \\ f_3 \\ f_4 \end{pmatrix}.$$

Az inverz \mathcal{F}^{-1} tr:

$$\vec{f} = \mathcal{F}^{-1}\vec{F} = \frac{1}{N} \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & \epsilon^1 & \epsilon^2 & \epsilon^3 & \epsilon^4 \\ 1 & \epsilon^2 & \epsilon^4 & \epsilon^6 & \epsilon^8 \\ 1 & \epsilon^3 & \epsilon^6 & \epsilon^9 & \epsilon^{12} \\ 1 & \epsilon^4 & \epsilon^8 & \epsilon^{12} & \epsilon^{16} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} F_0 \\ F_1 \\ F_2 \\ F_3 \\ F_4 \end{pmatrix}.$$

(Mivel $\frac{1}{\sqrt{N}}\mathcal{F}$ unitér, így ennek az inverze $\frac{1}{\sqrt{N}}\mathcal{F}^*$.) Az FFT (Gyors (Fast) Fourier Tr.) ezt a műveletet $O(N \log(N))$ idő alatt képes kiszámítani.

Probléma 63. *Terjünk vissza az $N = 5$ tömegpont problémájához.*

1. *Ellenőrizd, hogy a mozgásegyenlete az $\vec{y}(t)$ elmozdulásvektornak:*

$$\frac{d^2}{dt^2}\vec{y} = -(-T^{-1} + 2E - T)\vec{y} = -A\vec{y}.$$

Mik A sajátvektorai és sajátértékei?

2. *Ird fel az általános megoldást!*

Megoldás 1. 1.

$$\begin{aligned} \frac{d^2}{dt^2}\vec{y}(t) = -A\vec{y}(t) &= - \begin{pmatrix} 2 & -1 & 0 & 0 & -1 \\ -1 & 2 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 2 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 2 & -1 \\ -1 & 0 & 0 & -1 & 2 \end{pmatrix} \vec{y}(t) \\ &= -(-T + 2E - T^{-1})\vec{y}(t). \end{aligned}$$

Mivel A kifejezhető T -vel, így a sajátvektoraiik ugyanazok.

$$k = 0, \dots, N-1, \quad \lambda_k = -\epsilon^k + 2 - \epsilon^{-1} = 2(1 - \cos(2k\pi/N)),$$

$$\begin{aligned}\vec{v}_k &= \begin{pmatrix} e^{ik \cdot 0 \cdot (2\pi/N)} \\ \vdots \\ e^{ik \cdot (N-1) \cdot (2\pi/N)} \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} \cos(k \cdot 0 \cdot (2\pi/N)) \\ \vdots \\ \cos(k \cdot (N-1) \cdot (2\pi/N)) \end{pmatrix} + i \begin{pmatrix} \sin(k \cdot 0 \cdot (2\pi/N)) \\ \vdots \\ \sin(k \cdot (N-1) \cdot (2\pi/N)) \end{pmatrix}.\end{aligned}$$

2. Az általános megoldás:

$$\begin{aligned}\vec{y}(t) &= \sum_{k=0}^{N-1} \left(P_k e^{i\sqrt{\lambda_k}t} + M_k e^{-i\sqrt{\lambda_k}t} \right) \vec{v}_k \\ &= \sum_{k=0}^{N-1} \left(C_k \cos(\sqrt{\lambda_k}t) + S_k \sin(\sqrt{\lambda_k}t) \right) \vec{v}_k\end{aligned}$$

A megoldás idofuggó részének az $\omega_k = \sqrt{\lambda_k}$ kórfrekvenciájának az ábrázolása:

$$k = -\frac{N-1}{2}, \dots, 0, \dots, \frac{N-1}{2}, \quad \vec{v}_k = \vec{v}_{k-N},$$

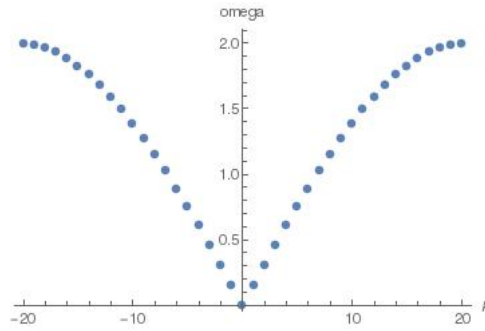

Figure 7.7: Az ω_k kórfrekvencia a k hullamszám függvényében, $N = 41$.

3. A partikularis megoldás:

$$\begin{aligned}\vec{y}(0) &= \vec{y}_0, & \dot{\vec{y}}(0) &= \vec{z}_0. \\ \frac{d}{dt} \vec{y}(t) &= \sum_{k=0}^{N-1} \sqrt{\lambda_k} \left(-C_k \sin(\sqrt{\lambda_k}t) + S_k \cos(\sqrt{\lambda_k}t) \right) \vec{v}_k, \\ \vec{y}_0 &= \sum_{k=0}^{N-1} C_k \vec{v}_k, & \vec{z}_0 &= \sum_{k=0}^{N-1} \sqrt{\lambda_k} S_k \vec{v}_k\end{aligned}$$

Tehát

$$C_k = \frac{1}{N} (\vec{v}_k, \vec{y}_0), \quad \text{vagy} \quad \vec{C} = \frac{1}{N} \mathcal{F} \vec{y}_0, \quad S_k = \frac{1}{\sqrt{\lambda_k} \cdot N} (\vec{v}_k, \vec{z}_0).$$

Ha a kezdeti feltételek valósak, akkor

$$C_{-k} = C_{N-k} = \overline{C_k}, \quad S_{-k} = S_{N-k} = \overline{S_k}.$$

A kovetkezo ket problema bizonyos eretelemben ennek a problemanak a "folytonos" verzioja.

Problema 64. (!!) Hullamegyenlet \mathbb{R}^2 -en.

$$\partial_t^2 \phi(t, x) = \partial_x^2 \phi(t, x).$$

1. *Sikhullam megoldas: Legyen*

$$\phi(t, x) = e^{i(kx - \omega_k t)}.$$

Mennyi lehet ω_k ?

2. *Mennyi lenne ω_k , ha a hullamegyenletunk $\partial_t^2 \phi(t, x) = 9\partial_x^2 \phi(t, x)$ lenne? Milyen sebességgel "mozogná" ekkor az $e^{i(kx - \omega_k t)}$ sikhullam megoldas?*

3. *Sikhullamok szuperpozicioja:*

$$\begin{aligned} \phi(t, x) &= \int_{-\infty}^{\infty} dk \left(p(k)e^{i|k|t} + m(k)e^{-i|k|t} \right) e^{ikx} \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} dk \left(c(k) \cos(|k|t) + s(k) \sin(|k|t) \right) e^{ikx}. \end{aligned}$$

Ha

$$\phi(0, x) = f(x), \quad \text{es} \quad \dot{\phi}(0, x) = g(x),$$

akkor mennyi $c(k)$ es $s(k)$?

Problema 65. (!!) Hullamegyenlet $\mathbb{R} \times \mathcal{S}^1$ -en.

$$\partial_t^2 \phi(t, x) = \partial_x^2 \phi(t, x), \quad \phi(t, x) = \phi(t, x + 1).$$

1. *Sikhullam megoldas: Legyen*

$$\phi(t, x) = e^{i(kx - \omega_k t)}.$$

Milyen ertekeket vehet fel k ? Mennyi lehet ω_k ?

2. *Sikhullamok szuperpozicioja:*

$$\begin{aligned} \phi(t, x) &= \sum_{k \in \frac{1}{2\pi}\mathbb{Z}} \left(p_k e^{i|k|t} + m_k e^{-i|k|t} \right) e^{ikx} \\ &= \sum_{k \in \frac{1}{2\pi}\mathbb{Z}} \left(c_k \cos(|k|t) + s_k \sin(|k|t) \right) e^{ikx}. \end{aligned}$$

Ha

$$\phi(0, x) = f(x), \quad \text{es} \quad \dot{\phi}(0, x) = g(x),$$

akkor mennyi c_k es s_k ?

Chapter 8

Inhomogen evolucios linearis egyenletek

8.1 Input-output relacio

Homogen linearis egyenlet:

$$\bar{y} = A(t)\bar{y}.$$

(\bar{y} vektor, A matrix.)

Szuperpozicio elve: Ha

$$\frac{d}{dt}\bar{y}_1 = A(t)\bar{y}_1 \quad \text{es} \quad \frac{d}{dt}\bar{y}_2 = A(t)\bar{y}_2$$

akkor

$$\frac{d}{dt}(\alpha_1\bar{y}_1 + \alpha_2\bar{y}_2) = A(t)(\alpha_1\bar{y}_1 + \alpha_2\bar{y}_2),$$

vagyis a homogen egyenletek megoldasainak linearis kombinacioja is megoldas.

Inhomogen linearis egyenlet:

$$\bar{y} = A(t)\bar{y} + \bar{f}(t). \quad (8.1)$$

Ekkor, ha

$$\frac{d}{dt}\bar{y}_{hom} = A(t)\bar{y}_{hom} \quad \text{es} \quad \frac{d}{dt}\bar{y}_{part} = A(t)\bar{y}_{part} + \bar{f}(t),$$

akkor

$$\frac{d}{dt}(\bar{y}_{hom} + \bar{y}_{part}) = A(t)(\bar{y}_{hom} + \bar{y}_{part}) + \bar{f}(t).$$

Tehat az inhomogen egyenlet altalános megoldása felírható a homogen egyenlet \bar{y}_{hom} általános megoldása és az inhom. egyenlet egy \bar{y}_{part} partikularis megoldásának az $\bar{y}_{hom} + \bar{y}_{part}$ összegeként.

Linearis input-output relacio: Ha

$$\frac{d}{dt}\bar{y}_1 = A(t)\bar{y}_1 + \bar{f}_1(t) \quad \text{es} \quad \frac{d}{dt}\bar{y}_2 = A(t)\bar{y}_2 + \bar{f}_2(t)$$

akkor

$$\frac{d}{dt}(\alpha_1 \bar{y}_1 + \alpha_2 \bar{y}_2) = A(t)(\alpha_1 \bar{y}_1 + \alpha_2 \bar{y}_2) + \alpha_1 \bar{f}_1 + \alpha_2 \bar{f}_2.$$

Az (1.1) egyenlet megoldási stratégiája: Odjúk meg a DE-t, ha $f(t) =$

$$\delta(t), \quad e^{ipt}, \quad e^{-st},$$

majd írjuk fel f -et ezen elemi jelek lineáris kombinációjaként (integráljaként):

$$\begin{aligned} f(t) &\approx \sum_i f(t_i) \delta(t - t_i) \Delta t, \\ f(t) &= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int \tilde{f}(p) e^{ipt} dp, \\ f(t) &= \frac{1}{2\pi i} \int F(s) e^{st} ds. \end{aligned}$$

Az input-output reláció linearitása alapján ezzel megoldottuk (1.1)-t.

8.2 Disztribúciók (általánosított függvények)

Legyen \mathcal{D} a síma, egy véges intervallumon kívül nulla értékű függvények tere (tesztfüggvények). Ekkor minden $f \in \mathcal{D}$ definiál egy lineáris funkcionált (\mathcal{D} -t \mathbb{R} -be lekepező lineáris és "folytonos" fuüggvenyt)

$$L_f : g \rightarrow L_f[g] = \int_{-\infty}^{\infty} f(x)g(x) dx = \langle f, g \rangle.$$

Viszont pl. a $\delta : g \rightarrow g(0)$ funkcionálhoz nincs olyan $f \in \mathcal{D}$ függvény, ami ezt tudna. (Viszont δ közelíthető (ahogy $n \rightarrow \infty$) olyan $\delta_n(x) \in \mathcal{D}$ pozitív függvényekkel, amelyekre $\int \delta_n(x) dx = 1$, és az a tartomány, ahol $\delta_n(x)$ nem nulla, az egyre jobban koncentrálnak 0 köré.) Az összes, \mathcal{D} -n értelmezett lin.funkcionált hívjuk a disztribúciók \mathcal{D}' terének. Ezeket lehet deriválni is. Ennek a motivációja: Ha $f, g \in \mathcal{D}$ akkor

$$\langle f', g \rangle = -\langle f, g' \rangle$$

a parciális integrálás szabályai szerint. Tehát definiáljuk a $d \in \mathcal{D}'$ disztribúció d' deriváltját a

$$\langle d', g \rangle = -\langle d, g' \rangle \quad \forall g \in \mathcal{D}$$

szabállyal. Ekkor már bebizonyíthatjuk, hogy $H' = \delta$:

$$\begin{aligned} \langle H', g \rangle &= -\langle H, g' \rangle = -\int_{-\infty}^{\infty} H(x)g'(x) dx = -\int_0^{\infty} g'(x) dx \\ &= -g(x) \Big|_0^{\infty} = -(g(\infty) - g(0)) = g(0) = \langle \delta, g \rangle. \end{aligned}$$

Probléma 66. Legyen

$$F(t) = \begin{cases} 0 & \text{ha } t < 0 \\ t & \text{ha } 0 < t. \end{cases} \quad (8.2)$$

Bizonyítsd be, hogy $F' = H$, vagyis $F'' = \delta$!

Probléma 67. Legyen

$$G(t) = \begin{cases} 0 & \text{ha } t < 0 \\ e^{-7t} & \text{ha } 0 < t. \end{cases} \quad (8.3)$$

Bizonyítsd be, hogy $G' + 7G = \delta$!

Probléma 68. 1. Magyarazd meg, hogy miért nincs értelme a disztribúciók szorzásának, pl. miért nincs értelme $(\delta(x))^2$ -nek!

2. Magyarazd meg, hogy viszont miért definíálható pl. $\delta(x_1)\delta(x_2) = \delta(\bar{x})$!

8.3 Inhomogen egyeletek

8.3.1

Az $y' = f(t)$ DE az inhomogen lineáris egyenletek legegyszerűbb példája. Adott az $y'(t) = f(t)$ sebesség, mennyi az $y(t)$ pozíció?

$$y'(t) = f(t), y(t_0) = y_0 \iff y(t) = y_0 + \int_{t_0}^t f(\tau) d\tau.$$

Legyen $y(t) = f(t) = 0$, ha $t \ll 0$. Ekkor

$$y(t) = \int_{-\infty}^t f(\tau) d\tau = \int_{-\infty}^{\infty} H(t, \tau) f(\tau) d\tau = \int_{-\infty}^{\infty} H(t - \tau) f(\tau) d\tau, \quad (8.4)$$

ahol H a Heaviside egységugrás függvény:

$$H(t) = \begin{cases} 0 & \text{ha } t < 0 \\ 1 & \text{ha } 0 < t. \end{cases}$$

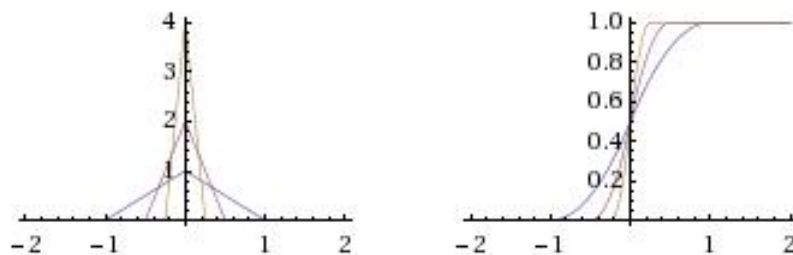
Milyen tulajdonságai lennének a (csak az általánosított függvények (disztribúciók) között létező) $H'(t) = \delta(t)$ Dirac-delta függvénynek?

$$\delta(t) = 0, \text{ ha } t \neq 0, \text{ illetve } \int_{-\infty}^{\infty} \delta(t) dt = 1.$$

Dirac-delta mint határeérték (pl.):

$$\delta_n = \begin{cases} n + n^2 t & \text{ha } -1/n < t < 0 \\ n - n^2 t & \text{ha } 0 < t < 1/n \\ 0 & \text{amugy.} \end{cases}$$

$H'_n = \delta_n$:

Figure 8.1: $\delta_{1,2,4} \rightarrow \delta$, $H_{1,2,4} \rightarrow H$.

Ha meg tudjuk keresni az $y' = \delta$ egyenlet $y = H$ megoldását (fundamentális megoldás, impulzusválasz, retardált Green-függvény), akkor az $y' = f$ egyenlet megoldása az (1.4) kifejezés.

8.3.2

Adott az $y''(t) = f(t)$ gyorsulás, mennyi az $y(t)$ pozíció?

Pl.:

$$y'' = 10, \quad y(1) = 2, \quad y'(1) = 3.$$

$$y' = \int 10 dt = 10t + C_1, \quad y = \int 10t + C_1 dt = 5t^2 + C_1t + C_2,$$

$$5 \cdot 1^2 + C_1 \cdot 1 + C_2 = 2, \quad 10 \cdot 1 + C_1 = 3 \quad \implies \quad y = 5t^2 - 7t + 4.$$

$$y'' = f(t), \quad v = y', \quad v' = f(t) \quad \implies \quad y'(t) = v(t) = v(t_0) + \int_{t_0}^t f(\tau) d\tau,$$

$$\begin{aligned} y(t) &= y(t_0) + \int_{t_0}^t \left(v(t_0) + \int_{t_0}^{\tau} f(\tau_2) d\tau_2 \right) d\tau \\ &= y(t_0) + (t - t_0)v(t_0) + \int_{t_0}^t \left(\int_{t_0}^{\tau} f(\tau_2) d\tau_2 \right) d\tau \end{aligned}$$

Ha $y(t) = f(t) = 0$ az $x \ll 0$ esetben:

$$\begin{aligned} y(t) &= \int_{-\infty}^t \left(\int_{-\infty}^{\tau} f(\tau_2) d\tau_2 \right) d\tau = \int_{-\infty}^{\tau_2} \left(\int_{\tau_2}^t f(\tau_2) d\tau \right) d\tau_2 \\ &= \int_{-\infty}^{\tau_2} (t - \tau_2) f(\tau_2) d\tau_2 = \int_{-\infty}^{\tau} (t - \tau) f(\tau) d\tau \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} F(t - \tau) f(\tau) d\tau, \end{aligned}$$

ahol

$$F(t) = \begin{cases} 0 & \text{ha } t < 0 \\ t & \text{ha } 0 < t. \end{cases} \quad (8.5)$$

$F(t)$ a $F'' = \delta$ egyenlet megoldása, itt F' ugrik egyet $t = 0$ -nal. ($H(t)$ a $H' = \delta$ egyenlet megoldása, ott H ugrik egyet $t = 0$ -nal.)

8.3.3

$y'(t) + 3y(t) = f(t)$, $y(t) = f(t) = 0$ ha $t \ll 0$. Szeretnénk y -t az $y(t) = \int_{-\infty}^{\infty} G(t-\tau)f(\tau) d\tau$ alakba felírni, ahol G a $G' + 3G = \delta$ egyenlet megoldása. Mit tudunk G -ról?

1. $G(t) = 0$, ha $t < 0$ az $y(t) = f(t) = 0$ ha $t \ll 0$ feltétel miatt.
2. Ha $t \approx 0$ akkor G a nulla körüli jobboldali és baloldali határetekek szempontjából úgy viselkedik mint a $H' = \delta$ egyenlet Heaviside függvény megoldása, vagyis $G(0^+) - G(0^-) = 1 = H(0^+) - H(0^-)$.
3. Ha $t > 0$, akkor $G' + 3G = 0$, mivel $\delta(t) = 0$, ha $t \neq 0$.

Mivel az $u'(t) + 3u(t) = 0$, $u(0) = 1$ egyenlet megoldása $u(t) = e^{-3t}$, így

$$G(t) = \begin{cases} 0, & \text{ha } t < 0 \\ e^{-3t} & \text{ha } t > 0. \end{cases}$$

Tehát

$$y(t) = \int_{-\infty}^{\infty} G(t-s)f(s) ds = \int_{-\infty}^t e^{-3(t-s)} f(s) ds.$$

Itt egy, a regmúltban nyugalmi állapotban lévő rendszert kezeltünk. Ha adott $y(0)$, akkor

$$y(t) = y(0)G(t) + \int_0^{\infty} G(t-s)f(s) ds,$$

mivel G kielegíti a $G(0^+) = 1$ kezdeti feltételt (Duhamel-elv).

8.3.4

$y''(t) + 9y(t) = f(t)$, $y(t) = f(t) = 0$ ha $t \ll 0$. Szeretnénk y -t az $y(t) = \int_{-\infty}^{\infty} G(t-\tau)f(\tau) d\tau$ alakba felírni, ahol G a $G'' + 9G = \delta$ egyenlet megoldása. Mit tudunk G -ról?

1. $G(t) = 0$, ha $t < 0$ az $y(t) = f(t) = 0$ ha $t \ll 0$ feltétel miatt.
2. Ha $t \approx 0$ akkor G a nulla körüli jobboldali és baloldali határetekek szempontjából úgy viselkedik mint a $F'' = \delta$ (1.5) egyenlet megoldása, vagyis $G(0^+) - G(0^-) = 0 = F(0^+) - F(0^-)$ és $G'(0^+) - G'(0^-) = 1 = F'(0^+) - F'(0^-)$.
3. Ha $t > 0$, akkor $G'' + 9G = 0$, mivel $\delta(t) = 0$, ha $t \neq 0$.

Mivel az $u''(t) + 9u(t) = 0$, $u'(0) = 1$, $u(0) = 0$ egyenlet megoldása $u(t) = \frac{1}{3} \sin(3t)$, így

$$G(t) = \begin{cases} 0, & \text{ha } t < 0 \\ \frac{1}{3} \sin(3t) & \text{ha } t > 0. \end{cases}$$

Tehát

$$y(t) = \int_{-\infty}^{\infty} G(t-s)f(s) ds = \int_{-\infty}^t \frac{1}{3} \sin(3(t-s))f(s) ds.$$

Sajnos a Duhamel-elv itt nem alkalmazható direkt módon, mivel G segítségével nem tudnánk elerni egy $y(0) \neq 0$ kezdeti feltételt.

8.3.5

Radioaktív bomlás $1 \rightarrow 2 \rightarrow \emptyset$:

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -3 & 0 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix}$$

Homogén egyenlet partikularis megoldásai: ha

$$\begin{pmatrix} y_1(0) \\ y_2(0) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \text{illetve} \quad \begin{pmatrix} y_1(0) \\ y_2(0) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix},$$

akkor

$$\begin{pmatrix} y_1(t) \\ y_2(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} e^{-3t} \\ -3e^{-3t} + 3e^{-2t} \end{pmatrix}, \quad \text{illetve} \quad \begin{pmatrix} y_1(t) \\ y_2(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ e^{-2t} \end{pmatrix}.$$

Milyen a rendszer G_{i1} válasza egy $t = 0$ -kor beerkező 1 fele egységnyi radioaktív szennyezésre:

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} G_{11} \\ G_{21} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -3 & 0 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} G_{11} \\ G_{21} \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} \delta(t) \\ 0 \end{pmatrix}.$$

Ha a második fele anyag érkezik impulzusszerűen, akkor

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} G_{12} \\ G_{22} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -3 & 0 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} G_{12} \\ G_{22} \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ \delta(t) \end{pmatrix}.$$

Ez ugyanaz, mint

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} G_{12} & G_{12} \\ G_{21} & G_{22} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -3 & 0 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} G_{12} & G_{12} \\ G_{21} & G_{22} \end{pmatrix} + \delta(t) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Igy

$$G(0^+) = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Tehát a retardált ($G(t) = 0$, ha $t < 0$) megoldása pozitív t -re

$$G(t) = \begin{pmatrix} G_{11} & G_{12} \\ G_{21} & G_{22} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} e^{-3t} & 0 \\ -3e^{-3t} + 3e^{-2t} & e^{-2t} \end{pmatrix},$$

míg negatív t -re G nulla. Ekkor a

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -3 & 0 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} f_1(t) \\ f_2(t) \end{pmatrix},$$

$(\bar{f}(t) = \bar{y}(t) = 0, \text{ ha } t \ll 0)$ kezdeti feltetelű DE megoldása

$$\bar{y}(t) = \int_{-\infty}^{\infty} G(t-s)\bar{f}(s) ds.$$

Formalisan

$$\begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix} = \left(\frac{d}{dt} - \begin{pmatrix} -3 & 0 \\ 3 & -2 \end{pmatrix} \right)^{-1} \begin{pmatrix} f_1 \\ f_2 \end{pmatrix},$$

sajnos egy nem invertálható (a homogén egyenlet megoldásai nulla sajátértékűek) operátor invertálásának az értelmezése elég bonyolult.

Duhamel elv: ha

$$\begin{pmatrix} y_1(0) \\ y_2(0) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 13 \\ 31 \end{pmatrix}$$

akkor

$$\begin{pmatrix} y_1(t) \\ y_2(t) \end{pmatrix} = G(t) \begin{pmatrix} 13 \\ 31 \end{pmatrix} + \int_0^{\infty} G(t-s)\bar{f}(s) ds, \quad \text{ha } t > 0.$$

Probléma 69. (!)

Ird át az $y'' + 9y = f(t)$ DE-t mint egy elsőrendű rendszert! Keresd meg a retardált Green függvenyt! Ird fel a DE kezdetiérték feladatának a megoldását a Duhamel elv segítségével!

Probléma 70. (!)

Ird át az $y'' + 4y' + 5y = f(t)$ DE-t mint egy elsőrendű rendszert! Keresd meg a retardált Green függvenyt! Ird fel a DE kezdetiérték feladatának a megoldását a Duhamel elv segítségével!

Chapter 9

Laplace transzformacio

9.1 Definicio

A kovetkezoekben az f , stb. fuggvények csak a $t \geq 0$ felegyenesen vannak definialva (vagy vehetjuk nullanak az ertekuket negativ argumentumnal).

A Laplace tr. definicioja:

$$\mathcal{L} : f(t) \rightarrow [\mathcal{L}(f)](s) = \int_0^{\infty} e^{-st} f(t) dt = F(s).$$

(Az improprius integral tipikusan akkor van értelmezve, ha s valos resze elegendően nagy pozitiv szam.)

Inverze tr.:

$$\mathcal{L}^{-1} : F(s) \rightarrow [\mathcal{L}^{-1}(f)](s) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma-i\infty}^{\gamma+i\infty} F(s) e^{st} ds.$$

(Ha $\gamma = 0$, akkor ez a Fourier tr. egy kisse furcsa felirasa.)

Nehany Laplace transzformalt:

$$\begin{aligned} \mathcal{L}(1) &= 1/s, \\ \mathcal{L}(t) &= \int_0^{\infty} e^{-st} t dt = t \frac{e^{-st}}{-s} \Big|_0^{\infty} - \int_0^{\infty} \frac{e^{-st}}{-s} \cdot 1 dt = \frac{1}{s^2}, \\ \mathcal{L}(t^n) &= \frac{n!}{s^{n+1}}, \\ \mathcal{L}(e^{at}) &= \frac{1}{s+a} \\ \mathcal{L}(\sin(at)) &= \frac{a}{s^2+a^2}, & \mathcal{L}(\cos(at)) &= \frac{s}{s^2+a^2}, \\ \mathcal{L}(\delta(t)) &= 1, & \mathcal{L}(\delta(t-a)) &= e^{-sa}, \\ \mathcal{L}(\tilde{f}(t-a)) &= e^{-sa} F(s), \quad \text{ha } a \geq 0, \end{aligned}$$

ahol $\tilde{f}(t) = f(t)$, ha az argumentum nemnegativ, mig negativ t -re \tilde{f} erteke 0.

A Laplace tr. legfontosabb tulajdonsaga az, hogy a derivalast szorzassa alakitja:

$$\mathcal{L}(y'(t)) = \int_0^{\infty} y'(t) e^{-st} dt = y(t) e^{-st} \Big|_0^{\infty} - \int_0^{\infty} y(t) (-s) e^{-st} dt = sY(s) - y(0).$$

Tehat

$$\mathcal{L}(y''(t)) = \mathcal{L}((y'(t))') = s(sY(s) - y(0)) - y'(0) = s^2Y(s) - sy(0) - y'(0).$$

Problema 71. Mennyi $\mathcal{L}(y'''(t))$, illetve $\mathcal{L}(y^{(n)}(t))$?

9.1.1 Konvolucio

Ket függvény konvolucioja:

$$(f * g)(t) = \int_0^t f(t - \tau)g(\tau) d\tau = \int_0^t g(t - \tau)f(\tau) d\tau = (g * f)(t).$$

(Ha f, g az egész valós számegegyenesen lenne értelmezve, akkor $(f * g)(t) = \int_{-\infty}^{\infty} f(t - \tau)g(\tau) d\tau$.) Konvolucio Laplace transzformáltja:

$$\begin{aligned} \mathcal{L}(f * g) &= \int_0^{\infty} \int_0^t f(t - \tau)g(\tau) d\tau \cdot e^{-st} dt \\ &= \int_0^{\infty} \int_0^{\infty} f(\tau_2)e^{-s\tau_2} \cdot g(\tau)e^{-s\tau} d\tau_2 d\tau \\ &= \int_0^{\infty} f(\tau_2)e^{-s\tau_2} d\tau_2 \cdot \int_0^{\infty} g(\tau)e^{-s\tau} d\tau = F(s) \cdot G(s), \end{aligned}$$

ahol $\tau_2 = t - \tau$.

Problema 72. Rajzold le az integrálási tartományokat a $t \leftrightarrow \tau$ és a $\tau_2 \leftrightarrow \tau$ síkokon!

9.2 DE

Problema 73. (!!)

$y' + 3y = t$, $y(0) = 7$. Mennyi y ?

Megoldas:

$$\begin{aligned} \mathcal{L}(y') + 3\mathcal{L}y &= \mathcal{L}(t), \\ (sY(s) - 7) + 3Y(s) &= \frac{1}{s^2}, \\ Y(s) &= \frac{1}{s+3} \left(\frac{1}{s^2} + 7 \right) = \frac{A}{s^2} + \frac{B}{s} + \frac{C}{s+3} = \frac{1}{s^2} + \frac{-1/3}{s} + \frac{6}{s+3}, \\ y(t) &= At + B + C \cdot e^{-3t}. \end{aligned}$$

□

Problema 74. (!!)

$y'' - 4y = (t - 1)^2$, $y(0) = 5$, $y'(0) = 7$. Mennyi y ?

Megoldas:

$$(s^2Y(s) - 5s - 7) - 4Y(s) = \frac{2}{s^3} - 2 \cdot \frac{1}{s^2} + \frac{1}{s^2},$$

$$Y(s) = \frac{1}{s-4} \left(5s + 7 + \frac{2}{s^3} - 2 \cdot \frac{1}{s^2} + \frac{1}{s^2} \right) = \frac{A}{s-2} + \frac{B}{s+2} + \frac{C}{s^3} + \frac{D}{s^2} + \frac{E}{s},$$

$$y(t) = Ae^{2t} + Be^{2t} + \frac{C}{2}t^2 + Dt + E.$$

□

Probléma 75. (!)

$$\frac{d}{dt} \begin{pmatrix} y_1(t) \\ y_2(t) \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 & 3 \\ -3 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1(t) \\ y_2(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1+t \\ t+t^2 \end{pmatrix}, \quad \begin{pmatrix} y_1(0) \\ y_2(0) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 \\ 4 \end{pmatrix}.$$

Mennyi

$$\begin{pmatrix} Y_1(s) \\ Y_2(s) \end{pmatrix} \quad ?$$

(Ne számold ki a szükséges inverz mátrix explicit alakját!)

Megoldas:

$$\begin{pmatrix} sY_1(s) - 3 \\ sY_2(s) - 4 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 1 & 3 \\ -3 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} Y_1(s) \\ Y_2(s) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1/s + 1/s^2 \\ 1/s^2 + 2/s^3 \end{pmatrix},$$

$$\bar{Y}(s) = \begin{pmatrix} Y_1(s) \\ Y_2(s) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} s+1 & 3 \\ -3 & s+1 \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} 3 + 1/s + 1/s^2 \\ 4 + 1/s^2 + 2/s^3 \end{pmatrix}.$$

□

9.3 Referenciák:

1. Rontó Miklós - Raisz Péterné Differenciálegyenletek műszakiaknak Miskolci Egyetemi Kiadó, 2004.

Rontó-Raisz: DE muszakiaknak:

1.1-3 12-22,

1.5 27-34,

2.6 95-103,

2.7.II.(1,2,4), Példák: 2.66-71

3.1 137-142

3.4.1 162-166

3.4.3 175-188

3.4.4* 188-194 (Jordan blokk)

3.5.2 197-198

4.4 219-224

5* 225-259 (DE alkalmazásai)

6.3-4 269-281

6.7 290-308

*: (ajánlott)

2. Rontó Miklós - Mészáros József -: - Tuzson Ágnes: Differenciál és integrálegyenletek. Komplex függvénytan. Variációszámítás. Miskolci Egyetemi Kiadó, 1998. - 337. old.
3. Paul Dawkins: Differential Equations (free textbook, <http://tutorial.math.lamar.edu/Classes/DE/DE.aspx>)
4. MIT OCW: Honors Differential Equation 18.034 <http://mit.ocw.edu/courses/mathematics>
5. Peter Olver: Introduction to Partial Differential Equations, Springer, 2013. (<http://gen.lib.rus.ec/>)
http://www.math.umn.edu/~olver/num_/lnf.pdf
http://www.math.umn.edu/~olver/ln_/cv.pdf
6. János Karsai: Közönséges differenciálegyenletek 112-117, 126-130
<http://www.mathmodel.szote.u-szeged.hu/user/karsai/math/courses/jegyzet-magyar/Chapter-8.pdf>
7. Kollár Bálint: Differenciálegyenletek numerikus megoldása 1-2, 7-8
<http://optics.szfki.kfki.hu/~bkollar/teaching/matmodsz2012/numerikus.pdf>
8. Lángné dr. Lázi Márta: Laplace-transzformált 21-27, Differenciálegyenletrendszerek 31-33,
<http://www.math.bme.hu/~lazi/>
<http://www.math.bme.hu/~lazi/diffegy4.pdf>
<http://www.math.bme.hu/~lazi/diffegy5.pdf>
9. Hartung Ferenc: Diszkrét és folytonos dinamikai rendszerek matematikai alapjai:
Laplace-transzformált 13-14 (Dirac-delta)
Lineáris differenciálegyenlet-rendszerek 73-82
Stabilitáselmélet 92-107
<http://math.uni-pannon.hu/~hartung/>
<http://math.uni-pannon.hu/~hartung/okt/nkmlmam444d/>
<http://math.uni-pannon.hu/~hartung/okt/nkmlmam444d/jegyzet1.pdf>
<http://math.uni-pannon.hu/~hartung/okt/nkmlmam444d/jegyzet5.pdf>
<http://math.uni-pannon.hu/~hartung/okt/nkmlmam444d/jegyzet6.pdf>
10. Győri István-Hartung Ferenc: Komplex függvények, Fourier-módszer 153-168.
<http://math.uni-pannon.hu/~gyori/ma1114f/>
<http://math.uni-pannon.hu/~gyori/ma1114f/jegyzet4.pdf>
<http://math.uni-pannon.hu/~gyori/ma1114f/jegyzet6.pdf>

Mintapeldák: ZH2

1. Veges differenciák.

Keress numerikus egyenleteket a következő DE közelítő megoldására:

$$u''(x) + xu'(x) = x^2, \quad u(0) = u(1) = 0.$$

Approximáljuk az u függvényt a következő vektorral: $\vec{u}_i = u(i\Delta x)$, $i = 1, \dots, 4$, $\Delta x = 1/5$.

- Közelítsd $u''(x)$ -t az $u(x \pm \Delta x)$, $u(x)$ értékek segítségével!
- Hogyan közelítened $u'(x)$ -t? Írd fel az ennek megfelelő veges differenciális közelítést a DE-nek mint egy inhom. lin. egyenletet a \vec{u} vektorral!

Megoldás:

•

$$u''(x) = \frac{1}{\Delta x^2}(u(x + \Delta x) - 2u(x) + u(x - \Delta x))$$

•

$$u'(x) = \frac{1}{\Delta x}(u(x + \Delta x) - u(x)).$$

$$\begin{aligned} & \frac{1}{\Delta x} \begin{pmatrix} -2 & 1 & & \\ 1 & -2 & 1 & \\ & 1 & -2 & 1 \\ & & 1 & -2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ u_3 \\ u_4 \end{pmatrix} \\ + & \begin{pmatrix} 1 \cdot \Delta x & & & \\ & 2 \cdot \Delta x & & \\ & & 3 \cdot \Delta x & \\ & & & 4 \cdot \Delta x \end{pmatrix} \frac{1}{\Delta x} \begin{pmatrix} -1 & 1 & & \\ & -1 & 1 & \\ & & -1 & 1 \\ & & & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1 \\ u_2 \\ u_3 \\ u_4 \end{pmatrix} \\ & = \begin{pmatrix} (1 \cdot \Delta x)^2 \\ (2 \cdot \Delta x)^2 \\ (3 \cdot \Delta x)^2 \\ (4 \cdot \Delta x)^2 \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

A gyakorlás kedvéért oldd meg a következő problémát:
 $u''' + x^2 u' = x$, $u'(x) \approx (u(x + \Delta x) - u(x - \Delta x))/(2\Delta x)$!

2. Euler-Lagrange egyenletek.

Let

$$L(x(t), y(t), \dot{x}(t), \dot{y}(t)) = \dot{x}^3 + \dot{y}^2 + x\dot{y} + x^5 y^6.$$

Írd fel az EL egyenleteket erre a Lagrange függvényre!

Megoldás:

$$\begin{aligned} EL: \quad & \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial \dot{\phi}_i} - \frac{\partial L}{\partial \phi_i} = 0, \quad \phi_1 = x, \quad \phi_2 = y. \\ \frac{\partial L}{\partial x} = & \dot{y} + 5x^4 y^6, \quad \frac{\partial L}{\partial \dot{x}} = 3\dot{x}^2, \quad \frac{\partial L}{\partial y} = x^5 \cdot 6y^5, \quad \frac{\partial L}{\partial \dot{y}} = 2\dot{y} + x, \\ \frac{d}{dt} (3\dot{x}^2) - & (\dot{y} + 5x^4 y^6) = 6\ddot{x}\dot{x} - (\dot{y} + 5x^4 y^6) = 0, \\ \frac{d}{dt} (2\dot{y} + x) - & x^5 \cdot 6y^5 = (2\ddot{y} + \dot{x}) - (x^5 \cdot 6y^5) = 0. \end{aligned}$$

3. Veges elemek, variacios elv.

Oszd fel a $[0, 1]$ intervallumot 4 részre a következő pontokkal: $x_i = 0.2, 0.5, 0.8$. Legyen $v(x)$ az a folytonos függvény, amelyik affine az alintervallumokon és az értékei az $x = 0, 0.2, 0.5, 0.8, 1$ pontokban a következők: $0, v_1, v_2, v_3, 0$.

- Számítsd ki, mennyi

$$Energy[v] = \int_0^1 (v')^2 - xv \, dx$$

kozelítőleg vagy pontosan! Közelítő számítás esetén add meg, hogy milyen közelítést használtál!

- Írd fel az EL egyenleteket az $Energy[u]$ funkcionálra!

Megoldás:

-

$$\frac{\partial Energy}{\partial v} = -x, \quad \frac{\partial Energy}{\partial v'} = 2v', \quad \frac{d}{dx}(2v') - (-x) = 2v'' + x = 0.$$

- Az xv függvény integrálját a szubintervallumokon az x és v függvényeknek a szubintervallumok középpontjaiban felvett értékeinek a segítségével közelítjük.

$$\begin{aligned} & Energy[v] \\ & \approx 0.2 \left(\left(\frac{v_1 - 0}{0.2} \right)^2 - \left(\frac{0 + 0.2}{2} \right) \left(\frac{0 + v_1}{2} \right) \right) \\ & + 0.3 \left(\left(\frac{v_2 - v_1}{0.3} \right)^2 - \left(\frac{0.2 + 0.5}{2} \right) \left(\frac{v_1 + v_2}{2} \right) \right) \\ & + 0.3 \left(\left(\frac{v_3 - v_2}{0.3} \right)^2 - \left(\frac{0.5 + 0.8}{2} \right) \left(\frac{v_2 + v_3}{2} \right) \right) \\ & + 0.2 \left(\left(\frac{0 - v_3}{0.2} \right)^2 - \left(\frac{0.8 + 1}{2} \right) \left(\frac{v_3 + 0}{2} \right) \right) \end{aligned}$$

4. Veges elemek, gyenge megfogalmazás.

Oszd fel a $[0, 1]$ intervallumot 4 részre a következő pontokkal: $x_i = 0.2, 0.5, 0.8$. Legyen $v(x)$ az a folytonos függvény, amelyik affine az alintervallumokon és az értékei az $x = 0, 0.2, 0.5, 0.8, 1$ pontokban a következők: $0, v_1, v_2, v_3, 0$. Legyen

$$u''(x) + xu'(x) = x^2, \quad u(0) = u(1) = 0.$$

- A DE gyenge u megoldása milyen egyenleteket kell, hogy kielégítsen?
- Írj fel egy numerikus egyenletet a v közelítő megoldás v_i numerikus paramétereire!

Solution:

•

$$0 = \int_0^1 \phi(u'' + xu' - x^2) dx = \int_0^1 -\phi'u' + \phi xu' - \phi x^2 dx$$

minden olyan ϕ -re, amire igaz, hogy $\phi(0) = \phi(1) = 0$.

- Legyen $\phi(x) = e_2(x)$ egy sator alakú függvény az $x = 0.5$ pont körül. Ekkor az integrandus két darabra líkálizálható $x = 0.5$ körül. a középpontos numerikus módszert használva az integrálok kiszámítására azt kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} & 0 \\ \approx & 0.3 \cdot \left(-\frac{1-0}{0.5-0.2} \frac{v_2-v_1}{0.5-0.2} + \frac{1}{2} \frac{0.2+0.5}{2} \frac{v_2-v_1}{0.3} - \frac{1}{2} \left(\frac{0.2+0.5}{2} \right)^2 \right) \\ & + 0.3 \cdot \left(-\frac{0-1}{0.8-0.5} \frac{v_3-v_2}{0.8-0.5} + \frac{1}{2} \frac{0.5+0.8}{2} \frac{v_3-v_2}{0.3} - \frac{1}{2} \left(\frac{0.5+0.8}{2} \right)^2 \right). \end{aligned}$$

Itt a szorzótényező $\frac{1}{2}$ nem más, mint az e_2 függvény értéke az $[0.2, 0.5]$ és $[0.5, 0.8]$ intervallumok közepén, továbbá pl. $\left(\frac{0.5+0.8}{2}\right)^2$ az x^2 függvény értéke az $x = (0.5+0.8)/2$ pontban.

5. Oldd meg a $y' + 9y = f(t)$ DE-t!

- Keresd meg és ábrázold a G retardált Green függvényt!
- Használd G -t arra, hogy kifejezd a partikularis megoldást a következő "kezdeti" feltétel mellett: $y(t) = f(t) = 0$ ha $t \ll 0$!
- Használd G -t arra, hogy $t > 0$ -ra kifejezd a megoldást az $y(0) = 7$ kezdeti feltétel mellett!

6. Oldd meg a $y'' + 9y = f(t)$ DE-t!

- Keresd meg és ábrázold a G retardált Green függvényt!
- Használd G -t arra, hogy kifejezd a partikularis megoldást a következő "kezdeti" feltétel mellett: $y(t) = f(t) = 0$ ha $t \ll 0$!

7. • Ird at az előző feladat másodrendű DE-et egy elsőrendű rendszerrel!

- Milyen egyenletet elegit ki az ennek megfelelő G Green függvény?
- Mennyi $G(0^+)$?
- Ird fel G segítségével a másodrendű DE megoldását az $y(0) = 7, y'(0) = 6$ kezdeti feltételek mellett, ha $t > 0$!

folyt.kov.